

การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

ธนธิป เสือขำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2564

**ENHANCING ABILITY ON READING FOR MAIN IDEA THROUGH
DR-TA (DIRECTED READING – THINKING ACTIVITY) FOR
MATTHAYOM SUKSA 3 STUDENTS**

THANATHIP SUAKHUM

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
For the Degree of Master of Education Department
of Curriculum and Instruction
College of Education Science, Dhurakij Pundit University**

2021

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบึงฉลวย

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูทีอาร์ – ทีเอ (DR-TA Directed Reading – Thinking Activity) ของนักเรียน

มัธยมศึกษาปีที่ 3

เสนอโดย

นายธนาริพ เสือขำ

สาขาวิชา

หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัตย์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองेम

ได้พิจารณาเห็นชอบ โดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัตย์)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองेम)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม่น โกลล)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พจมาลย์ สกลเกียรติ)

วิทยาลัยครุศาสตร์รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์

(อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม่น โกลล)

วันที่ 20 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2564

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3
ชื่อผู้เขียน	ชนาธิป เสือขำ
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัจย์
ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอน
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยก่อนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติแอสคอตจำนวน 25 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทย 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test for Dependent samples และ t-test for One sample

ผลการวิจัยพบว่า 1) การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียน หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig. = .043, t = 2.142*) 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig. = .000, t = 14.653*) 1) และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.75, S.D. = 0.60)

Thesis Title	ENHANCING ABILITY ON READING FOR MAIN IDEA THROUGH DR-TA (DIRECTED READING – THINKING ACTIVITY) FOR MATTHAYOM SUKSA 3 STUDENTS
Author	Thanathip Suakhum
Thesis Advisor	Dr. Paitaya Meesat
Co-Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Anchalee Thongaim
Department	Curriculum and Instruction
Academic Year	2020

ABSTRACT

This experimental research aimed to 1) compare an ability on reading for main ideas of Matthayom Suksa 3 students after using DR-TA (Directed Reading - Thinking Activity) with the 70% set criteria, 2) compare the students' learning achievement before and after the treatment, 3) investigate Matthayom Suksa, 3 students' satisfactions towards reading for main ideas using DR-TA (Directed Reading - Thinking Activity).

The sample being used were 25 students of Matthayom Suksa 3, Ascot International School. The sample of this research was drawn through Cluster random sampling. The research instruments were as follows: 1) reading for main idea lessons plans, 2) reading for main idea tests 3) learning achievement tests, and 4) a questionnaire for exploring the student's satisfaction. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test for Dependent samples and t-test for One sample.

The results of the study were found as follows: 1) For the posttest on reading for main ideas, all students passed the criterion score at 70 percentage, significantly at the .05 level. (sig.= .043, $t=2.142^*$); 2) The score from students' learning achievement posttest after using DR-TA (Directed Reading- Thinking Activity) was higher than that of pretest at the .05 level of significance (sig.= .000, $t=14.653^*$); and 3) Matthayom Suksa 3 students' satisfaction towards reading for main ideas using DR-TA (Directed Reading - Thinking Activity) was at the highest level. (Mean = 4.75, S.D. = 0.60)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสัตย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอม อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในกระบวนการดำเนินการวิจัยมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ทำให้งานวิทยานิพนธ์มีคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.จตุพร มีสกุล อาจารย์ ดร. สิริลักษณ์ หุ่นศรีงาม ผลพานิช และอาจารย์ ดร.ปริดา หนูชู ที่เมตตาตรวจสอบเครื่องมือและข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครู โรงเรียนนานาชาติแอสคอตที่อนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยจนทำให้งานวิจัยเสร็จสิ้นในเวลาอันจำกัด

ขอขอบใจนักเรียน โรงเรียนนานาชาติแอสคอตชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้การเก็บข้อมูลผ่านไปได้อย่างดี

ขอขอบพระคุณพ่อแม่ ญาติพี่น้อง ที่เป็นกำลังใจมาโดยตลอด ทำให้การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และคอยช่วยเหลือในทุกโดยเฉพาะหนึ่งฤทัย ที่ให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณตัวเองที่ต่อสู้ตั้งแต่วันแรกจนถึงวันนี้ และสามารถผ่านทุกด้านของการทำวิทยานิพนธ์มาจนถึงนาที่นี้ได้

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะแก่คุณบิดามารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

ธนธิป เสือขำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.7 กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	8
2. แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	10
2.2 การอ่านจับใจความ.....	17
2.3 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA).....	24
2.4 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	32
2.5 ความพึงพอใจ.....	47
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	52
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	53
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	61
4. ผลการศึกษา.....	65
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คิอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับเกณฑ์ร้อยละ 70	66
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้คิอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	68
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้คิอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity).....	71
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	74
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	77
5.2 อภิปรายผล.....	77
5.3 ข้อค้นพบในการวิจัย.....	81
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก.....	92
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	93
ข แผนการจัดการเรียนรู้.....	95
ค แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย.....	148
ง แบบทดสอบวัดแบบทดสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	158
ประวัติผู้วิจัย.....	173

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว สำหรับการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย.....	59
3.2 แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) สำหรับการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย.....	60
4.1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดิวาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนจำนวน 25 คน.....	66
4.2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดิวาร์ ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม นักเรียนจำนวน 25 คน.....	68
4.3 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดิวาร์- ที เอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนจำนวน 25 คน.....	68
4.4 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดิวาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนจำนวน 25 คน.....	70
4.5 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดิวาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนจำนวน 25 คน.....	71

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	8
2.1 การจำแนกความรู้ ความคิดของบลูมตามแนวคิดเดิมและแนวคิดใหม่.....	45

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาถือเป็นเครื่องมือหนึ่งในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ทั่วโลก ที่จะทำให้สามารถรับสารและเข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งต้องการได้ ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย โดยภาษาไทยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ความสำคัญของภาษาไทย การรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ประจำชาติและวัฒนธรรมส่งผลให้โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย จำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยให้แก่แก่นักเรียนสัญชาติไทยตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด เพื่อให้นักเรียนคงความเป็นไทย และมีทักษะในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียน ซึ่งการอ่านถือเป็นทักษะทางภาษาที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษา และการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับสังคม และวัฒนธรรมไทย ในมาตราที่ 49 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่ระบุไว้ว่า รัฐต้องส่งเสริมและให้ความคุ้มครองการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทำให้เกิดนโยบายการเรียนแบบยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ความสำคัญกับนักเรียนผู้เป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ และเน้นพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ทำให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มนุษย์สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสารสนเทศได้อย่างรวดเร็ว ผ่านการฟัง การดู และการอ่าน โดยการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเทคโนโลยี และด้านวิทยาการต่างๆเหล่านี้ ส่งผลต่อทักษะการอ่านเช่นกัน ที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป (วิไลพร อินทร์นอก, 2560) จากแนวคิดดังกล่าวผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะภาษาไทยในด้านต่างๆเพื่อเลือกรับข่าวสาร หากผู้เรียนไม่ได้รับการส่งเสริมการอ่านซึ่งเป็นรากฐานของการเรียน และช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย หากขาดทักษะในด้านนี้ ก็จะทำให้เกิดปัญหาในการรับข่าวสารที่ถูกต้อง และเหมาะสมในการดำรงชีวิตต่อไปในอนาคต ทักษะที่สำคัญ เช่น ทักษะด้านการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือการคิดโดยการใช้อัจฉริยภาพ เป็นต้น (พัชรี สุวรรณสอาด, 2560)

อย่างไรก็ตามจากการประกาศผลการประเมินโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล Programmer for International Student Assessment ปี ค.ศ. 2018 พบว่าเด็กไทยมีผลการประเมินในด้านการอ่านลดลง และมีแนวโน้มว่าจะลดลงอย่างต่อเนื่อง (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2562) และอำนาจ วิชยานุวัติ (2562) กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้พยายามส่งเสริมการอ่านมาตลอด ต่อไปจะเน้นการอ่านมากขึ้น ซึ่งจะเพิ่มเรื่องการเรียนโค้ดดิ้ง สะเต็มศึกษา เรียนรู้ผ่านกิจกรรมหรือโครงการที่มุ่งแก้ปัญหาที่พบเห็นในชีวิตจริงให้เด็กได้ฝึกทำข้อสอบอัตนัยมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการเขียนเรียงความ ย่อความ เพื่อให้เด็กได้คิดวิเคราะห์ โดยผลสอบดังกล่าวทำให้สะท้อนปัญหาเรื่องการจัดการเรียนการสอนของไทยได้เป็นอย่างดีว่ายังคงเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับที่สมพงษ์ จิตระดับ (2562) กล่าวว่าไว้ว่าประเทศไทยเข้าร่วมทดสอบ PISA ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 หรือเกือบ 20 ปีแล้ว แต่เมื่อดูสถิติคะแนนสอบตั้งแต่ครั้งแรกถึงปัจจุบันจะพบว่าผลคะแนนยังไม่ขยับขึ้น กลับกันผลยังลดลงตลอด โดยเฉพาะทักษะการอ่านที่ลดลงจนกลายเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง เพราะการอ่านคือรากฐานสำคัญในการคิด วิเคราะห์ คะแนนการอ่านยิ่งตกลง ยิ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพการศึกษาของประเทศ จึงเสนอให้มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างเร่งด่วน โดยเน้นเรื่องการอ่าน

จากความสำคัญของการอ่านและผลประเมินเด็กไทยเรื่องการอ่านที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรแก้ไข เพราะการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นต่อบุคคลทุกระดับ เนื่องจากเป็นพื้นฐานของการคิดแบบอื่นๆ ผู้ที่มีความสามารถด้านการอ่านจะเป็นผู้ที่สามารถคิดได้ลึกซึ้ง ชาญฉลาด รอบคอบ นำไปสู่การสร้างความรู้ ความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา สามารถปรับตัวได้ทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในยุคข้อมูลข่าวสาร ไร้พรมแดน ตลอดจนนำไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี โดยจากปัญหาผลประเมินการอ่านที่ลดลง แสดงให้เห็นว่าเด็กไทยควรได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นอย่างยิ่ง (กรมวิชาการ, 2546)

ดั่งที่โกชัย สาริกบุตร (2540) ได้เสนอว่าปัญหาการอ่านของนักเรียนที่เป็นปัญหาหลักคือ การอ่านแล้วจับใจความไม่ได้ ทั้งนี้เนื่องจากการขาดวิธีฝึกที่ดี ขาดการให้หลักการ ตัวอย่างและแบบฝึกหัดที่เหมาะสม การแก้ปัญหาเหล่านี้จึงควรแก้ที่วิธีการเรียนการสอน สุภรณ์ ภูวดี (2553) ได้กล่าวถึงวิธีการเรียนการสอนการอ่านที่มักใช้เล่าเรื่องจากครู อ่านการบรรยายหรือการให้นักเรียนอ่านออกเสียง การเรียนการสอนแบบนี้ไม่เพียงแต่ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกฝนหลักการจับใจความ ยังทำให้การเรียนวิชาการอ่านภาษาไทยไม่น่าสนใจ และยังขาดการปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นคนรักการอ่านอีกด้วย

ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องหาวิธีที่จะทำให้ให้นักเรียนสนใจด้านการอ่านจับใจความ และเสริมสร้างทักษะนี้เพื่อที่นักเรียนสามารถอ่านเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสอนอ่านนั้นมีหลากหลายวิธี ผู้สอนจำเป็นต้องหาวิธีที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาหลายวิธี เช่น การอ่านแบบ 3S (Skim, Scan, Speep), การอ่านแบบ SQ4R, การอ่านแบบ KWL Plus และ การอ่านแบบ DR-TA เป็นต้น ซึ่งหนึ่งในวิธีที่ผู้วิจัยศึกษาที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นั่นคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Direct Reading-Thinking Activity) การจัดกิจกรรมนี้เป็นวิธีการที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการอ่าน อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนรักการอ่านอีกด้วย ซึ่งการจัดกิจกรรมด้วยวิธีในลักษณะนี้ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนนั้น หากคำตอบจากการคาดเดา และเกิดการเรียนรู้ในภายหลัง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Direct Reading-Thinking Activity) เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีการคาดเดา ฝึกการเดาเนื้อเรื่อง เพื่อเป็นการฝึกฝนการอ่านและกระบวนการคิดของผู้เรียน โดย Stauffer (1969) ต่อมา Tierney et al (1995) ได้ปรับปรุงวิธีนี้ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น สามารถปรับใช้ได้กับการสอนอ่านได้ทุกระดับ โดยครูสามารถเลือกจัดกิจกรรมหรือสอนเสริม หลังจากการอ่านเนื้อเรื่องตามที่ครูเห็นเหมาะสม ซึ่งการสอนอ่านตามวิธีนี้แบ่งเป็น 2 ช่วงหลัก คือ ช่วงกระบวนการอ่านและคิด เพื่อให้นักเรียนได้คาดเดา เนื้อเรื่อง อ่านอย่างละเอียด และแปลความหมาย รวมทั้งตรวจสอบความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งในขั้นตอนนี้ ครูอาจเลือกอธิบายโครงสร้างทางภาษา ความหมายของคำศัพท์ หรือให้นักเรียนได้อภิปราย โดยทุกกิจกรรมครูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำเพื่อช่วยเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียนกับข้อมูลใหม่ที่นักเรียนได้รับ ให้เกิดเป็นความรู้ใหม่ และช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น เป็นการรวบรวมข้อมูลและสรุปหลังจากการอ่านเรื่องทั้งหมด จากวิธีการดังกล่าวนี้ สามารถส่งเสริมพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นและสามารถทำให้ผู้เรียนจับใจความเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) เพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่าน เช่นงานวิจัยของ กอบกุล สกุลแก้ว (2553) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความสามารถอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง จากการสอนอ่านแบบคิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีคะแนนอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อันแสดงให้เห็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความภาษาไทยได้อย่างชัดเจน งานวิจัยของรจนา ปัตถา (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เสริมด้วยการสอนอ่านแบบคิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและ

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และงานวิจัยของเอกลักษณ์ เทพวิจิตร (2558) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบดิวาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) เป็นต้น

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาไทยได้สังเกตว่า การเรียนการสอน โรงเรียนนานาชาติ ยังมีนักเรียนสัญชาติไทยจำนวนหนึ่งที่มีความสามารถทางภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และไม่สามารถอ่านจับใจความได้ ถ้าพื้นฐานการอ่านอ่านจับใจความดีก็จะนำสู่การอ่านขั้นสูงต่อไปได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดิวาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ให้แก่นักเรียนที่เรียน โรงเรียนนานาชาติ ให้มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดิวาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดิวาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดิวาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐานดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดิวาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย มีคะแนนหลังเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดิวาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) หลังเรียน (Post-Test) สูงกว่าก่อนเรียน (Pre-Test) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดิวาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัย กำหนดขอบเขต ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ 1) โรงเรียนนานาชาติอิทฟีลด์ 2 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 44 คน และ 2) โรงเรียนนานาชาติแอสคอต 2 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 36 คน รวมนักเรียนทั้งหมด 80 คน

เนื่องจากนำคะแนนวิชาภาษาไทยของประชากร มาทำการทดสอบด้วย F-Test แล้วพบว่า ทั้ง 4 ห้องมีคะแนนไม่แตกต่างกัน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติแอสคอต ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และโดยวิธีจับสลากได้ห้อง 3/1 นักเรียนจำนวน 25 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA:

Directed Reading-Thinking Activity)

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยใช้บทอ่านจากข่าว บทความ สารคดี และบทร้อยกรอง

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ตั้งแต่เดือนมกราคม – เมษายน พ.ศ.

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Direct Reading-Thinking Activity) หมายถึง การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ในการสอนอ่านที่มุ่งฝึกกระบวนการคิด กลั่นกรองและตรวจสอบข้อมูล โดยให้ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านด้วยตนเอง ด้วยการคาดเดาเนื้อหาจากการเดาภาพที่มีเนื้อหาสัมพันธ์กับเรื่องที่กำลังอ่าน จากนั้นให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง เพื่อตรวจสอบการเดาและยืนยันหรือการแก้ไขการคาดเดานั้น โดยดำเนินตามขั้นตอน Tierney, Robert, Readence และ Ernet (1995) และมาปรับให้เหมาะกับนักเรียน แบ่งเป็น 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด (Directing the Reading-Thinking Process) มี 4 ขั้นคือ ขั้นที่ 1 การคาดเดา ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ แล้วให้นักเรียนคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นจะเป็นอย่างไร เกี่ยวกับอะไร ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง

ขั้นที่ 2 การอ่าน นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องในส่วนแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำ และนักเรียนอ่านตามเพื่อให้นักเรียนได้ดูข้อความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุกตัวอักษร และหลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย และครูอธิบายความหมายของคำศัพท์

ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแบบคร่าวๆ อีกครั้ง เพื่อตรวจสอบการคาดเดา และในระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและแปลความหมายอยู่นั้น ให้ครูคอยสังเกตการณ์ทำงานและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนต้องการ

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยครูช่วยเขียนคำตอบที่เป็นประโยค และให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบ หากเนื้อเรื่องมีความยาวหลายย่อหน้า ให้ทำการแบ่งสอนทีละย่อหน้า โดยปฏิบัติตาม

ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental Skill Training)

เป็นช่วงของการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด และทบทวนความเข้าใจ ในการอ่าน เพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้อง และแม่นยำมากขึ้น จากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเป็นการทบทวน

ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถพิจารณา ระบุความคิดหลัก หรือสาระที่สำคัญของเรื่องหรือสาระที่อ่านได้ รู้ว่าความคิดรองหรือความคิด ขยายคืออะไร และยังสามารถสรุปประเด็นหลัก หรือสาระสำคัญของเรื่องได้ ซึ่งสามารถวัดได้จาก แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยทดสอบเป็น แบบปรนัย 4 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยจะสร้างขึ้นจำนวน 4 ชุด ชุดละ 10 ข้อ ดังนี้

แบบทดสอบชุดที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความข่าว
 แบบทดสอบชุดที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความบทความ
 แบบทดสอบชุดที่ 3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสารคดี
 แบบทดสอบชุดที่ 4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความบทร้อยกรอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Direct Reading - Thinking Activity) ซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของ Anderson & Krathwohl (2001) โดยวัด 4 ชั้น คือ ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ และการวิเคราะห์ ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยนี้เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ชุด ชุดละ 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบคู่ขนานเพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

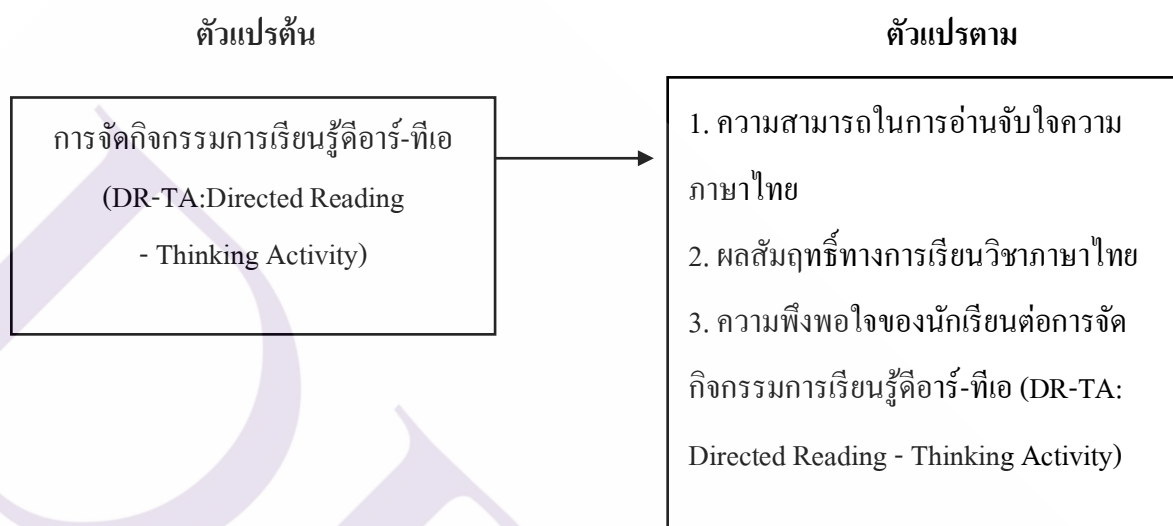
ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความชอบของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทย
2. ครูผู้สอนสามารถนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) ไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยต่อไป
3. ผู้ที่สนใจศึกษาหรือทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอ่านจับใจความภาษาไทยโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) ซึ่งผู้ที่สนใจสามารถนำงานวิจัยนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาหรือนำผลวิจัยไปพัฒนาต่อไป

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจโดยแสดงดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอผลการศึกษาลำดับดังนี้

- 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 2.1.1 กลุ่มสาระภาษาไทย
 - 2.1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 2.1.3 คุณภาพผู้เรียน
 - 2.1.4 การจัดการเรียนรู้
- 2.2 การอ่านจับใจความ
 - 2.2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2.2 ความหมายของการอ่านจับใจความ
 - 2.2.3 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ
 - 2.2.4 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ
 - 2.2.5 หลักการอ่านจับใจความ
 - 2.2.6 การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
- 2.3 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)
 - 2.3.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA)
 - 2.3.2 วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA)
 - 2.3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA)

2.4 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1 ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.3 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.4 จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.5 รูปแบบของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.6 คุณลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

2.4.7 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5 ความพึงพอใจ

2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจในการเรียนรู้

2.5.2 การวัดและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในแง่มุมต่างๆ เพื่อที่จะสามารถสร้างแผนการเรียนรู้อรวมทั้งแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ ภาษาไทยไว้ตามลำดับ ดังนี้

2.1.1 กลุ่มสาระภาษาไทย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีรายละเอียด ดังนี้

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

2.1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2.1.3 คุณภาพผู้เรียน

ผู้เรียนจะต้องสามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ ส่วนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้ รวมทั้งมีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

ผู้เรียนจะต้องสามารถมีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย ส่วนตัว กรอกแบบรายการต่างๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการ อย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

ผู้เรียนจะต้องสามารถพูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือ จากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่างๆอย่างชัดเจน พูดรายงาน หรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

ผู้เรียนจะต้องสามารถสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ จำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทหรือโครงประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

2.1.4 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย โดยมีหลักการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

2. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้ชีวิตสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

4. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

4.1 บทบาทของผู้สอน

1. ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
2. กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะ กระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการและความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
3. ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
4. จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
5. จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
6. ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน
7. วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

4.2 บทบาทของผู้เรียน

1. กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
2. เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อความ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ
3. ลงมือปฏิบัติจริงสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ
4. มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู

5. ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

5. สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การจัดการสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

1. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

2. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอนรวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

3. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

4. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ

5. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

6. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษาควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหา มีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่มีผ่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อ

คณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบสามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่างๆข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนการสอนควรให้ครบทุกทักษะทั้งการอ่าน, การเขียน, การฟัง การดูและ

การพูด, การใช้หลักภาษาไทย และวรรณคดีและวรรณกรรม โดยสอนต้องจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัด และคำนึงถึงบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนเสมอ และต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จได้ในอนาคต

2.2 การอ่านจับใจความ

การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าควรจำเป็นต้องศึกษาเอกสาร ความหมายเกี่ยวกับเรื่องการอ่านจับใจความเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ตัวผู้วิจัยมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการอ่านจับใจความ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับการอ่านจับใจความไว้ตามลำดับ ดังนี้

2.2.1 ความหมายของการอ่าน

ถิรนนท์ อนุวัชรวิวงศ์ และพิรุณ อนุวัชรวิวงศ์ (2552) ได้อธิบายว่า การอ่านเป็นการเรียนรู้กระบวนการถอดรหัส (Coding) และเมื่อคนเราพัฒนาถึงความสามารถได้ในระดับหนึ่งประโยชน์ของมันจะกลายเป็นผลที่เอื้อให้อ่านได้มากขึ้นเรื่อย ๆ นั่นคือการอ่านจะช่วยให้สมองเราเก็บข้อมูลได้เพิ่มขึ้น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 (2556) ได้อธิบายความหมายของการอ่านว่า “อ่าน” หมายถึง “ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียง เรียกว่าอ่านในใจ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมฝีปาก อ่านใจ, ติความ เช่น อ่านรหัส อ่านลายแทง, คิด, นับ.(ไทยเดิม)”

วันเพ็ญ วัฒนฐานะ (2557) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึงการรับรู้ความหมายจากข้อความ ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ แปลความ ติความ ขยายความ และจับใจความสำคัญ โดยอาศัยทักษะความรู้ด้านภาษาและประสบการณ์ทำให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของการอ่านตามที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นการเรียนรู้ข้อความ ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ผ่านการถอดรหัสดังที่รับรู้ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนหรือประสบการณ์

ผู้อ่านนั้นสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และสามารถจับใจความสำคัญ รวมทั้งทราบรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ด้วย

2.2.3 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความนั้นเป็นทักษะการอ่านที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง โดยมีผู้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้เช่น

พันธุทิพา หลาบเลิศบุญ (2545, อ้างถึงใน ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล, 2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความว่าเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน จะเป็นผลให้เข้าใจจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ การเก็บใจความสำคัญจะเป็นพื้นฐานสำหรับแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์ หรือศึกษาค้นคว้า เป็นพิเศษ

จูไรรัตน์ ลักษณ์ศิริและบาหยัน อิมสำราญ (2547) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตมนุษย์ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่เป็นยุคข้อมูลข่าวสาร เพราะการอ่านและการฟังจะทำให้ผู้คนได้รับข่าวสารข้อมูล ความรู้ และได้รับทราบความเคลื่อนไหว ตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆของผู้คนในสังคม นอกจากนี้ การอ่านยังสามารถพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอีกด้วย

แววมยุรา เหมือนนิล (2553) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานสำคัญมาก สำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียนอ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้ คือ ไม่รู้เรื่องก็คงไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์ว่าเรื่องนั้นดีหรือไม่ดีได้เลย

ประทีป วาทิกทินกร (2554) กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า คือ เนื้อความตอนที่ทำให้เกิดเรื่องต่างๆขึ้น ซึ่งถ้าขาดตอนนั้นเสียแล้ว เรื่องอื่นๆจะไม่เกิดตามมา นอกจากนี้ เนื้อความตอนใดที่กล่าวรวมเนื้อความย่อต่างๆในเรื่อง เนื้อความนั้นก็จะเป็นใจความสำคัญด้วย

อภิรดี เสนาวิน (2555) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึงการที่ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยการจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ว่า ใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร ผู้เขียนต้องการเสนอเรื่องได้ แนวคิดใดมายังผู้อ่าน ทั้งนี้ผู้อ่านต้องจับสาระสำคัญของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไหร่ และเพราะเหตุใด

บันลือ พฤกษ์วัน (2557) กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่มุ่งประโยชน์ได้ดี ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายและเรื่องราวได้อย่างรวดเร็ว

ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล (2561) กล่าวว่า การอ่านจับใจความนับว่าเป็นหัวใจของการอ่านทุกรูปแบบ เพราะหากจับใจความไม่ได้ ย่อมไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน หากต้องใช้ประโยชน์จากการ

อ่านนั้นก็ต้องกลับมาอ่านใหม่ ทำให้เสียเวลา หากอ่านแล้วจับใจความได้ จำไว้หรือบันทึกไว้ได้ ก็จะใช้ประโยชน์ได้ทันที

จากที่มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะนอกจากทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ดีแล้ว ยังเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการดำรงชีวิตอีกด้วย

2.2.4 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ

มีผู้กล่าวเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความ ดังนี้
กรมวิชาการ (2546, อ้างถึงใน ปิยฉัตร ศรีสุราช, 2561) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความว่า

1. อ่านได้ถูกต้องรวดเร็ว
2. จับใจความสำคัญและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนรู้อารมณ์และสาระของเรื่องที่อ่าน
3. มีวิจารณ์ญาณวิเคราะห์เรื่องได้
4. ให้มีนิสัยรักการอ่านและใช้การอ่านเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต
5. สามารถเลือกหนังสืออ่านได้อย่างเหมาะสม

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2553) กล่าวว่า การอ่านจับใจความมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าได้อย่างรวดเร็ว

ผจงวาด พูลแก้ว (2554) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความว่า เพื่อให้จับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าหรือหลายย่อหน้าได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ

จากที่มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความ ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความคือการทำให้ผู้เรียนสามารถทราบข้อมูลสำคัญหรือประเด็นสำคัญหลักๆ ในเรื่องได้ รวมทั้งทราบรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน และเพื่อพัฒนาความคิดของผู้เรียน

2.2.5 หลักในการอ่านจับใจความ

ทัศนีย์ สุภเมธี (2542, อ้างถึงใน ปิยฉัตร ศรีสุราช, 2561) กล่าวว่า หลักการสอนอ่านจับใจความ มีดังนี้

1. อธิบายคำบางคำที่มีความหมายพิเศษ หรือคำที่ควรทราบความหมายก่อนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการเข้าใจความหมายที่จะจับใจความ
2. ให้ผู้เรียนรู้จุดมุ่งหมายในการอ่านหรืออาจมีการตั้งคำถามเพื่อให้ค้นคว้าหาคำตอบ จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านจับใจความได้ดียิ่งขึ้น

3. มีการสนทนาเกี่ยวกับเค้าโครงเรื่องที่จะอ่านก่อน หรือสนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง

4. กำหนดเนื้อหาและเรื่องที่จะอ่านได้เหมาะสมกับระดับวัยและความสามารถ

5. ควรจัดให้มีกิจกรรมต่อเนื่องหลังการอ่าน เช่น การให้ตอบคำถาม การสรุปเรื่องราว เพื่อทดสอบความเข้าใจ

กรมวิชาการ (2546, อ้างถึงใน ปิยฉัตร ศรีสุราช, 2561) ได้กำหนดแนวทางในการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านได้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสมและสามารถจับใจความหรือคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

2. สืบหาส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าว ๆ

3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าเป็นประเภทใด

4. ใช้ความสามารถทางภาษาในการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านมาประกอบ จะทำให้เข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

สมบัติ ศิริจินดา (2549) กล่าวถึงหลักการอ่านจับใจความสำคัญว่า ผู้อ่านต้องสามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องได้ครบถ้วน ตามที่ผู้เขียนต้องการ โดยทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระส่วนรวมของงานเขียน แล้วตั้งคำถามว่างานเขียนนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไร เกี่ยวกับใคร ทำอะไร เกิดที่ไหน อย่างไร

แววมยุรา เหมือนนิล (2553) กล่าวถึงกลวิธีการอ่านจับใจความ สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรเริ่มต้นจากการอ่านจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าให้ได้ถูกต้องก่อน เพราะข้อความตอนหนึ่งหรือย่อหน้าหนึ่งแม้มีใจความหลายอย่างแต่จะมีใจความสำคัญที่สุดย่อหน้าเพียงใจความเดียว ถ้าเรื่องหนึ่งมีหลายย่อหน้าย่อมแสดงว่าใจความสำคัญ หลายประเด็น เมื่อนำประเด็นสำคัญในแต่ละย่อหน้ามาพิจารณาร่วมกันแล้ว จะทำให้สามารถจับแก่นเรื่องหรือแนวคิดสำคัญที่สุดของเรื่องทั้งหมดได้ง่ายขึ้น ใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าหมายถึงข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้า

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2556) ได้แนะวิธีการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความ เนื้อเรื่องที่อ่านจากย่อหน้าหรือจากข้อความต่อเนื่องที่ผู้เขียนไม่ตั้งประเด็นเขียนและไม่มีการขยายความประเด็นที่ตั้งไว้แต่เขียนไปเรื่อย ๆ นั้นให้อ่านได้ยาก ผู้อ่านต้องอาศัยการวิเคราะห์ โครงสร้างของประโยค ข้อความ ย่อหน้าจึงจะเข้าใจความหมาย แต่สำหรับงานเขียนที่มีโครงสร้างกระชับเป็น

ระบบผู้อ่านจะสามารถจับใจความได้ง่าย การอ่านประเภทนี้เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อจับใจความทั่วไป ซึ่งแบ่งออกได้ 2 อย่างคือ

1. ใจความสำคัญ หรือใจความหลัก ให้ตั้งคำถามว่า ย่อหน้านี้กล่าวถึงใครหรืออะไร กล่าวถึงบุคคลนั้น หรือสิ่งนั้นว่าอย่างไร

2. ใจความรอง คือ รายละเอียดที่เป็นข้อมูลสนับสนุนใจความหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอาจเป็นตัวอย่างเหตุผล และสถานการณ์ต่าง ๆ การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านใช้ความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างและคำศัพท์ของภาษานั้นรวมกับความรู้ที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่มีอยู่เดิมเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ดังนั้นถ้าผู้อ่านมีความรู้เดิมหรือความรู้พื้นฐานอยู่มากก็เข้าใจเรื่องที่อ่านง่าย

จากที่มีผู้กล่าวถึงหลักในการอ่านจับใจความไว้ ตามที่ได้กล่าวไปข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า หลักของการอ่านจับใจความ คือการหาใจความสำคัญ หรือใจความหลัก รวมทั้งตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน จากนั้นหาใจความรอง และสามารถแปลความหมายจากเรื่องหรือข้อความที่อ่านได้

2.2.6 การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, อ้างถึงใน ปิยฉัตร ศรีสุราช, 2561) ได้เสนอการประเมินการอ่านจับใจความโดยใช้เกณฑ์ มาตรฐานพิจารณาเนื้อเรื่องที่ผู้อ่านจับใจความ ไว้ 2 วิธี คือ

1. การใช้เครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบ ผู้อ่านจะต้องตอบคำถามได้ร้อยละ 70 ขึ้นไป การขีดเกณฑ์นี้นักศึกษามีความเห็นว่าผู้อ่านได้พลาดเนื้อเรื่อง บางตอนไปร้อยละ 30 แล้ว หากขีดเกณฑ์ประเมินที่ต่ำกว่านี้จะทำให้มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง นักศึกษาบางคนกำหนดเกณฑ์ที่แตกต่างไปจากนี้ คือ โดยเสนอแนะเกณฑ์ ในการประเมินการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1.1 ผู้อ่านที่สามารถตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องในขอบเขตร้อยละ 90-100 มีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับที่ 1

1.2 ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องในขอบเขตร้อยละ 75-89 มีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับที่ 2

1.3 ผู้อ่านที่ตอบคำถามหรือเล่าเรื่องได้ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 75 แสดงว่ายังมีข้อบกพร่อง ในการอ่านจับใจความ พลาดประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่อง ควรมีการอ่านทบทวน ลักษณะการประเมินการอ่านจับใจความของภาษาไทยควรใช้เกณฑ์การจับใจความได้ร้อยละ 70 เป็นอย่างน้อยแล้วใช้หลักส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในการจับใจความให้มากขึ้นควบคู่กับการพัฒนาอัตราเร็วในอ่าน

2. การใช้แบบประเมินค่า โดยใช้ระดับตัวอักษรแล้วตีค่าออกมาเป็นคะแนน เช่น เมื่อผู้อ่านประเมินการอ่านจับใจความของตนแล้วรวมคะแนนทั้งหมดในแต่ละช่องสมมติให้แบบประเมินมีทั้งหมด 20 ข้อ ถ้าทำเครื่องหมายในช่วง “มาก” ทุกช่องจะได้คะแนนเต็ม 80 คะแนน ระดับคะแนนที่ได้มีขอบเขต ดังนี้

คะแนน	ระดับคะแนน
72-80 = 4	ดี
52-71 = 3	ค่อนข้างดี
32-51 = 2	พอใช้
0-31 = 1	ปรับปรุง

ผู้อ่านที่ประเมินการอ่านจับใจความของตนแล้วหากรวมคะแนนแล้วอยู่ในระดับ 4 และ 3 แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านจับใจความที่น่าพอใจ แต่ถ้าผลที่ได้อยู่ในระดับ 2 หรือ 1 ผู้อ่านควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านจับใจความให้ดีขึ้น

บันลือ พลฤกษ์วัน (2557) อธิบายการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้หลายทาง ดังนี้

1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
 - 1.1 ตอบคำถามจากข้อเท็จจริงของท้องเรื่อง
 - 1.2 ตอบคำถามโดยการวิเคราะห์หาเหตุผลของเรื่อง
 - 1.3 ตอบคำถามจากการสรุปเรื่อง หรือวิจารณ์ ไตร่ตรอง
2. เล่าเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ประเมินและเลือกแบบจากตัวละคร ให้เหตุผลประกอบการเลือกหรือไม่เลือก
4. แสดงประกอบนิทาน แสดงทำใบประกอบประโยค วลี หรือคำศัพท์ได้
5. หาความสัมพันธ์ของคำ เช่น กระจาย-กระโดด เต่า-กลาน
6. หาคำตรงข้ามเชิงความหมาย เช่น หิว-อิ่ม ยิ้ม-บึ้ง
7. อธิบายคำคม พงษ์เพย แล้วตั้งนิทานประกอบ
8. ต่อนิทานที่เล่าไม่จบ อย่างมีความต่อเนื่องและสมเหตุสมผล
9. สรุป ตั้งชื่อเรื่องได้ครอบคลุมเนื้อเรื่อง พร้อมอธิบาย
10. ปฏิบัติตามขั้นตอนการประกอบอาหาร ประดิษฐ์ หรือดำเนินการทดลองทางวิทยาศาสตร์
11. นำความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านมาใช้ในการพยากรณ์แนวโน้มเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สังคม เศรษฐกิจ

12. วิจารณ์ ให้ข้อคิดและเสนอแนะแก้ไขเชิงยอมรับ ไม่ยอมรับโต้แย้งด้วยเหตุผลของตน

จากการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความดังกล่าว สรุปได้ว่า การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้นั้นสามารถวัดได้หลายวิธี คือ แบบอัตนัย แบบทดสอบปรนัย แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่และแบบทดสอบกึ่งปรนัย ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ต้องการคำตอบสั้นๆ ให้เติมหรือต่อให้สมบูรณ์

2.3 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA)

การพัฒนาการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้น ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าจำเป็นต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ด้วย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับการอ่านไว้ตามลำดับ ดังนี้

2.3.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA)

2.3.1.1 ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory)

Stauffer (1969) กล่าวว่า โครงสร้างความรู้ (Schema) เป็นการบรรยายเกี่ยวกับกลุ่มของความรู้ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างความรู้ที่ผู้อ่านมีอยู่เดิมแล้ว โครงสร้างความรู้ (Schemata) ที่เรียงรายกันอยู่อย่างเป็น ลำดับชั้น จัดอยู่ในกลุ่ม ตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน และมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และโครงสร้าง ความรู้เหล่านี้เปรียบเหมือนพิมพ์เขียว แผนงานหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีโครงสร้างความรู้ ทำหน้าที่ผนึกข้อความที่ผู้อ่านรับเข้าไปไว้ร่วมกัน กลุ่มโครงสร้างความรู้เป็น สิ่งชี้นำเรื่องให้กับผู้อ่าน และจัดโครงสร้างเรื่องไว้สำหรับเรื่องใหม่ในขณะที่ผู้อ่านระลึกเรื่อง และเรื่องเหล่านี้จะถูกนำไปบรรจุไว้ในโครงร่างหรือโครงสร้าง ซึ่งอยู่ภายใต้โครงสร้างที่จัดไว้

Rumelhar (1981) ได้ให้ความหมายของ โครงสร้างความรู้ว่า หมายถึงโครงสร้างข้อมูลที่ใช้แทนความหมายของความคิดรวบยอดกว้างๆ ที่สะสมไว้ในความทรงจำ (Memory) ข้อมูลต่างๆ ที่สะสมไว้อาจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของสถานการณ์ต่างๆ ไปเหตุการณ์ลำดับเหตุการณ์การกระทำ ลำดับการกระทำ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องมีขั้นตอนย่อยๆ ดังนั้นความรู้หรือความคิดรวบยอดที่เรียกว่า โครงสร้างความรู้ (Schema) นี้จะต้องประกอบด้วยสิ่งที่ย่อยๆ และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ย่อยๆ เหล่านั้นเพื่อความเข้าใจระบบของการรวมความคิดรวบยอดย่อยๆ เป็นความคิดรวบยอดรวมหรือความรู้

Anderson & Pearson (1984) เน้นทฤษฎีโครงสร้าง ความรู้เดิม (Schemata) และความจำ (Memory) เพื่อความเข้าใจในการอ่าน โดยผู้อ่านจะใช้โครงสร้างความรู้ (Schemata Structure) และความสำคัญขององค์ประกอบ (Components) และการอนุมาน (Inference) โดยขณะที่ข้อมูลของบทอ่านเข้ามาในสมองจะเกิดความจำและมีการอนุมาน 4 ชนิด คือ การอนุมานจะเกิดในสถานการณ์ เพื่อตัดสินใจว่าโครงสร้างความรู้ใดจะกระตุ้นสำหรับบทอ่านหนึ่ง อนุมานว่าช่องของโครงสร้างความรู้ใดของข้อความที่อ่าน สามารถใส่ลงไปได้เหมาะสม อนุมานเพื่อตัดสินใจว่า ส่วนที่ขาดหายไปส่วนใดในบทอ่านที่จำเป็นในการทำให้โครงสร้างความรู้สมบูรณ์ และหาข้อสรุปที่มีพื้นฐานจากความรู้ที่ขาดไปในโครงสร้างความรู้

ภคมน แก้วภราดัย (2547) ได้อธิบายความหมายของทฤษฎีโครงสร้างความรู้ว่าเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึง

1. วิธีการจัดระเบียบของความรู้ในสมองและคนเรา
 2. วิธีการรับรู้เอาความรู้ใหม่เข้าไปรวมกับความรู้เดิม
 3. วิธีการปรับปรุง คัดแปลงความรู้เดิมให้เหมาะสม
- 2.3.1.2. ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับประสบการณ์เดิม

ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับประสบการณ์เดิมของ Lapp & flood (1989, อ้างถึงในสายชล โชติธนากิจ, 2561) สรุปได้ว่า เมื่อผู้อ่านสารประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะด้านความบันเทิงหรือวิชาการ จะพยายามโยงเข้าสู่ประสบการณ์เดิม และใช้ประสบการณ์ที่ตนเองมีอยู่ เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจ เพื่อยอมรับหรือไม่ต่อไป ถ้าเรื่องที่อ่าน ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน ผู้อ่านจะต้องอ่านซ้ำ 2-3 ครั้ง จนกว่าจะแน่ใจ เพื่อตัดสินใจข้อมูลที่ได้รับ

การยอมรับแล้วจะเก็บไว้ในสมอง เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป ส่วนข้อมูลที่ไม่ยอมรับจะเพิกเฉยและไม่สนใจ

2.3.1.3. ทฤษฎีโครงสร้างทางสมองของกิลฟอร์ด (Guilford)

Guilford (1967) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบและได้เสนอทฤษฎีโครงสร้างทางสมอง อธิบายความสามารถ ทางสมองของมนุษย์เป็นแบบจำลองมหภาค 3 มิติคือ วิธีการคิด (Operation) เนื้อหาที่คิด (Content) และผลการคิด (Products) แต่ละมิติแยกเป็นส่วนประกอบย่อยๆ ดังนี้

มิติที่ 1 วิธีการคิด (Operation) หมายถึง กระบวนการทางสมองแบบต่างๆ มีส่วนประกอบย่อย 5 ส่วนคือการรู้จักและเข้าใจ ความจำ การคิดแบบอนกนัย การคิดแบบเอกนัย และการประเมินค่า

1. การรู้จักและเข้าใจ (Cognition) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่จะรับทราบและเข้าใจในสิ่งต่างๆ และบอกได้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร

2. การจำ (Memory) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลในการที่จะเกิดสะสมเรื่องราวหรือข้อมูลต่างๆ ที่มีประสบการณ์แล้ว เมื่อเวลาผ่านไปก็สามารถระลึกออกมาในรูปแบบได้

3. การคิดแบบออกนอกราย (Divergent Production) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลในการที่จะตอบสนองสิ่งเร้าหรือข้อมูลได้หลายแง่หลายมุมต่างๆ กัน เช่น ให้ออกประโยชน์ของดินมาให้มากที่สุดเท่าที่จะบอก ได้ถ้าผู้ใดคิดได้มากที่สุด แปลกที่สุด และมีเหตุผล ก็แสดงว่าคนผู้นั้นมีความสามารถในการคิดแบบออกนอกราย

4. การคิดเอกราย (Convergent Production) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่จะสรุปเรื่องราวหรือข้อมูลต่างๆ ที่กำหนดให้ได้ดีที่สุดและถูกต้องที่สุด เช่น ให้ออกคำว่า “หมอคนไหนคนขับรถ โหระพา นกบิน ผดุงครรภ์ นายท้ายเรือ” ให้เข้ากลุ่มที่เหมาะสมที่สุดสามารถกลุ่มก็จัดได้ ดังนี้คือ กลุ่มแรกคือ หมอคนไหนและโหระพา กลุ่มที่สองคือ นายแพทย์พยาบาลและผดุงครรภ์ กลุ่มที่สามคือ คนขับรถ นกบิน และนายท้ายเรือ

5. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลในการพิจารณา ตัดสินผลผลิตหรือผลที่ได้จากการวัด โดยยึดหรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือข้อมูลอันเป็นที่ยอมรับแล้วเป็นหลัก เช่น ให้ออกว่าการจัดเรียงอักษรชุด กก ขก กข มีลักษณะจัดเรียง เหมือนกับ ศศ ศษ ศข หรือไม่ ก็สามารถบอกได้ว่า ไม่เหมือนกัน เป็นต้น

มิติที่ 2 เนื้อหาที่คิด (Content) หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งเร้าต่างๆ ที่ปรากฏด้วยระบบประสาทสัมผัสทั้งหลาย หรือธรรมชาติของสิ่งเร้าแล้วบุคคลจะแยกแยะเพื่อจะรับรู้ แบ่งออกได้ เป็น 4 ประเภท คือ

1. รูปร่าง (Figural) หมายถึง สิ่งเร้าที่เป็นรูปธรรม มีโครงสร้างที่แยกออกเป็นตัวภาพและพื้นภาพ (Figural and Ground) ได้ สามารถที่จะระลึกออกมาได้หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสทางตาและทางหู เช่น ขนาด รูปแบบ สีตำแหน่งภาพต่างๆ เสียงต่างๆ

2. สัญลักษณ์ (Symbolic) หมายถึง สิ่งเร้าหรือข้อมูลที่เป็นเครื่องหมายต่างๆ เช่น ตัวอักษรตัวเลขตัวโน้ตทางดนตรี รวมทั้งสัญญาณต่างๆ ด้วย

3. ภาษา (Semantic) หมายถึง สิ่งเร้าหรือข้อมูลที่เป็นคำพูดหรือภาษาเขียนที่มีความหมายสามารถทราบกันได้โดยทั่วไป สามารถเข้าใจ สื่อสาร ติดต่อกันของกลุ่มชนซึ่งรวมทั้งภาษาท่าทางด้วย

4. พฤติกรรม (Behavioral) หมายถึง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิริยาอาการของมนุษย์ซึ่งแสดงออกนั้น สามารถสังเกตเห็นได้ด้วยตา รวมไปถึงทัศนคติการรับรู้ความต้องการ ความคิดความรู้สึก อารมณ์

มิติที่ 3 ผลการคิด (Products) เป็นผลของกระบวนการจัดกระทำของความคิดกับข้อมูลจากเนื้อหา ผลผลิตของความคิดออกมาเป็นรูปแบบต่างๆ 6 แบบ คือ

1. หน่วย (Units) หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีคุณค่าหรือลักษณะเฉพาะตัวแตกต่างไปจาก สิ่งอื่น เช่น นก หมู แมว ช้าง เป็นต้น

2. กลุ่ม (Classes) หมายถึง ชุดของหน่วยต่างๆ ที่มีคุณสมบัติร่วมกัน เช่น นายท้ายเรือ คนขับรถ นักบิน เป็นบุคคลที่มีหน้าที่ควบคุมการเคลื่อนที่ของยานพาหนะเหมือนกัน เป็นต้น

3. ความสัมพันธ์ (Relations) หมายถึง ผลของการเชื่อมโยงความคิดสองประเภทหรือหลายประเภทเข้าด้วยกัน โดยอาศัยลักษณะบางประการเป็นเกณฑ์อาจจะเป็นหน่วยกับหน่วย กลุ่มกับกลุ่ม ระบบกับระบบก็ได้ เช่น คนกับอาหาร ต้นไม้ กับปุ๋ย เป็นต้น

4. ระบบ (System) หมายถึง การจัดองค์การ จัดแบบแผน หรือจัดรวมโครงสร้างให้อยู่ในระบบว่าจะอะไรมาก่อนมาหลัง เช่น อาทิตย์ จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์ และเสาร์ เป็นระบบของวันในหนึ่งสัปดาห์ เป็นต้น

5. การแปลงรูป (Transformations) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่ให้มีรูปแบบใหม่ การเปลี่ยนแปลงอาจจะมองในรูปแบบข้อมูลหรือประโยชน์ก็ได้ เช่น แวนสายตาอาจนำไปใช้แทนไม้ขีดไฟก็ได้

6. การคาดการณ์ (Implications) หมายถึง การคาดคะเนหรือคาดหวังหรือทำนายอะไรบางอย่างจากข้อมูลที่กำหนดไว้ให้แตกต่างออกไปจากเดิม เช่น “ฉัน” อาจนำไปใช้ในความหมายว่า “นำฉัน” หรือ “ไก่อัน” หรือ “ฉันน้ำ”

2.3.1.4. ทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget's Theory of Intellectual Development)

Piaget (1963) ได้ศึกษาขั้นพัฒนา ความคิดของเด็กในวัยต่างๆ และสรุปไว้เป็น 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการรับรู้ทางประสาทสัมผัสและใช้กล้ามเนื้อ (Sensory Motor) การพัฒนา ระยะนี้จะเริ่มตั้งแต่อายุ 0-2 ปี เป็นระยะที่เด็กรับรู้ได้จากความรู้สึก สนใจสิ่งเร้าที่อยู่รอบตัวก่อนที่จะเรียนรู้ภาษาและความแตกต่างของตนเองกับสิ่งแวดล้อมในระยะนี้เริ่มจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองมากขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นก่อนที่จะคิดหาเหตุผล (Preparation Thought) การพัฒนาในระยะนี้จะแบ่งพัฒนาการออกเป็น 2 ขั้น ขั้นแรกจะเริ่มตั้งแต่อายุ 2-3 ปีเป็นระยะของการจัดเตรียมความคิด เด็กในระยะนี้จะยึดถือตนเองเป็นศูนย์กลาง ถ้าพิจารณาแล้วคล้ายกับว่าเด็กเอาแต่ใจตัวเอง ไม่รับรู้ความคิดของผู้อื่น การแปลความคิดของเด็กจะไม่ถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด แต่จะแสดงพฤติกรรมที่เข้าข้างตนเอง ขั้นที่ 2 นี้จะเริ่มตั้งแต่อายุ 4-7 ปีระยะนี้เด็กจะรู้จักสร้างมโนทัศน์โดยอาศัยการจัด

กลุ่มวัตถุให้เป็นพวก เป็นหมู่ สามารถเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งของ เข้าใจปริมาณ น้ำหนัก ขนาดของวัตถุ และเริ่มรู้จักการเขียนจำนวนเลข

ขั้นที่ 3 ขั้นรู้จักใช้ความคิดหาเหตุผลจากสิ่งที่เป็นรูปธรรม (Period of Concrete Operation) การพัฒนาในระยะนี้เริ่มตั้งแต่อายุ 7-11 ปี เป็นระยะที่เด็กสามารถสร้างมโนทัศน์ให้มีความสัมพันธ์กับรูปธรรม รู้จักใช้ความคิดเพื่อหาเหตุผลและจัดลำดับความคิดของตนเองได้ เด็กสามารถคิดย้อนกลับและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ได้ใช้ความคิดอย่างมีเหตุมีผลทำความเข้าใจ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของส่วนย่อยและส่วนรวมได้ จินตนาการสร้างภาพความคิดขึ้นในใจได้

ขั้นที่ 4 ขั้นปฏิบัติการคิดด้วยนามธรรม (Formal Operation) การพัฒนาในระยะนี้จะเริ่มตั้งแต่อายุ 11-15 ปี เป็นระยะที่สามารถเข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคม สร้างมโนทัศน์ให้สัมพันธ์กับนามธรรม ใช้เหตุผลช่วยในการตัดสินใจ ปัญหา พัฒนาการทางความคิดจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นความคิดในด้านการตีความ แปลความ หรือการพิสูจน์หาความจริง

ขั้นพัฒนาความคิดของ เพียเจต์ (Piaget) เป็นการแสดงให้เห็นลำดับขั้นในการคิดตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งสู่วัยรุ่น พัฒนาการทางสมองจะพัฒนาสูงสุดเมื่อเด็กมีอายุประมาณ 15 ปี ความสามารถในการคิดตามลำดับขั้นต่างๆของเด็กมีส่วนเกี่ยวข้องกับพัฒนาการในการเรียนภาษาทั้งสิ้น

จากที่มีผู้กล่าวถึงทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) เป็นการสอนเกี่ยวข้องกับทฤษฎีต่างๆ เช่น ทฤษฎีโครงสร้างทางสมองของกิลฟอร์ด, ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างข้อความกับประสบการณ์เดิม, ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ เป็นต้น ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวนี้มีสิ่งเหมือนกันก็คือการเน้นประสบการณ์เดิมของผู้เรียน นำมาพัฒนาอย่างเป็นระบบจนเกิดทักษะที่สามารถอยู่ได้คงทน

2.3.2 วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA)

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ การศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่านมีความสำคัญในด้านที่จะนำไปวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับธรรมชาติการอ่าน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ที่พัฒนา Stauffer (1969, อ้างถึงใน กอบแก้ว สกุกแก้ว, 2553) มีแนวความคิดว่าการอ่านคือกระบวนการคิดที่ต้องใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเข้ามาเชื่อมโยงกับความคิดของผู้อ่าน การ

เชื่อมโยงนี้เริ่มด้วยการตั้งสมมติฐาน โดยใช้ความคิดของผู้อ่านเอง คาดเดานี้อาจจากนั้นจึงอ่านเพื่อหาข้อมูลและตรวจสอบการคาดเดากระบวนการเชื่อมโยงระหว่างความคิดของผู้อ่านกับความคิดของผู้เขียนนี้จะสิ้นสุดลง ด้วยการสรุปว่าผู้อ่านคาดเดาถูกหรือไม่

แนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คืออาร์-ทีเอเป็นแนวความคิดที่มาจากพื้นฐานแนวคิดทฤษฎีการสอนแบบเน้นประสบการณ์ (Language Experience Approach) ดังนี้

1. เด็กคิดได้ - จากประสบการณ์เพียงเล็กน้อยที่เด็กได้รับ และความสามารถทางภาษาที่ติดตัวมา เด็กสามารถแสดงความคิดเห็น หรือคาดเดาไปถึงสถานการณ์อื่นๆได้ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือถ่ายทอด

2. เด็กทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีจุดหมาย - เด็กสามารถคาดเดา วางแผน ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆและจดจำได้

3. เด็กตรวจสอบได้ - เด็กสามารถเรียนรู้สถานการณ์ จดรายละเอียด สร้างความสัมพันธ์ ถามคำถาม ประมวลความคิด และสร้างแนวความคิดใหม่

4. เด็กใช้ประสบการณ์และความรู้ได้ - เด็กระลึกถึงประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง จดจำสาระที่เรียนไปแล้ว รู้จักแยกแยะและสร้างความสัมพันธ์

5. เด็กถ่วงรอกข้อเท็จจริงและอนุมานความได้ - เด็กสามารถพิจารณาสถานการณ์ความรู้สึกลึกต่างๆ ที่เกิดพร้อมกันได้

6. เด็กตัดสินใจได้ - เด็กสามารถแยกแยะเรื่องถูก - ผิด ความยุติธรรม - อยุติธรรม ใช้-ไม่ใช้

7. เด็กเกิดอารมณ์ร่วมได้ - ถ้าเด็กรู้สึกมีส่วนร่วมในสถานการณ์หนึ่ง เด็กสามารถเกิดอารมณ์ตามสถานการณ์นั้นได้

8. เด็กมีความสนใจ - เด็กจะพูดตรงๆ ว่า ชอบหรือไม่ชอบ ต้องการหรือไม่ต้องการ

9. เด็กเรียนรู้ได้ - ไม่มีมีความแตกต่างในการเรียนรู้ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ นอกจากการอ้างถึงแรงจูงใจ และประสบการณ์

10. เด็กสามารถประยุกต์ได้ - มีงานวิจัยแสดงว่าเมื่อเด็กสามารถเล่นสื่ออย่างหนึ่งได้ เขาก็สามารถประยุกต์วิธีการเล่นเข้ากับสื่ออย่างอื่นได้

11. เด็กเข้าใจได้ - ความเข้าใจของเด็กขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่มาจากความต้องการจากประสบการณ์เดิมจากความรู้สึกมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่างๆ ของการทำกิจกรรม เช่น กำหนดวัตถุประสงค์ การกระทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ การประเมินผลการกระทำ

จากที่มีผู้ให้วิธีหรือแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ คือการที่ผู้สอนต้องสอนให้เด็กสามารถคิด คาดเดา วางแผน เด็กตรวจสอบได้ สามารถใช้ประสบการณ์ความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วนำมาวิเคราะห์ได้ เป็นต้น

2.3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA)

Stauffer (1969, อ้างถึงใน กอบแก้ว สกุลแก้ว, 2553) มีดังนี้

1. ขึ้นกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน ดังนี้
 - 1.1 ใช้ตัวชี้แนะต่าง ๆ ชื่อเรื่อง รูปภาพ แผนที่ และกราฟ
 - 1.2 ใช้ประเภทของสื่อเพื่อคาดเดาเนื้อหา
 - 1.3 กำหนดวัตถุประสงค์โดยใช้ประสบการณ์ ความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของกลุ่ม
2. ขึ้นแนะนำอัตราเร็วในการอ่านที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และสื่อ
 - 2.1 อ่านคร่าวๆ(Skiming) อ่านโดยกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว
 - 2.2 อ่านข้าม(Scanning) อ่านเฉพาะส่วนอย่างละเอียด
 - 2.3 อ่านเพื่อศึกษา (Study) อ่านซ้ำเพื่อพิจารณาเนื้อหา
3. ขึ้นสังเกตการณ์
 - 3.1 สังเกตการณ์ใช้อัตราเร็วในการอ่าน
 - 3.2 สังเกตการณ์ขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ การสรุป แนวคิดรวบยอด และการอ่านซ้ำ (อ่านในใจ หรืออ่านออกเสียง)
 - 3.3 เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยเรื่องความหมายของคำศัพท์ควรให้ความช่วยเหลือทันที
4. ขึ้นพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน
 - 4.1 ตรวจสอบวัตถุประสงค์
 - 4.2 ยืนยันหรือแก้ไขวัตถุประสงค์
 - 4.3 นักเรียนอาจต้องการแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติม
 - 4.4 พัฒนาแนวความคิดรวบยอด
5. ขึ้นกิจกรรมเสริม เช่น อภิปราย แบบฝึกหัดอ่านเพิ่มเติม เรียนเพิ่มฝึกเขียน เพื่อเสริมทักษะทางการอ่านในเรื่องต่อไปนี้
 - 5.1 การคาดเดา
 - 5.2 การสรุปข้อมูลโดยใช้ภาษาของตนเอง

5.3 ความมีเหตุผล โดยการอนุมานความ และการหาข้อมูลสนับสนุน

5.4 การหาความหมายของคำศัพท์ โดยการใช้รูปภาพ บริบทของภาษา โครงสร้างทางภาษา และพจนานุกรมต่อมา Tierney, Robert, Readence และ Ernet (1995) ได้ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ(DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ขึ้นใหม่โดยแบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 2 ช่วงหลักดังนี้

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด (Directing The Reading-Thinking Process)

ขั้นที่ 1 การคาดเดา ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ แล้วให้นักเรียนคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นจะเป็นอย่างไร เกี่ยวกับอะไร ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถาม ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง

ขั้นที่ 2 การอ่าน นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องในส่วนแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำ และนักเรียนอ่านตามเพื่อให้นักเรียนได้รู้ข้อความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุกตัวอักษร และหลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย และครูอธิบายความหมายของคำศัพท์

ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแบบคร่าวๆอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบการคาดเดา และในระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและแปลความหมายอยู่นั้น ให้ครูคอยสังเกตการณ์ทำงานและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนต้องการ หากนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ ครูแนะนำให้ให้นักเรียนใช้ชีวิตต่อไปนี้

- ก. ดูรูปภาพอีกครั้ง
- ข. อ่านประโยคซ้ำอีกครั้ง
- ค. เปิดพจนานุกรม
- ง. ถามเพื่อนหรือครู

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยครูช่วยเขียนคำตอบที่เป็นประโยค และให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบ หากเนื้อเรื่องมีความยาวหลายย่อหน้า ให้ทำการแบ่งสอนทีละย่อหน้า โดยปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีก จนจบเนื้อเรื่องทั้งหมด

ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental Skill Training)

เป็นช่วงของการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด และทบทวนความเข้าใจในการอ่าน เพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้อง และแม่นยำมากขึ้น จากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

การสอนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ โดยขั้นตอน Snowball & Diane (2005, อ้างถึงใน กอบแก้ว สกุลแก้ว, 2553) ได้กล่าวไว้มีดังนี้

1. คัดเลือกเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่เคยอ่านมาก่อนนำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อให้ครูและนักเรียนได้ร่วมกันอ่านไปพร้อม ๆ กัน

2. เตรียมจัดแบ่งเนื้อเรื่องออกเป็นช่วงๆ และในตอนจบของแต่ละช่วง เพื่อให้ให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น โดยการถามคำถามจากครู เช่น นักเรียนคิดว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นต่อไป และทำไมจึงคิดเช่นนั้น

3. อธิบายขั้นตอนการอ่านให้นักเรียนเข้าใจ

4. ครูอาจทำสัญลักษณ์ในบทอ่านในช่วงที่เป็นจุดสำคัญของเรื่อง เพื่อเป็นการช่วยนำช่วยในการคาดเดาเนื้อเรื่อง

5. ถามนักเรียนเกี่ยวกับการคาดเดาเหตุการณ์ก่อนการอ่าน หลังจากอ่านจบในช่วงแรก และให้ข้อมูลกลับมาเพื่อเปรียบเทียบการคาดเดาของนักเรียนกับเรื่องที่อ่าน

6. ในการสอนอ่านด้วยวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านบทอ่านได้ด้วยตนเอง จากที่มีผู้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA) ดังที่ได้กล่าวไปในข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA) ได้ดังนี้

วิธีการสอนอ่านตามขั้นตอนการสอนนี้แบ่งเป็น 2 ช่วงหลัก คือ 1) ช่วงแรก คือการสอนอ่านและคิด โดยแบ่งเป็น 4 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 การคาดเดา

ชั้นที่ 2 การอ่าน

ชั้นที่ 3 การแปลความหมาย

ชั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ

และช่วงที่ 2) การฝึกทักษะที่จำเป็น ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด ทบทวน โดยคุณครูจะให้ผู้เรียนสรุป และทำแบบฝึกหัด

2.4 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.1 ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Wilson (1971, อ้างถึงใน กุลกาญจน์ สุวรรณรัตน์, 2556) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางด้านสติปัญญาในการเรียนและได้จำแนกพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสติปัญญาในการเรียนระดับประถมศึกษาออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

1. ความรู้ความจำด้านการคิด (Knowledge) พฤติกรรมในระดับนี้ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับต่ำที่สุด แบ่งออกเป็น 3 ชั้น ดังนี้

1.1 ความรู้ความจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง เป็นความสามารถที่จะระลึกถึงข้อเท็จจริงต่างๆที่นักเรียนเคยได้รับจากการเรียนการสอนมาแล้ว คำถามที่วัดความสามารถในระดับนี้จะเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ตลอดจนความรู้พื้นฐานซึ่งนักเรียนได้สะสมมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว

1.2 ความรู้ความจำเกี่ยวกับศัพท์และนิยาม เป็นความสามารถในการระลึกถึงหรือจำศัพท์นิยามต่างๆ ได้ โดยคำถามอาจจะถามโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ได้

1.3 ความสามารถในการใช้กระบวนการคิด เป็นความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริงหรือนิยามและกระบวนการที่ได้เรียนมาแล้ว มาคิดตามลำดับขั้นตอนที่เคยเรียนรู้

2. ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นพฤติกรรมที่ใกล้เคียงกับพฤติกรรมระดับความรู้ความจำเกี่ยวกับการคิดแต่ซับซ้อนกว่า แบ่งออกเป็น 6 ชั้น ดังนี้

2.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับมโนคติ เป็นความสามารถที่ซับซ้อนกว่าความรู้ความจำเกี่ยวกับการหาข้อเท็จจริง เพราะมโนคติเป็นนามธรรมซึ่งประมวลจากข้อเท็จจริงต่างๆ ต้องอาศัยการตัดสินใจในการตีความหรือยกตัวอย่างใหม่ที่แตกต่างไปจากที่เคยเรียนในชั้นเรียน มิฉะนั้นจะเป็นการวัดความจำ

2.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และสรุปอ้างอิงเป็นกรณีทั่วไปเป็นความสามารถในการนำเอาหลักการ และความเข้าใจเกี่ยวกับมโนคติ จนได้แนวทางในการแก้ปัญหาได้ คำถามนั้นเป็นคำถามที่เกี่ยวกับหลักการที่นักเรียนเพิ่งเคยพบเป็นครั้งแรก อาจจะเป็นพฤติกรรมในระดับการวิเคราะห์ก็ได้

2.3 ความเข้าใจใน โครงสร้างคำถามที่วัดพฤติกรรมระดับนี้เป็นคำถามที่วัดเกี่ยวกับคุณสมบัติของระบบและโครงสร้าง

2.4 ความสามารถในการเปลี่ยนรูปแบบปัญหาจากแบบหนึ่งไปเป็นอีกแบบหนึ่ง ความสามารถในการแปลข้อความที่กำหนดให้เป็นข้อความใหม่หรือภาษาใหม่ เช่น แปลจากภาษาพูดให้เป็นสมการ ซึ่งมีความหมายคงเดิมโดยไม่รวมถึงกระบวนการแก้ปัญหา หลังจากแปลแล้วอาจกล่าวได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ง่ายที่สุดของพฤติกรรมระดับความเข้าใจ

2.5 ความสามารถในการติดตามแนวของเหตุผล เป็นความสามารถในการอ่านและเข้าใจข้อความ ซึ่งแตกต่างไปจากความสามารถในการอ่านทั่วไป

2.6 ความสามารถในการอ่านและตีความโจทย์ ข้อสอบที่วัดความสามารถในขั้นนี้อาจตัดแปลงมาจากข้อสอบที่วัดความสามารถในขั้นอื่นๆ โดยให้นักเรียนอ่านและตีความโจทย์ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของข้อความ ตัวเลข ข้อมูลทางสถิติ หรือกราฟ

3. การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่นักเรียนคุ้นเคย เพราะคล้ายกับปัญหาที่นักเรียนประสบอยู่ในระหว่างเรียน หรือแบบฝึกหัดที่นักเรียนต้องเลือกกระบวนการแก้ปัญหาและดำเนินการแก้ปัญหาได้โดยไม่ยาก พฤติกรรมในระดับนี้ แบ่งออกเป็น 4 ชั้น คือ

3.1 ความสามารถในการแก้ปัญหาที่คล้ายกับที่ประสบอยู่ระหว่างเรียนนักเรียนต้องอาศัยความสามารถในระดับความเข้าใจและเลือกกระบวนการแก้ปัญหาจนได้คำตอบออกมา

3.2 ความสามารถในการเปรียบเทียบ เป็นความสามารถในการค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด เพื่อสรุปการตัดสินใจ ซึ่งในการแก้ปัญหาขั้นนี้อาจต้องใช้วิธีการวิเคราะห์และจำเป็นต้องอาศัยความรู้ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล

3.3 ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นความสามารถในการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องในการหาคำตอบจากข้อมูลที่กำหนดให้ ซึ่งอาจต้องอาศัยการแยกข้อมูลที่เกี่ยวข้องออกจากข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง พิจารณาว่าอะไรคือข้อมูลที่ต้องการเพิ่มเติม มีปัญหาอื่นใดบ้างที่อาจเป็นตัวอย่งในการหาคำตอบของปัญหาที่กำลังประสบอยู่หรือต้องแยกโจทย์ออกมาพิจารณาเป็นส่วนตัวในการตัดสินใจหลายครั้งอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนได้คำตอบหรือผลลัพธ์ที่ต้องการ

3.4 ความสามารถในการมองเห็นแบบลักษณะ โครงสร้างที่เหมือนกันและหาสมมาตร เป็นความสามารถที่ต้องอาศัยพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่การระลึกถึงข้อมูลที่กำหนดให้ การเปลี่ยนรูป การจัดกระทำกับข้อมูลและการระลึกถึงความสัมพันธ์ นักเรียนต้องสำรวจหาสิ่งที่คุ้นเคยกันจากข้อมูลหรือสิ่งที่กำหนดจากโจทย์ให้พบ

4. วิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน หรือไม่เคยทำแบบฝึกหัดมาก่อน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นจะมีการพลิกแพลง แต่อยู่ในขอบเขตเนื้อหาวิชาที่เรียน การแก้โจทย์ดังกล่าวต้องอาศัยความรู้ที่ได้เรียนมา รวมทั้งความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผสมผสานกันเพื่อแก้ปัญหา

เจษฎ์สุดา หนูทอง (2546) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะที่ได้รับจากการเรียนการสอน ที่พัฒนาขึ้นมาเป็นลำดับขั้นในวิชาต่างๆ ที่เรียนมาแล้ว

ปรีทิพย์ บุญคง (2546 , อ้างถึงใน มนชิตา เรืองรัมย์, 2556) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านสติปัญญาและองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาด้านอื่น

สุทธภา บุญแซม (2553) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงผลผลิตที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความสามารถวัดได้โดยการแสดงออกทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

ปนัดดา โภคพิพัฒน์ (2553) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการตรวจสอบการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถมากน้อยเพียงใด

สุธีรา แก้วบุญเรือง (2555) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความสำเร็จในด้านความรู้ทักษะและสมรรถภาพด้านต่างๆของสมองหรือประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่างๆของแต่ละบุคคลสามารถวัดได้ด้วยการทดสอบด้วยวิธีต่างๆ

ประนอม เมตดาวาสี (2555) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงผลของความรู้ความสามารถและทักษะที่นักเรียน ได้จากการเรียนการสอนทั้งที่โรงเรียนที่บ้านสภาพแวดล้อมและแหล่งอื่นๆสามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นริศรา คณานันท์ (2555) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงคุณลักษณะความสามารถและประสบการณ์ของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนและเป็นผลให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากที่มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่ได้กล่าว ไปข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ความรู้ ความสำเร็จที่มาจากทักษะความสามารถของผู้เรียน อันเนื่องมาจากประสบการณ์ที่ผู้เรียน ได้รับ ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมบุญรณ์ ต้นยะ (2545) ได้ให้ความหมายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดพฤติกรรมทางสมองของผู้เรียนว่ามีความรู้ ความสามารถในเรื่องที่เรียนรู้อย่างไร หรือได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้วมากน้อยเพียงใด

พิชิต ฤทธิจัญญ (2556) ให้ความหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะและความสามารถทางวิชาการ ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างไรว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สมนึก ภัททิยธนี (2560) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงแบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่างๆที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ที่ผ่านมาแล้ว

บุญชม ศรีสะอาด (2560) กล่าวว่าแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) หมายถึงแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการซึ่งเป็นผลในการเรียนรู้สาระและตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอนนั้นโดยทั่วไปจะวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่างๆที่เรียนในโรงเรียนวิทยาลัยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ

จากที่มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่ได้กล่าวไปข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ พฤติกรรมทางสมองด้านต่างๆ ที่ได้มาจากการเรียนรู้ที่ผ่านมาแล้ว เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนนั้นบรรลุตามจุดประสงค์มากน้อยเพียงใด

2.4.3 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปรีทิพย์ บุญคง (2546, อ้างถึงใน นันทวดี ทองอ่อน และมริษฎู แก้วจินดา, 2561) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

1. ด้านคุณลักษณะการจัดระบบในโรงเรียน ตัวแปรด้านนี้จะประกอบด้วยขนาดของโรงเรียนอัตราส่วนนักเรียนต่อครู อัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียน ซึ่งตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ด้านคุณลักษณะของครูตัวแปรทางด้านคุณลักษณะของครู ประกอบด้วยประสบการณ์อายุวุฒิภาวะของครู การฝึกอบรมของครู จำนวนวันลาของครู จำนวนคาบที่สอนในหนึ่งสัปดาห์ความเอาใจใส่ในหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียน ซึ่งตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ด้านคุณลักษณะของนักเรียน ประกอบด้วยตัวแปรเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น เพศ อายุ สติปัญญา การเรียนพิเศษ การได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียน สมาชิกในครอบครัวระดับการศึกษาของบิดามารดาอาชีพของผู้ปกครอง ความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์การเรียน ระยะเวลาไปเรียน การมีอาหารกลางวันรับประทาน ความเอาใจใส่ต่อการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียนการสอน ฐานะทางครอบครัว การขาดเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ตัวแปรเหล่านี้ก็มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. ด้านภูมิหลังทางเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมของนักเรียน การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในต่างประเทศซึ่งประกอบด้วยตัวแปร เช่น ขนาดครอบครัว ภาษาที่พูดในบ้าน ถิ่นฐานที่ตั้งของบ้าน

กรองแก้ว วรรณพฤษ (2555) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียนนั้น ประกอบด้วย

1. คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมทางสมองและความพร้อมทางสติปัญญา ความพร้อมทางด้านร่างกาย และความสามารถทางด้านทักษะของร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจซึ่ง ได้แก่ ความสนใจแรงจูงใจ เจตคติและค่านิยม สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ เพศ

2. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญาความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะทางร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ เพศ

3. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนจะต้องมี พฤติกรรมที่มีความเป็นมิตรต่อกัน เข้าอกเข้าใจความสัมพันธ์กันดี มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน

4. คุณลักษณะของกลุ่มผู้เรียน ได้แก่ โครงสร้างของกลุ่ม ตลอดจนความสัมพันธ์ของกลุ่ม เจตคติ ความสามัคคี ภาวะผู้นำ และผู้ตามที่ดีของกลุ่ม

5. คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนองต่อการเรียน การมี เครื่องมือและอุปกรณ์พร้อมในการเรียน ความสนใจต่อบทเรียน

6. แรงผลักดันภายนอก ได้แก่ บ้านมีความสัมพันธ์ระหว่างคนในบ้านดี สิ่งแวดล้อมดี มีวัฒนธรรมและคุณธรรมพื้นฐานดี เช่น ขยันหมั่นเพียร ความประพฤติดี

Prescott (1961) ได้ใช้ความรู้ทางชีววิทยา สังคมวิทยา จิตวิทยา และการแพทย์ ศึกษา เกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน และสรุปผลการศึกษาว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนมีดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกายและสุขภาพ กาย ข้อบกพร่องทางร่างกายและบุคลิกท่าทาง

2. องค์ประกอบทางความรัก และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

3. องค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมและสังคม

4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

5. องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ เจตคติ

6. องค์ประกอบทางการปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์

Carroll (1963) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีต่อระดับ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โดยการนำเอาครู นักเรียน และหลักสูตรมาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ โดย เชื่อว่าเวลาและคุณภาพของการสอนมีอิทธิพลโดยตรงต่อปริมาณความรู้ที่นักเรียนจะได้รับ

Maddox (1965) ได้ทำการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญาและความสามารถทางสมอง ร้อยละ 50-60 ขึ้นอยู่กับโอกาสและสิ่งแวดล้อมร้อยละ 10-15

จากที่นำเสนอไปข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีหลายองค์ประกอบด้วยกัน ซึ่งผู้สอนควรคำนึงถึงเสมอ เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะได้ตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น คุณลักษณะของผู้สอน, พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน, แรงผลักดันภายนอก เป็นต้น

2.4.4 จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อรุณี ศรีวงษ์ชัย (2551) กล่าวว่า เป็นการตรวจสอบความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถด้านใด มากน้อยเท่าใด เช่น พฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ในระดับใด นั่นคือการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียนในด้านพุทธิพิสัย ที่เป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาที่เรียน ดังนี้

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ ความสามารถทางการปฏิบัติโดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมา สามารถทำการสังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัด โดยใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance test)” ซึ่งเป็นการประเมินผลพิจารณาที่วิธีปฏิบัติ (Procedure) และผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (Content) รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนมีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การสอบแบบปากเปล่า (Oral Test) การสอบแบบนี้มักกระทำเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ที่ต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่างๆ เช่น การสอบปริญาณิพนธ์ ที่ต้องการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ ตลอดจนแง่มุมต่างๆ การสอบปากเปล่าสามารถวัดได้ละเอียดลึกซึ้ง และคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ

2.2 การสอบแบบให้เขียนความ (Paper-Pencil Test หรือ Written Test) เป็นการสอบวัดโดยให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ที่มีรูปแบบการตอบอยู่ 2 แบบ คือ

1. แบบไม่จำกัดคำตอบ (Free Response Type) ได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัย หรือความเรียง (Essay Test)

2. แบบจำกัดคำถาม (Fixed Response Type) เป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบ หรือกำหนดคำตอบมาให้เลือกซึ่งมีรูปแบบของคำถามคำตอบ 4 รูปแบบ ดังนี้

1. แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง (Alternative)
2. แบบจับคู่ (Matching)
3. แบบเติมคำ (Completion)
4. แบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

จากที่ได้นำเสนอไปข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เกี่ยวข้องมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น คือ การตรวจสอบหรือการวัดผลพฤติกรรมของผู้เรียนว่าบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้ทั้งในด้านการปฏิบัติ และวัดด้านเนื้อหา โดยในส่วนของ การวัดเนื้อหานี้ ผู้สอนสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสอบปากเปล่า, การสอบแบบให้เขียน ข้อความ เป็นต้น

2.4.5 รูปแบบของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นิสาร์ตน์ ศิลปเดช (2542, อ้างถึงใน บุรชาติ ศิริเป็ง, 2561) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่นิยมใช้กันมี 2 รูปแบบ คือ

1. แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ใช้สำหรับการซักถามโต้ตอบกัน ซึ่งได้รายละเอียดมากแต่ก็ใช้เวลามาก เหมาะสำหรับผู้เข้าสอบจำนวนน้อย
2. แบบทดสอบแบบเขียนตอบ (Paper-Pencil Test) เป็นแบบที่ให้ผู้เข้าสอบได้เขียนคำตอบลงบนกระดาษ นิยมใช้เมื่อมีผู้เข้าสอบจำนวนมากและมีเวลาจำกัด ลักษณะของแบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

2.1 ความเรียง (Essay Type) หรือแบบปลายเปิด คือ ผู้ตอบได้เรียบเรียงความคิด เหตุผล เจตคติ ความรู้สึกต่างๆ ได้โดยอิสระ ภายใต้หัวข้อหรือคำถามที่กำหนด ซึ่งใช้วัดความสามารถในการสังเคราะห์ได้ดี

2.2 แบบจำกัดคำตอบ (Fixed Response Type) เป็นแบบทดสอบที่มีคำตอบถูกไว้ให้ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดอย่างจำกัด โดยทั่วไปยังแบ่งได้อีกหลายแบบ เช่น แบบถูกผิด แบบเติมคำ แบบจับคู่และแบบเลือกตอบ

2.3 แบบทดสอบการปฏิบัติ (Performance Test) เป็นการทดสอบให้ผู้เข้าสอบได้แสดงพฤติกรรมออกมา โดยลงมือปฏิบัติจริงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การทดสอบความสามารถในทางช่าง ทางดนตรี ทางกีฬา เป็นต้น

สมนึก กัททิษณี (2546, อ้างถึงใน ศศิกานต์ ชาติสุวรรณ, 2559) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือแบบทดสอบที่ครูสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐาน แต่เนื่องจากครูต้องทำหน้าที่วัดผลนักเรียน คือเขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ตนได้สอน ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับแบบทดสอบที่ครูสร้าง และมีหลายแบบ แต่ที่นิยมใช้มี 6 แบบดังนี้

1. ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay Test) ลักษณะทั่วไป เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถาม แล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และข้อคิดเห็นของแต่ละคน

2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-False Test) ลักษณะทั่วไป ถือได้ว่าข้อสอบแบบกาถูก-ผิด คือข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น

3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์ ให้ผู้ตอบเติมคำ หรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ นั้น เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

4. ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ (Short Answer Test) ลักษณะทั่วไป ข้อสอบประเภทนี้คล้ายข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนตอบ คำตอบที่ต้องการให้สั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง

5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) ลักษณะทั่วไป เป็นข้อสอบเลือกตอบชนิดหนึ่ง โดยมีคำหรือข้อความแยกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวขึ้น) จะคู่กับคำ หรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) ลักษณะทั่วไป ข้อสอบแบบเลือกตอบนี้จะประกอบด้วย 2 ตอน คือตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) ในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ปกติจะมีคำถามที่ให้นักเรียนพิจารณา แล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่นๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่ดีนิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน ดูเผินๆจะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมด แต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมากน้อยต่างกัน

จากที่ได้นำเสนอไปข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่ารูปแบบของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีหลากหลายรูปแบบซึ่งครูจำเป็นต้องวัดผลตามที่ตนได้สอน โดยการวัดมีหลาย

แบบ เช่น การวัดโดยข้อสอบอัตนัย, การวัดโดยข้อสอบแบบถูก-ผิด, การวัดโดยข้อสอบแบบเติมคำ เป็นต้น

2.4.6 คุณลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

สมนึก ภัททิยธนี (2560) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบทดสอบที่มีคุณภาพควรมีลักษณะที่ดี 10 ประการ ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง คุณภาพของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการ หรือวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ความเที่ยงตรงจึงเปรียบเสมือนหัวใจของแบบทดสอบ ลักษณะความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ แบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง ความเที่ยงตรงตามสภาพและความเที่ยงตรงตามการพยากรณ์

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบที่ฉบับที่สามารถวัดได้คงที่คงวาไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะทำการทดสอบใหม่กี่ครั้งก็ตาม

3. ความยุติธรรม (Fair) หมายถึง ลักษณะของแบบทดสอบที่ไม่เปิดโอกาสให้มีความได้เปรียบเสียเปรียบในกลุ่มผู้เข้าสอบด้วยกัน ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนทำข้อสอบได้โดยการเดา ไม่ให้นักเรียนที่ไม่สนใจในการเรียนทำข้อสอบได้ดี ผู้ที่ทำข้อสอบได้ควรเป็นนักเรียนที่เรียนเก่งและขยัน

4. ความลึกของคำถาม (Searching) ข้อสอบแต่ละข้อจะต้องไม่ถามผิวเผินหรือถามประเภทความรู้ความจำ แต่ต้องถามให้นักเรียนนำความรู้ความเข้าใจไปคิดค้นแปลงแก้ปัญหาจึงจะตอบข้อสอบได้

5. ความย่อย (Exemplary) หมายถึง แบบทดสอบที่นักเรียนทำด้วยความสนุกเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย

6. ความจำเพาะเจาะจง (Definition) หมายถึง ข้อสอบที่มีแนวทางหรือทิศทางคำถาม การตอบต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือ ไม่แฝงกลเม็ดให้นักเรียนสับสน

7. ความเป็นปรนัย (Objective) แบบทดสอบจะเป็นปรนัยจะต้องมีคุณสมบัติ 3 ประการ คือ

7.1 ตั้งคำถามให้ชัดเจน ทำให้ผู้เข้าสอบทุกคนเข้าใจความหมายได้ถูกต้องและตรงกัน เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะทำการตรวจสอบระดับความสามารถของผู้เรียน โดยทำการวัดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งจะวัดแบบใดขึ้นอยู่กับลักษณะและธรรมชาติของวิชา อาจวัดด้านการปฏิบัติหรือด้านเนื้อหา ถ้าเป็นด้านเนื้อหานิยมวัดโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่สามารถวัดได้ครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

7.2 ตรวจให้คะแนนได้ตรงกัน แม้ว่าจะตรวจหลายครั้งหรือหลายคน

7.3 แปลความหมายของคะแนนได้เหมือนกัน

8. ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง แบบทดสอบที่มีจำนวนข้อมากพอประมาณ ใช้เวลาพอเหมาะ ประหยัดค่าใช้จ่าย จัดทำแบบทดสอบด้วยความประณีต สามารถตรวจให้คะแนนได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงการมีสิ่งแวดล้อมในการสอนที่ดี

9. อำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึง ความสามารถของข้อสอบในการจำแนกผู้สอบที่มีคุณลักษณะ หรือความสามารถแตกต่างกันออกจากกันได้ ข้อสอบที่ดีจะต้องมีอำนาจจำแนกสูง

10. ความยาก (Difficulty) หมายถึง จำนวนคนที่ตอบข้อสอบได้ถูกหรืออัตราส่วนของคนตอบถูกกับจำนวนคนทั้งหมดที่เข้าสอบมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับทฤษฎีที่เป็นหลักยึด เช่น ตามทฤษฎีการวัดแบบอิงกลุ่ม ข้อสอบที่ดีคือข้อสอบที่ไม่ง่ายหรือยากเกินไป หรือความยากง่ายพอเหมาะ ส่วนทฤษฎีการวัดแบบอิงเกณฑ์นั้น ความยากง่ายไม่ใช่สิ่งสำคัญ สิ่งสำคัญอยู่ที่ข้อสอบนั้น ได้วัดในจุดประสงค์ที่ต้องการวัดได้จริงหรือไม่ ถ้าวัดได้จริงก็นับว่าเป็นข้อสอบที่ดี

2.5.7 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2560) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์เนื้อหาวิชาและทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบขั้นแรกสุดต้องทำการวิเคราะห์ว่าวิชาหรือหัวข้อที่สร้างข้อสอบวัดผลนี้มีจุดประสงค์ของการสอนหรือจุดประสงค์การเรียนรู้อะไรบ้าง ทำการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาว่ามีโครงสร้างอย่างไรจัดเขียนหัวข้อใหญ่หัวข้อย่อยทุกหัวข้อพิจารณาความเกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาเหล่านั้น

จากนั้นก็จัดทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบหรือที่เรียกว่าตารางวิเคราะห์หลักสูตร ตารางนี้มี 2 มิติคือด้านเนื้อหากับสมรรถภาพที่ต้องการวัด เขียนหัวข้อเนื้อหาที่เป็นหัวข้อเรื่องใหญ่ๆ ตามหลักสูตรวิชานั้นลงไปในแต่ละแถวของตารางตามลำดับ

ส่วนด้านบนจะเป็นสมรรถภาพซึ่งได้จากการวิเคราะห์จุดประสงค์และในการทำตารางกำหนดลักษณะของข้อสอบนั้นขั้นแรกสุดพิจารณาว่าจะออกข้อสอบทั้งหมดกี่ข้อ เขียนจำนวนข้อลงในช่องรวมช่องสุดท้าย จากนั้นพิจารณาว่าหัวข้อเรื่องใดสำคัญมากน้อย เขียนลำดับความสำคัญลงไปแล้วกำหนดจำนวนข้อสอบที่จะวัดในแต่ละหัวข้อตามอันดับความสำคัญ จากนั้นกำหนดจำนวนข้อในแต่ละช่อง จำนวนข้อสอบที่จะวัดในแต่ละช่องขึ้นอยู่กับว่าเรื่องนั้นต้องการให้เกิดสมรรถภาพในด้านใดมากน้อยกว่ากัน

การวิเคราะห์จุดประสงค์ในการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแนวความคิด ในการวัดที่นิยมกัน ได้แก่ การเขียนข้อสอบ วัดตามการจัดประเภทจุดประสงค์ทางการศึกษาด้าน พุทธิพิสัย (Cognitive)

จำแนกจุดประสงค์ทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัยออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ วัดด้านความรู้ความจำ (Knowledge) วัดด้านความเข้าใจ (Comprehension) วัดด้านการนำไปใช้ (Application) วัด ด้านการวิเคราะห์ (Analysis) วัดด้านสังเคราะห์ (Synthesis) และด้านประเมินค่า (Evaluation)

2. กำหนดแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบทำการพิจารณาและ ตัดสินใจว่าจะใช้ข้อคำถามรูปแบบใดศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบหลักการเขียนคำถามสมรรถภาพ ต่างๆ ศึกษาเทคโนโลยีในการเขียนข้อสอบเพื่อนำมาใช้เป็นหลักในการเขียนข้อสอบ

3. เขียนข้อสอบโดยใช้ตารางกำหนดลักษณะของข้อสอบที่จัดทำไว้ชั้นที่ 1 เป็นกรอบ ซึ่งจะช่วยให้สามารถออกข้อสอบวัดได้ครอบคลุมทุกหัวข้อเนื้อหาและทุกสมรรถภาพส่วนรูปแบบ และเทคนิคในการเขียนข้อสอบยึดตามที่ศึกษาในชั้นที่ 2

4. ตรวจสอบข้อสอบ นำข้อสอบที่ได้เขียนไว้ในชั้นที่ 3 มาพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง โดยพิจารณาความถูกต้องตามตาราง กำหนดลักษณะข้อสอบ ภาษาที่ใช้เขียนมีความชัดเจนเข้าใจ ง่ายเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ตัวถูกตัวหลงเหมาะสมกับหลักเกณฑ์หรือไม่หลังพิจารณาข้อบกพร่อง แล้วนำเอาข้อวิจารณ์นั้นมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5. พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลองนำข้อสอบทั้งหมดมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบ โดยพิมพ์ คำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบไว้ที่ปกของแบบทดสอบอย่างละเอียดและชัดเจนการ จัดพิมพ์รูปแบบให้เหมาะสม

6. ทดลองใช้วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุงนำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มที่ คล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างที่จะสอบจริงซึ่งได้เรียนในวิชาเนื้อหาที่จะสอบแล้วนำผลการสอบมาตรวจ ใ้คะแนนทำการวิเคราะห์คุณภาพคัดเลือกเอาข้อที่มีคุณภาพเข้าเกณฑ์ตามจำนวนที่ต้องการถ้าข้อที่ เข้าเกณฑ์มีจำนวนมากกว่าที่ต้องการก็ตัดข้อที่มีเนื้อหามากกว่าที่ต้องการซึ่งเป็นข้อสอบที่มีอำนาจ จำแนกต่ำสุดออกตามลำดับนำเอาผลการสอบที่คิดเฉพาะข้อสอบเข้าเกณฑ์เหล่านั้น มาคำนวณหา ค่าความเชื่อมั่น

7. พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริงนำข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกและระดับความยาก เข้าเกณฑ์ตามจำนวนที่ต้องการในชั้นตอนที่ 6 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับที่จะใช้จริงซึ่งจะต้องมี คำชี้แจงวิธีทำด้วยและในการพิมพ์นอกจากใช้รูปแบบที่เหมาะสมแล้วควรคำนึงถึงความประณีต ความถูกต้องซึ่งจะต้องตรวจทานให้ดี

สมนึก ภัททิยธนี (2560) ได้กล่าวสรุปถึงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า

1. ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจข้อสอบแต่ละชนิดและทุกครั้งที่จะออกข้อสอบชนิดใด ควรคำนึงถึงหลักการออกข้อสอบชนิดนั้นๆ ด้วย
2. ข้อสอบชนิดใดก็ตามหากมีคุณสมบัติเป็นไปตามคุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดี หลายประการก็เป็นข้อสอบที่ดีมากเท่านั้น
3. ปัจจุบันนักเรียนมีจำนวนมากการพิมพ์และการตรวจข้อสอบสามารถใช้เครื่องจักรทดแทนการตรวจด้วยคนจึงควรใช้ข้อสอบแบบเลือกตอบ
4. โดยทั่วไปในการสอบแต่ละครั้งน่าจะใช้ข้อสอบเพียง 2 ชนิดก็มีประสิทธิภาพเพียงพอแล้วได้แก่ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียงกับข้อสอบแบบเลือกตอบส่วนข้อสอบชนิดอื่นๆ น่าจะใช้เป็นเพียงแบบฝึกหัดหรืออาจจะใช้งานทดสอบย่อยเพื่อช่วยจูงใจให้นักเรียนสนใจในวิชาที่กำลังสอนและสามารถพัฒนาให้เป็นข้อสอบ 2 ชนิด

Bloom et.al (1956) ได้พัฒนากรอบทฤษฎีที่ใช้เป็นเครื่องมือการจัดประเภทพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางปัญญา และการคิดอันเป็นผลมาจากประสบการณ์ การศึกษา เรียกว่า Bloom's Taxonomy ซึ่งกำหนดไว้ 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

ในการออกแบบหลักสูตรจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ก็ได้อาศัยกรอบทฤษฎีดังกล่าวนี้ ด้านพุทธิพิสัยถูกนำไปใช้มากที่สุด โดยแบ่งความรู้ออกเป็น 6 ชั้น จากชั้นที่ง่ายสู่ชั้นที่ซับซ้อน ดังนี้

1. ความรู้-ความจำ (Knowledge)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)
3. การนำไปใช้ (Application)
4. การวิเคราะห์ (Analysis)
5. การสังเคราะห์ (Synthesis)
6. การประเมินค่า (Evaluation)

Anderson & Krathwohl (2001) ได้ปรับปรุงแนวคิดของบลูม (Bloom) ใหม่ในปีค.ศ. 1990 โดยแบ่งออกเป็น 6 ชั้น ดังนี้

1. ความจำ (Remembering)
2. ความเข้าใจ (Understanding)
3. การประยุกต์ (Applying)

4. การวิเคราะห์ (Analyzing)

5. การประเมิน (Evaluation)

6. การสร้างสรรค์ (Creating)

ความคิดของบลูม (Bloom) ตามแนวคิดเดิมและแนวคิดใหม่เปรียบเทียบได้ดังภาพที่ 2.1

Eva- luation	Creating
Synthesis	Evaluation
Analysis	Analyzing
Application	Applying
Comprehension	Understanding
Knowledge	Remembering

ภาพที่ 2.1 การจำแนกความรู้ ความคิดของบลูมตามแนวคิดเดิมและแนวคิดใหม่

หากพิจารณาการประเมินการเรียนการสอนด้านความรู้ ความคิดทั้ง 6 ชั้นของบลูม (Bloom) ตามแนวคิดเดิมและแนวคิดใหม่ จะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

1. คำที่ใช้ หากพิจารณาจากคำภาษาอังกฤษจะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงจากคำนามเป็นคำกริยาเหตุที่เปลี่ยนเนื่องจากรูปแบบของการคิดแตกต่างกันและการคิดแสดงถึงกระบวนการกระทำถ้าใช้คำกริยาจะบ่งบอกถึงการกระทำ

2. ระดับการวัดในชั้นความรู้เปลี่ยนเป็นความจำ การสังเคราะห์เปลี่ยนเป็นการสร้างสรรค์

3. ลำดับการวัดได้มีการจัดลำดับใหม่กล่าวคือการสร้างสรรค์จะเป็นลำดับที่สูงกว่าการประเมิน

นอกจากนี้ความสามารถในการคิดด้านการวิเคราะห์ ด้านการประเมิน และด้านการสร้างสรรค์ เรียกว่า “ความคิดขั้นสูง” (Higher Order Thinking) สำหรับความหมายของความรู้ความคิดในแต่ละชั้น มีดังนี้

1. ความจำ หมายถึงความสามารถของผู้เรียนในการจำเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้มาแล้ว ซึ่งเป็นความรู้จากการจำความจำระยะยาว (Long-Term Memory) คำกริยาที่นำมาใช้ในการวัดความจำ เช่น คำว่าระบุให้นิยาม จับคู่ ยกตัวอย่าง บอกรายละเอียด ทำรายการ บอกชื่อ ฯลฯ

2. ความเข้าใจ หมายถึงความสามารถของผู้เรียนในการเข้าใจความหมายของเรื่องราวต่างๆ โดยการตีความและการแปลจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว คำกริยาที่นำมาใช้ในการวัดความเข้าใจ เช่น คำว่าสรุป อ้างอิง แยกประเภท เปรียบเทียบ อธิบาย แสดงตัวอย่าง แปลความหมาย ฯลฯ

3. การประยุกต์ หมายถึงความสามารถของผู้เรียนในการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปแล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือสถานการณ์ที่แตกต่างจากสถานการณ์เดิม คำกริยาที่นำมาใช้ในการวัดการประยุกต์ เช่น คำว่าแสดง คำนวณ ประยุกต์ ฯลฯ

4. การวิเคราะห์ หมายถึงความสามารถของผู้เรียนในการแยกแยะเรื่องราวเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ คำกริยาที่นำมาใช้ในการวัดการวิเคราะห์ เช่น วิเคราะห์ ทดลอง คำนวณ วิพากษ์ เปรียบเทียบ ฯลฯ

5. การประเมิน หมายถึงความสามารถของผู้เรียนในการตัดสินเรื่องราวต่างๆ โดยอาศัยเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนด คำกริยาที่นำมาใช้ในการวัดการประเมิน เช่น ตรวจสอบ กำหนด สมมติฐาน วิพากษ์ ทดลอง ตัดสิน ทดสอบ ทำนาย อ้างอิง ตัดสิน เปรียบเทียบ ประเมิน เลือก วัด จัดลำดับ แยกความแตกต่าง สรุป ฯลฯ

6. การสร้างสรรค์ หมายถึงความสามารถของผู้เรียนในการสร้างแนวคิดและสารสนเทศใหม่จากการที่ใช้ความรู้ที่ได้เรียนรู้มาก่อน คำกริยาที่นำมาใช้ในการวัดการสร้างสรรค์ เช่น พัฒนา เสนอ ออกแบบ สร้าง วางแผน ประดิษฐ์ ผลิต เขียน ฯลฯ

Bloom (1956) ได้ศึกษาและเสนอทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตัวแปร ได้แก่

1. คุณลักษณะด้านความรู้ (Cognitive Entry Behavior) หมายถึง การเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนเรื่องนั้น และมีมาก่อนการเรียน ได้แก่ ความถนัด และพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

2. คุณลักษณะด้านจิตพิสัย (Effective Entry Behavior) หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความกระตือรือร้นที่มีต่อเนื้อหาการเรียน รวมถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชาต่อโรงเรียน และระบบการเรียน และมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง

3. คุณภาพการสอน (Quality of Instruction) ประกอบด้วย การชี้แนะ (Cues) หมายถึง การบอกจุดมุ่งหมายการสอน และงานที่ต้องให้นักเรียนทราบอย่างชัดเจน การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน (Participation) การเสริมแรงจากครู (Reinforcement) การให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือให้ผู้เรียนผู้ผลว่าตนเองกระทำได้อีกต้องหรือไม่ (Feed-Back) และการแก้ไขข้อบกพร่อง (Corrective)

สรุปได้ว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น สามารถวัดได้ตามแนวคิดของนักทฤษฎีในด้านนี้คือ แนวคิดของ Bloom (1956) ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

และ Anderson & Krathwohl (2001) ที่ได้ปรับปรุงแนวคิดของ Bloom ใหม่ใน โดยแบ่งออกเป็น 6 ชั้น คือ ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ การวิเคราะห์ การประเมิน และการสร้างสรรค์

2.5 ความพึงพอใจ

2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้

สมบูรณ์ พรรณาภพและชัยโรจน์ ชัยอินคำ (2518) กล่าวว่าไว้ว่า การที่บุคคลจะเรียนรู้ หรือ การพัฒนา และความเจริญงอกงามนั้น บุคคลจะต้องอยู่ในสภาวะพึงพอใจ สุขใจ โดยจะต้องได้รับ แรงจูงใจทั้งลักษณะนามธรรมและรูปธรรม

สุเทพ เมฆ (2531, อ้างถึงใน พรรณนิภา สุขคี, 2559) ได้ให้ความหมายโดยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ คือการที่ผู้เรียนรู้สึกพอใจในสภาพการจ้องค้ประกอบที่เกี่ยวข้อง กับการเรียนการสอน ซึ่งมีความสำคัญในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา มีความ เจริญงอกงาม มีความกระตือรือร้น เพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง

จากความหมายดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ คือการที่ ผู้เรียน รู้สึกต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน อันเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถ เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.2 การวัดและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน

2.5.2.1 การวัดความพึงพอใจต่อการเรียน

ความพึงพอใจต่อการเรียนนั้น สามารถวัดระดับความรู้สึกของความพึงพอใจของนักเรียน โดยสามารถวัดได้หลายวิธี ดังนี้

ปริญญา จเรรัชต์และคณะ (2546, อ้างถึงใน จิราภรณ์ พรหมสืบ, 2559) กล่าวว่า การวัดความ พึงพอใจต่อการเรียน วัดได้ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม
2. การสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องอาศัยเทคนิค และความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะ จูงใจให้ผู้ตอบคำถาม ตอบตามข้อเท็จจริง
3. การสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนการปฏิบัติกิจกรรมขณะปฏิบัติกิจกรรม และหลังการปฏิบัติกิจกรรม

2.5.2.2 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจถือเป็นเครื่องมือหนึ่งในงานวิจัยที่จะทำให้ผู้วิจัยทราบได้ว่า ผู้เรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่องานวิจัยนั้นๆ โดยวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เกียรติสุดา ศรีสุข (2552) ได้กล่าวเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจไว้ ดังนี้

1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
2. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับผู้ตอบ
3. ใช้ข้อความที่สั้น กระชับรัด ได้ใจความ
4. แต่ละคำถามควรมีนัยเพียงประเด็นเดียว
5. หลีกเลี่ยงการใช้ประโยคปฏิเสธซ้อน
6. ไม่ควรใช้คำย่อ
7. หลีกเลี่ยงการใช้คำที่เป็นนามธรรมมาก
8. ไม่ชี้้นำการตอบให้เป็นไปแนวทางใดแนวทางหนึ่ง
9. หลีกเลี่ยงคำถามที่ทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจในการตอบ
10. คำตอบที่มีให้เลือกต้องชัดเจนและครอบคลุมคำตอบที่เป็นไปได้
11. หลีกเลี่ยงคำที่สื่อความหมายหลายอย่าง
12. ไม่ควรเป็นแบบสอบถามที่มีจำนวนมากเกินไป
13. ข้อคำถามควรถามประเด็นที่เฉพาะเจาะจงตามเป้าหมายของการวิจัย
14. คำถามต้องน่าสนใจสามารถกระตุ้นให้เกิดความอยากตอบ

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจนั้น ควรคำนึงถึงเรื่องต่างๆ อาทิ วัตถุประสงค์ ภาษา รวมทั้งวิธีการตั้งคำถามที่ไม่ควรชี้้นำแต่เป็นการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้อย่างไม่ลำบากใจ และได้ข้อมูลที่ตรงที่สุด

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุดร วิชัยวงษ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกลวิธี DR-TA ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอน ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กัญญาภัค มูลศรีแก้ว (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการตั้งคำถามเทคนิค DR-TA ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากการเรียนรู้ด้วยวิธีตั้งคำถามเทคนิค DA-TA หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กอบกุล สกุดแก้ว (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง จากการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถอ่านจับ

ใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง อยู่ในระดับดี และความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึงหลังการสอนอ่านแบบ DR-TA สูงขึ้น

จารุวรรณ คำบุญเรือง (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA มีค่าเท่ากับ $E1/E2 = 87.79/93.77$ สูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ $E1/E2 = 80/80$ และ ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การสอนอ่านแบบ DR-TA หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการสอนอ่านจับใจความสำคัญ โดยการสอนอ่าน DR-TA โดยรวมอยู่ในระดับมาก

สุภาวดี คงจันทร์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนอ่าน DR-TA ร่วมกับการใช้เพลงสากลที่มีต่อความสามารถในการฟังและความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนอ่านแบบ DR-TA ร่วมกับการใช้เพลงสากลสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ณัฐธิดา กลางประชา (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA สูงกว่าก่อนการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยาภรณ์ โคตรชมภู (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยกลวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ Directed Reading – Thinking Activity (DR-TA) ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ทำให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ 78 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้

กณวรรณ บุญหล้า (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้กลวิธีการอ่านแบบ DR-TA ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นสมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค

DR-TA ประกอบแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เอกลักษณ์ เทพวิจิตร (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อุมาวดี น้อยพลี (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภาวะเสี่ยงต่อความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ทักษะอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค DR-TA ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะในการอ่านจับใจความสำคัญก่อนเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขวัญฤทัย มุลทาทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการสอนด้วยวิธี DR-TA เสริมด้วยวิธี Story Impression และการใช้คำถาม 5W1H ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นโดยไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 75 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รจนา บัณฑิตา (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เสริมด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA ต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรรษฎา ครองยุต (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค DR-TA ประกอบแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่าผลสัมฤทธิ์จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค DR-TA ประกอบแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Riana Novita (2014) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้กิจกรรม DR-TA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเทศอินโดนีเซีย ผลการศึกษาพบว่า

นักเรียนมีคะแนนการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 71.20 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ย 61.37 โดยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Yuliana Friska (2015) ได้ศึกษาเรื่อง ผลจากการใช้กิจกรรมการสอนอ่าน DR-TA เพื่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ในประเทศอินโดนีเซีย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยวิธีการสอน อ่าน DR-TA มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

Leli Sari (2017) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถเพื่อการอ่านเพื่อความเข้าใจผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเทศอินโดนีเซีย มีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 46.60 แต่หลังเรียนมีคะแนนอยู่ที่ 64.12

Megawati Ida (2018) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถเพื่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและการสร้างแรงจูงใจในการอ่าน ผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประเทศอินโดนีเซีย ปีการศึกษา 2560-2561 จำนวน 45 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง จำนวนเท่ากัน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน สำหรับแบบสอบถามแรงจูงใจในการอ่านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.013 อันแสดงถึงการสอนแบบ DR-TA สามารถพัฒนาแรงจูงใจในการอ่านได้

ผลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading – Thinking Activities) นั้นเป็นวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี และเหมาะสำหรับที่ครูผู้สอนจะนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ 1) โรงเรียนนานาชาติอีทพลด์ 2 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 44 คน และ 2) โรงเรียนนานาชาติแอสคอต 2 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 36 คน รวมนักเรียนทั้งหมด 80 คน

เนื่องจากนำคะแนนวิชาภาษาไทยของประชากร มาทำการทดสอบด้วย F-Test แล้วพบว่าทั้ง 4 ห้องมีคะแนนไม่แตกต่างกัน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติแอสคอต ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และโดยวิธีจับสลากได้ห้อง 3/1 นักเรียนจำนวน 25 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยจะดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหนังสือเรียน ตำรา ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน โดยศึกษารายละเอียดเกี่ยวในส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์แผนการเรียนรู้ และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3. ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) เป็นวิธีที่พัฒนาโดย Russell G. Stauffer (1969) และได้รับพัฒนาโดย Tierney, Robert, Readence และ Emet (1995)

4. ศึกษารายละเอียดสาระ เนื้อหา ที่จะมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากวารสาร หนังสือและสิ่งพิมพ์ต่างๆ โดยผู้วิจัยจะเลือกเนื้อหาจากเรื่องที่ยากไปหาเรื่องที่ยาก จากเรื่องใกล้ตัวสู่เรื่องไกลตัว จากเรื่องที่เป็นรูปธรรมไปสู่เรื่องที่เป็นนามธรรม เพื่อให้เหมาะกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นนักเรียนนานาชาติ และนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แผนละ 4 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหา การจัดกิจกรรม แบบฝึกหัด มีดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่	1	การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว
แผนการเรียนรู้ที่	2	การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความ

แผนการเรียนรู้ที่	3	การอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดี
แผนการเรียนรู้ที่	4	การอ่านจับใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง

5. ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสม

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) จำนวน 4 แผน ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดความชัดเจนของคำถามและนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) มีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง	แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน 0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน -1 หมายถึง	แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 และสามารถนำไปใช้ได้

8. ผู้วิจัยจะนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ นำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. ศึกษาทฤษฎี หลักการ และการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษาเรื่องการวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยได้ศึกษาแบบทดสอบความสามารถ ความหมาย

และองค์ประกอบของพฤติกรรมขั้นต่างๆทางด้านพุทธิพิสัยตามแนวคิดของ Anderson & Krathwohl (2001)

3. ทำการวิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความภาษาไทย

4. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความภาษาไทย สร้างจำนวน 4 ชุด เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ตามรูปแบบงานเขียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน คือ ข่าว บทความ สารคดี และบทร้อยกรองโดยใช้แนวคิดพุทธิพิสัยของ Anderson & Krathwohl (2001) วัด 4 ชั้น คือ ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ และการวิเคราะห์

5. นำแบบทดสอบที่ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

6. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดความชัดเจนของคำถาม และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) มีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน +1	หมายถึง	แน่ใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา
ให้คะแนน -1	หมายถึง	แน่ใจแบบทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00

7. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยที่ได้สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติแอสคอต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 15 คน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข หาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยกำหนดเกณฑ์การผ่าน ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) .20 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยมีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.348–0.709 และค่าอำนาจจำแนก (r) .26 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่น 0.89

8. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว มาตรวจสอบปรับปรุงอีกครั้ง

9. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนโรงเรียนนานาชาติแอสคอต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 25 คน

3.3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาไทย

2. ศึกษาทฤษฎี หลักการ และการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา เกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3. ทำการวิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ ปรับตามแนวคิดของ Anderson & Krathwohl (2001) โดยวัด 4 ชั้น คือ ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ และการวิเคราะห์ มาใช้เป็นเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

5. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

6. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดความชัดเจนของคำถามและนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) มีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน +1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดผลตรงวัตถุประสงค์
ให้คะแนน 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดผลตรงวัตถุประสงค์
ให้คะแนน -1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดผลไม่ตรงวัตถุประสงค์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00

7. ผู้วิจัยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ได้สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติแอสคอต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 15 คน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยกำหนดเกณฑ์การผ่าน ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) .20 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

การหาอำนาจจำแนกเปรียบเทียบสัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อของกลุ่ม 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่งกับกลุ่มอ่อน ใช้กับข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ ตอบผิดได้ 0 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน แล้วตรวจให้คะแนน จากนั้นก็เรียงคะแนนจากคะแนนมากไปหาคะแนนน้อย แบ่งกลุ่มผู้สอบออกเป็นสองกลุ่มเท่าๆ กัน คือ กลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ นับจำนวนผู้สอบที่ตอบคำถามในแต่ละข้อถูกต้องในแต่ละกลุ่มแล้ว แทนค่าในสูตร ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.26 ขึ้นไป การหาความเชื่อมั่นโดยการทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดียวกันจำนวน 2 ครั้ง แล้วทดสอบเพียงครั้งเดียว หลังจากนั้น จึงนำคำตอบที่ได้ทั้ง 2 ครั้ง มาคำนวณสูตร แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่น 0.85

8. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว มาตรวจสอบปรับปรุงอีกครั้ง

9. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน โรงเรียนนานาชาติแอสคอต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ต่อการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนอ่านด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

2. กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน เนื้อหาที่จะวัด เลือกรูปแบบเครื่องมือที่จะใช้

3. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) โดยแบบสอบถาม

ความพึงพอใจแบ่งเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1) แบบสอบถามแบบปลายปิด มี 4 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ตอนที่ 2) สอบถามความคิดเห็น เป็นแบบปลายเปิดซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามความพึงพอใจนี้ ผู้วิจัยจะสร้างขึ้น โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีระดับคะแนน (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2543) ดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจระดับ น้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

6. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดความชัดเจนของคำถามและนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) มีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้ให้

คะแนน +1 หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงวัตถุประสงค์
ให้คะแนน 0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงวัตถุประสงค์
ให้คะแนน -1 หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงวัตถุประสงค์

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูทีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 และมีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92

7. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนนานาชาติแอสคอตภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 25 คน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 แบบแผนการวิจัย

3.4.1.1 แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว สำหรับการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยแบบการทดสอบหลังเรียนอย่างเดียว (One Group Posttest Only Design) มีแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียวสำหรับการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย

กลุ่ม	Treatment	Post-test
ทดลอง	X	T

T หมายถึง การวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูทีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity)

3.4.1.2 แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) สำหรับการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) สำหรับการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

เมื่อ T₁ หมายถึง การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนเรียน

T₂ หมายถึง การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียน

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คืออาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity)

3.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คืออาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) และขั้นตอนการดำเนินการทำวิจัย จากนั้นให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก เพื่อเก็บคะแนน

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คืออาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการอ่านงานเขียนแต่ละรูปแบบ ซึ่งมี 4 รูปแบบ คือ ข่าว บทความ สารคดี และบทร้อยกรอง โดยนักเรียนได้ฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ และทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คืออาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity)

3. เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 16 ชั่วโมง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนทำแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาไทยหลังการเรียนรู้อีกจำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือกซึ่งเป็นชุดคู่ขนานกับแบบผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาไทยก่อนเรียน เพื่อเก็บคะแนน และนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบกัน จากนั้นให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คืออาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) จำนวน 1 ชุด 20 ข้อ

4. ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อแปลผล ในรูปตารางและการพรรณนาและอภิปรายผล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้ ใช้ One Sample T-Test

3.5.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) โดยใช้ Dependent Samples T-Test

3.5.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.6.1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่หรือจำนวนข้อมูล
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด
N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$(\sum x)^2$	แทน	กำลังสองของคะแนนรวม
$\sum x$	แทน	ผลรวมคะแนนยกกำลังสอง
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 สถิติเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

3.6.2.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงคุณภาพ (Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index item of Objective: IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) คำนวณหาค่า IOC ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

จากสูตร

เมื่อ IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดกฎเกณฑ์การพิจารณาระดับค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามที่ได้จากการคำนวณสูตรที่ดัชนีมีค่าระหว่าง 0.00 -1.00 แล้วคัดเลือกเครื่องมือที่ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แต่ถ้าได้ค่า IOC ต่ำกว่า 0.05 ควรพิจารณาข้อคำถามข้อนั้นใหม่ ควรปรับปรุงแก้ไข หรือตัดทิ้ง

3.6.2.2 หาค่าความยากง่าย โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P	แทน	ค่าความยากของแบบทดสอบ
R	แทน	จำนวนคนตอบถูกทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เรียน

3.6.2.3 หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$r = \frac{P_H - P_L}{n}$$

เมื่อ r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
P_H	แทน	จำนวนคนตอบถูกในกลุ่มสูง
P_L	แทน	จำนวนคนตอบถูกในกลุ่มต่ำ

n แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

3.6.2.4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$r = \frac{k}{k-1} \left\{ \frac{s_i^2 - \sum pq}{s_i^2} \right\}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูกแต่ละข้อ
	q	แทน	$1 - p$
	s_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนที่สอบได้

3.6.2.5 หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	คือ	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	S_i^2	คือ	ความแปรปรวนของแบบทดสอบรายข้อ
	S_t^2	คือ	ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

3.6.3.1 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test for One Sample) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2555)

จากสูตร

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{S}{\sqrt{n}}} \quad \text{โดยมี } df = n - 1$$

เมื่อ	t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution
	\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	μ_0	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร หรือ เกณฑ์ที่ตั้งขึ้น
	S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.3.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลัง โดยหาค่า t (t-test for Dependent samples) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที
	D	แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน จำนวนคู่
	$\sum D$	แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบก่อนเรียนกับทดสอบหลังเรียน
	$\sum D^2$	แทน ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบก่อนเรียนกับทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูทีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูทีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูทีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูทีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

ผลการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตารางที่ 4.1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนจำนวน 25 คน

ลำดับ	ความสามารถในการอ่านจับใจความ				รวม 40 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ผ่าน คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
	ข่าว	สารคดี	บทความ	ร้อยกรอง			
1	6	8	8	6	28	70	ผ่าน
2	10	10	10	9	39	97.5	ผ่าน
3	9	9	8	8	34	85	ผ่าน
4	7	8	7	7	29	72.5	ผ่าน
5	8	9	8	6	31	77.5	ผ่าน
6	10	10	10	10	40	100	ผ่าน
7	10	10	9	7	36	90	ผ่าน
8	7	6	8	7	28	70	ผ่าน
9	6	6	7	5	24	60	ไม่ผ่าน
10	8	9	10	7	34	85	ผ่าน
11	9	8	10	7	34	85	ผ่าน
12	7	8	7	6	28	70	ผ่าน
13	9	7	7	7	30	75	ผ่าน
14	5	5	5	5	20	50	ไม่ผ่าน
15	6	5	7	5	23	57.5	ไม่ผ่าน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลำดับ	ความสามารถในการอ่านจับใจความ				รวม 40 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ผ่าน คะแนนไม่ ต่ำกว่าร้อยละ 70
	ข่าว	สารคดี	บทความ	ร้อยกรอง			
16	5	4	4	5	18	45	ไม่ผ่าน
17	10	10	10	10	40	100	ผ่าน
18	10	9	10	8	37	92.5	ผ่าน
19	6	5	5	5	21	52.5	ไม่ผ่าน
20	7	7	7	7	28	70	ผ่าน
21	8	6	8	6	28	70	ผ่าน
22	7	7	7	7	28	70	ผ่าน
23	8	9	9	8	34	85	ผ่าน
24	10	10	10	9	39	97.50	ผ่าน
25	9	10	10	9	38	95	ผ่าน
คะแนน เฉลี่ย	7.88	7.80	8.04	7.04	30.76	76.90	
S.D.	1.67	1.89	1.77	1.54	6.44	16.11	

จากตารางที่ 4.1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนจำนวน 25 คน พบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม นักเรียน จำนวน 25 คน

ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน	คะแนนเต็ม	เกณฑ์คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70	Mean	S.D.	df	t	sig.
หลังเรียน	40	28	30.76	6.44	24	2.142	.043

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ของนักเรียนจำนวน 25 คน พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.44 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 70 มีคะแนนเท่ากับ 28 คะแนนของคะแนนเต็ม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig.= .043, t= 2.142*)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนจำนวน 25 คน

ลำดับ	คะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย		ผลต่างคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียน	การแปลผลพัฒนาการ
	ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)		
1	12	16	4	เพิ่มขึ้น
2	16	20	4	เพิ่มขึ้น
3	13	19	6	เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ลำดับ	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย		ผลต่างคะแนน ก่อนเรียน- หลังเรียน	การแปลผล พัฒนาการ
	ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)		
4	10	17	7	เพิ่มขึ้น
5	11	17	6	เพิ่มขึ้น
6	16	20	4	เพิ่มขึ้น
7	9	18	9	เพิ่มขึ้น
8	8	15	7	เพิ่มขึ้น
9	14	18	4	เพิ่มขึ้น
10	12	18	6	เพิ่มขึ้น
11	12	17	5	เพิ่มขึ้น
12	10	16	6	เพิ่มขึ้น
13	12	18	6	เพิ่มขึ้น
14	8	13	5	เพิ่มขึ้น
15	7	18	11	เพิ่มขึ้น
16	6	16	10	เพิ่มขึ้น
17	17	20	3	เพิ่มขึ้น
18	12	19	7	เพิ่มขึ้น
19	11	16	5	เพิ่มขึ้น
20	10	15	5	เพิ่มขึ้น
21	9	15	6	เพิ่มขึ้น
22	7	14	7	เพิ่มขึ้น
23	13	17	4	เพิ่มขึ้น
24	15	19	4	เพิ่มขึ้น
25	15	19	4	เพิ่มขึ้น
คะแนนเฉลี่ย	11.4	17.2	5.8	
S.D.	3.04	1.91	1.98	

จากตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนจำนวน 25 คนพบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนจำนวน 25 คน

ผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้วิชา ภาษาไทย	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.	df	t	sig.
ก่อนเรียน	20	11.4	3.04	24	14.653*	.000
หลังเรียน	20	17.2	1.91			

*อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนจำนวน 25 คนพบว่าก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 11.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.04 เมื่อเปรียบเทียบกับหลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.91 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (sig.= .000, t=14.653*)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนจำนวน 25 คน

รายการประเมิน		Mean	S.D.	แปล ความหมาย
1. ด้านครูผู้สอน				
1	อธิบายเนื้อหาและขั้นตอนการทำกิจกรรมละเอียดและชัดเจน	4.92	0.28	มากที่สุด
2	เลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่น่าสนใจ	4.84	0.37	มากที่สุด
3	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน	4.92	0.28	มากที่สุด
4	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.84	0.37	มากที่สุด
5	ให้คำปรึกษาและแนะนำอย่างใกล้ชิด	4.92	0.28	มากที่สุด
ด้านครูผู้สอนเฉลี่ย		4.89	0.32	มากที่สุด
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้				
6	ช่วยให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในด้วยตนเอง	4.92	0.40	มากที่สุด
7	ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดอย่างเป็นระบบ	4.84	0.37	มากที่สุด
8	ท้าทายความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญในเรื่องที่อ่าน	4.80	0.41	มากที่สุด
9	กระตุ้นความสนใจการเรียนการอ่านจับใจความสำคัญเพิ่มขึ้น	4.96	0.20	มากที่สุด
10	สร้างความสุข สนุกสนานในการเรียนการจับใจความสำคัญแต่ละประเภท	4.88	0.33	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้เฉลี่ย		4.88	0.35	มากที่สุด

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการประเมิน		Mean	S.D.	แปล ความหมาย
3. ด้านเนื้อหา				
11	มีความน่าสนใจ	4.64	0.70	มากที่สุด
12	มีความง่ายและยากในระดับที่เหมาะสมกับนักเรียน	4.44	1.00	มากที่สุด
13	เนื้อหามีความชัดเจน น่าเชื่อถือ	4.48	0.82	มากที่สุด
14	มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.76	0.66	มากที่สุด
15	เป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.92	0.28	มากที่สุด
	ด้านเนื้อหาเฉลี่ย	4.65	0.74	มากที่สุด
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
16	นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ สูงขึ้น	4.60	0.58	มากที่สุด
17	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.32	1.07	มากที่สุด
18	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในวิชาอื่นๆ	4.56	0.87	มากที่สุด
19	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	4.76	0.52	มากที่สุด
20	ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้	4.76	0.6	มากที่สุด
	ด้านประโยชน์ที่ได้รับเฉลี่ย	4.60	0.76	มากที่สุด
	ภาพรวม	4.75	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนจำนวน 25 คน พบว่า โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.75, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านผู้สอน (Mean = 4.89, S.D. = 0.32) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (Mean = 4.88, S.D. = 0.35) ด้านเนื้อหา (Mean = 4.65, S.D. = 0.74) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ (Mean = 4.60 S.D. = 0.76) ตามลำดับแต่ละด้านเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีรายละเอียดดังนี้

ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ ได้แก่ อธิบายเนื้อหาและขั้นตอนการทำกิจกรรมละเอียดและชัดเจน (Mean = 4.92, S.D. = 0.28) เปิดโอกาสให้

ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน (Mean = 4.92 , S.D. = 0.28) และให้คำปรึกษาและแนะนำอย่างใกล้ชิด ร่วมกัน (Mean = 4.92 , S.D. = 0.28) รองลงมาคือ เลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่น่าสนใจ (Mean = 4.84 , S.D. = 0.37) และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและเรียนรู้ด้วยตนเอง (Mean = 4.84, S.D. = 0.37)

ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ ได้แก่ กระตุ้นความสนใจการเรียนการอ่านจับใจความสำคัญเพิ่มขึ้น (Mean = 4.96, S.D. = 0.20) รองลงมาคือ ช่วยให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในด้วยตนเอง (Mean = 4.92, S.D. = 0.40) ถัดไป คือ สร้างความสุข สนุกสนานในการเรียนการจับใจความสำคัญแต่ละประเภท (Mean = 4.88, S.D. = 0.20) ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดอย่างเป็นระบบ (Mean = 4.84, S.D. = 0.37) และสุดท้าย คือ ท้าทายความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญในเรื่องที่อ่าน (Mean = 4.80, S.D. = 0.41)

ด้านเนื้อหา นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ ได้แก่ เป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่าย (Mean = 4.92 , S.D. = 0.28) รองลงมาคือ มีความเหมาะสมกับเวลาเรียน (Mean = 4.76, S.D. = 0.66) ถัดไป คือ มีความน่าสนใจ (Mean = 4.64, S.D. = 0.70) ตามด้วย เนื้อหา มีความชัดเจน น่าเชื่อถือ (Mean = 4.48 , S.D. = 0.82) และสุดท้าย คือ มีความง่ายและยากในระดับที่เหมาะสมกับนักเรียน (Mean = 4.44, S.D. = 1.00)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ ได้แก่ ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้ (Mean = 4.76, S.D. = 0.60) สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (Mean = 4.76, S.D. = 0.52) และทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้ (Mean = 4.76, S.D. = 0.60) รองลงมา คือ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญสูงขึ้น (Mean = 4.60, S.D. = 0.58) และสุดท้าย คือ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (Mean = 4.32, S.D. = 1.07)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 และอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) คะแนนหลังเรียน (Post-Test) สูงกว่าก่อนเรียน (Pre-Test) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยกำหนดขอบเขต ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติในเขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร ได้แก่ 1) โรงเรียนนานาชาติอิทฟิลด์ 2 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 44 คน และ 2) โรงเรียนนานาชาติแอสคอต 2 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 36 คน รวมนักเรียนทั้งหมด 80 คน

เนื่องจากนำคะแนนวิชาภาษาไทยของประชากร มาทำการทดสอบด้วย F-Test แล้วพบว่าทั้ง 4 ห้องมีคะแนนไม่แตกต่างกัน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนานาชาติแอสคอต ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และโดยวิธีจับสลากได้ห้อง 3/1 นักเรียนจำนวน 25 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading- Thinking Activity)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยใช้บทอ่านจากข่าว บทความ สารคดี และบทร้อยกรอง

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ตั้งแต่เดือนมกราคม – เมษายน พ.ศ. 2564

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) และขั้นตอนการดำเนินการทำวิจัย จากนั้นให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก เพื่อเก็บคะแนน
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการอ่านงานเขียนแต่ละรูปแบบ ซึ่งมี 4 รูปแบบ คือ ข่าว บทความ สารคดี และบทร้อยกรอง โดยนักเรียนได้ฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ และทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity)
3. เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 16 ชั่วโมง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนทำแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาไทยหลังการเรียนรู้ จำนวน 1 ชุด จำนวน 20 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือกซึ่งเป็นชุดคู่ขนานกับแบบผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาไทยก่อนเรียน เพื่อเก็บคะแนน และนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบกัน จากนั้นให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) จำนวน 1 ชุด 20 ข้อ
4. ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อแปลผล ในรูปตารางและการพรรณนาและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้ One Sample T-Test

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity) โดยใช้ Dependent Samples T-Test

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.1 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่าคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนจำนวน 25 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.44 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม มีคะแนนเท่ากับ 28 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig. = .043, t = 2.142*)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 11.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.04 เมื่อเปรียบเทียบกับหลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.91 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig. = .000, t = 14.653*)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการสอนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.75, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือด้านครูผู้สอน (Mean = 4.89, S.D. = 0.32) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (Mean = 4.88, S.D. = 0.35) ด้านเนื้อหา (Mean = 4.65, S.D. = 0.74) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ (Mean = 4.60 S.D. = 0.76) ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อภิปรายผลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่าคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และนักเรียนมีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20 การที่นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 20 คนนั้น อาจเป็นเพราะการฝึกอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) เป็นการฝึกที่เป็นขั้นตอนทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องนั้นๆ อย่างชัดเจน อีกทั้งเป็นการคัดเลือกเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่เคยอ่านมาก่อนจึงทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ ซึ่งครูและนักเรียนได้อ่านไปพร้อมๆ กัน (Snowball and Diane, 2005) อันกระตุ้นความอยากเรียนรู้ของนักเรียน และทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านจับใจความ อาจกล่าวได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนกระบวนการอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี โดยเริ่มต้นจากการกระบวนการอ่านและคิด (Directing Reading-Thinking Process) โดยครูให้นักเรียนฝึกการคาดเดา อ่าน แปลความหมายและตรวจสอบความเข้าใจ ในช่วงที่ 1 จากนั้นในช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น ซึ่งเป็นช่วงของการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด และทบทวนความเข้าใจในการอ่านเพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้อง และแม่นยำมากขึ้น (Tierney et al., 1995) ทั้งนี้การสอนการอ่านจับใจความโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ที่สอนให้ผู้เรียนอ่านจับใจความทีละย่อหน้าที่ละขั้นตอนนั้น สอดคล้องกับหลักการอ่านจับใจความสำคัญ ดังที่ แวมยุรา เหมือนนิล (2553) กล่าวว่า การอ่านจับใจความของเรื่องใดเรื่องหนึ่งควรเริ่มต้นจากการอ่านจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าให้ได้ถูกต้องก่อน เพราะข้อความตอนหนึ่งหรือย่อหน้าหนึ่ง แม้มีใจความหลายอย่าง แต่จะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงใจความเดียว ถ้าเรื่องหนึ่งมีหลายย่อหน้า ย่อมแสดงว่ามีใจความสำคัญหลายประเด็น เมื่อนำประเด็นสำคัญในแต่ละย่อหน้ามาพิจารณาร่วมกันแล้ว จะทำให้สามารถจับแก่นเรื่องหรือแนวคิดสำคัญที่สุดของเรื่องทั้งหมดได้ง่ายขึ้น จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวนมากถึง 20 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Grabe (2009) ที่กล่าวว่า กลวิธีการอ่านแบบดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) สามารถส่งเสริมผู้เรียนในเรื่องของกระบวนการปรับตัว (Monitoring) และการที่ผู้เรียนร่วมการคาดเดาและร่วมเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นการส่งเสริมผู้เรียนในด้านการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องและความสามารถในการประเมินเนื้อเรื่อง

ที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรจนา ปัตถา (2560) เรื่องผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เสริมด้วยการสอนอ่านแบบดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และขวัญฤทัย มุลทาทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่องผลการสอนด้วยวิธีดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) เสริมด้วยวิธี Story Impression และการใช้คำถาม 5WH1 ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น โดยไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 75 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ Leli Sari (2017) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถเพื่อการอ่านเพื่อความเข้าใจผ่านการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเทศอินโดนีเซีย มีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 46.60 แต่หลังเรียนมีคะแนนอยู่ที่ 64.12 จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนมีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20 อัจมาจากจากการที่นักเรียนทั้ง 5 คนมีพื้นฐานทางภาษาไทยที่ไม่มากเท่ากับคนอื่นๆ ทั้งนี้ นักเรียน 5 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้ กลุ่มที่ 1 นักเรียนที่มีสองสัญชาติ จำนวน 3 คน คือ ไทย-อินเดีย, ไทย-อังกฤษและไทย-ฮ่องกง กลุ่มที่ 2 นักเรียนที่มีสัญชาติอื่น จำนวน 2 คนคือสัญชาติจีน 1 คน และสัญชาติอินเดีย 1 คน ซึ่งนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มดังกล่าวไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนมีข้อจำกัดในด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยและทำให้ไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถเพิ่มจากเดิม

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 11.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.04 เมื่อเปรียบเทียบกับหลังเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.91 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนเพิ่มขึ้น

เนื่องจากการสอนอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) เป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนฝึกกระบวนการคิด คิดค้น โดย Stauffer (1969) แล้วถูกพัฒนาต่อยอด Tierney et al (1995) โดยการฝึกฝนในกิจกรรมนี้ เป็นการ

กลั่นกรองและตรวจสอบข้อมูล โดยให้ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านด้วยตนเอง เริ่มต้นการสอนด้วยการคาดเดาให้นักเรียนดูรูปภาพ แล้วคาดเดาเนื้อหาของเรื่องซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการคิดตามตลอดเวลา จากนั้นโดยครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตามเพื่อให้นักเรียนได้คู่ข้อความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุกตัวอักษร หากคำตอบ และมีครูผู้สอนเป็นผู้ตรวจสอบความเข้าใจ โดยขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้คืออาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) คือการให้นักเรียนฝึกซ้ำและทำแบบฝึกหัด เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเช่นนี้ จึงทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านจับใจความสำคัญได้เป็นอย่างดี ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยดีขึ้นไปด้วย

นอกจากนี้การใช้ภาพเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่อง ช่วยกระตุ้นความคิด และประสบการณ์เดิม เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ได้ ดังที่บันลือ พุกกะวัน (2557) กล่าวว่า ภาพจะช่วยแปลความหมายและสร้างความเข้าใจ และยังช่วยขยายประสบการณ์ของผู้อ่านได้กว้างขวางขึ้น เด็กสามารถเรียนรู้การอ่าน โดยอาศัยการสังเกตภาพที่สัมพันธ์ได้กับคำ ภาพที่แสดงอาการเคลื่อนไหวสัมพันธ์กับประโยค ซึ่งเด็กสามารถอ่านเรื่องราวโดยอาศัยสถานการณ์ของภาพเป็นเครื่องบอกความเป็นไปของเรื่อง และด้วยวิธีการสอนอ่านแบบดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่มีการฝึกการคาดเดาเนื้อเรื่อง โดยใช้ภาพและหรือชื่อเรื่อง เพื่อเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน และฝึกกระบวนการคิดซึ่งเป็นวิธีที่พัฒนาขึ้นโดย Stauffer (1969) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Maisarah (2018) ได้พบว่าการจัดการสอนการอ่านด้วยดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เรียนวิชาการอ่านด้วยดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในทุกหัวข้อเช่นกัน ด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.89 รองลงมาคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.88 ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.65 และสุดท้ายด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.60 การที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจในด้านครูผู้สอนมากที่สุดอาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยมีผู้สอนเอาใจใส่อย่างเป็นขั้นเป็นตอน จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านนี้มากที่สุด ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับ ปรียทิพย์ บุญคง (2546)

กล่าวว่า ในการเรียนการสอนที่ดีนั้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนจะต้องมีพฤติกรรมที่มีความเป็นมิตรต่อกัน เข้าอกเข้าใจความสัมพันธ์กันดี มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน ดังนั้นเมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจในด้านครูผู้สอนมากที่สุด ก็จะสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านจับใจความตามมาเช่นกัน

ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) มีความพึงพอใจเป็นลำดับต่อมา เนื่องจากเนื้อหาที่แปลกใหม่ที่มาจากข่าว, สารคดี หรือบทความ เป็นต้น ซึ่งตัวนักเรียนเองไม่ค่อยได้อ่านเพราะส่วนใหญ่ดูจากโทรทัศน์ หรือวิดีโอ เมื่อเป็นการอ่านดังกล่าวจึงกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ มีแรงจูงใจที่จะอ่าน ดังที่สุโท เจริญสุข (2552) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะอ่าน และพยายามหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน และอาจไปถึงเอาสิ่งที่อ่านไปปฏิบัติตาม และยังสอดคล้องกับผลวิจัยของ Megawati (2018) พบว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจที่จะอ่านในระดับมากที่สุด และมีคะแนนแรงจูงใจสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้เรียนการอ่านด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐธิดา กลางประชา (2556) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) พบว่าด้านความพึงพอใจหลังจากได้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การสอนอ่านแบบดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนมีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และปิยาภรณ์ โคตรชมภู (2556) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยกลวิธีการสอนอ่านแบบดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

5.8 ข้อค้นพบในงานวิจัย

การพัฒนาการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (Directed Reading-Thinking Activity) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้นสามารถนำมาใช้ได้กับเด็กที่เรียนโรงเรียนนานาชาติได้อย่างเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นการเน้นให้เด็กฝึกไปพร้อมกับครู ครูมีหน้าที่ตรวจสอบความเข้าใจ และให้ความช่วยเหลือ สุดท้ายฝึกฝนผ่านแบบฝึกหัดอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งการเรียนในลักษณะนี้สามารถทำให้เด็กนักเรียนส่วนมากเข้าใจได้

มากขึ้น และทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงช่วยให้เกิดการพัฒนาค้นคว้าทักษะการอ่านได้ เพราะเด็กนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ มีพื้นฐานทางภาษาไทยที่ไม่เท่ากับเด็กที่เรียนในหลักสูตรภาษาไทย เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในโรงเรียน ซึ่งการนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) มาปรับใช้จะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจและพัฒนาทักษะได้ดียิ่งขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ครูผู้สอนที่จะจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการใช้ให้ถ่องแท้ ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ 1) การคาดเดา 2) การอ่านเนื้อเรื่อง 3) การแปลความหมาย และ 4) การตรวจสอบความเข้าใจ ครูต้องเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนได้เรียนรู้ก่อน หากครูไม่มีความเข้าใจพอ หรือไม่สามารถถ่ายทอดการฝึกในขั้นตอนนั้น ๆ ออกมาได้ดี ก็จะส่งผลกระทบต่อนักเรียนเมื่อนักเรียนต้องฝึกด้วยตนเอง เช่น การแปลความหมายไม่ถูกต้อง หรือการอ่านเนื้อเรื่องแล้วไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ เป็นต้น

2) การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยนั้น ยังคงมีข้อจำกัดเรื่องเวลา เพราะการจัดกิจกรรมครูผู้สอนควรบริหารจัดการเวลาให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนได้มีเวลาในการคาดเดา คิด หรือการฝึกฝน หากผู้สอนไม่สามารถบริหารจัดการเวลาในการทำกิจกรรมได้เหมาะสมก็จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับวิธีการสอนรูปแบบอื่นๆ เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เป็นต้น

2) ควรศึกษาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) กับตัวแปรอื่นๆ เช่น การอ่านคิดวิเคราะห์ การอ่านเพื่อวิจารณ์ญาณ เป็นต้น เพื่อที่จะได้ทราบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนในทักษะการอ่านที่นอกเหนือจากการอ่านจับใจความภาษาไทยได้หรือไม่ และมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กณวรรณ บุษยหล้า. (2558). การใช้กลวิธีการอ่านแบบ DR-TA ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้น
 สมรรถนะเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กรมวิชาการ. (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 พุทธศักราช 2544. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรองแก้ว วรรณพฤษ. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอสมการ ความคงทน
 ในการเรียนรู้และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD กับการจัดการ
 เรียนรู้แบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และ แก้ไข
 เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. (ม.ป.พ).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. โรงพิมพ์ชุมนุม
 สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). ตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลาง (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตาม
 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
 การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กอบกุล สกุดแก้ว. (2553). การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึงจากการสอนอ่านแบบ
 DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท).
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กัญญาภัค มูลศรีแก้ว. (2553). ผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการตั้งคำถามเทคนิค
 DR-TA ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม.

- กุลกาญจน์ สุวรรณรัตน์. (2556). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการ
 ชั่งและการตวง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนแนะให้คิด (CGI) ที่เน้น
 ทักษะการเชื่อมโยงระหว่างคณิตศาสตร์กับชีวิตประจำวัน (วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหาคณิศ). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). ระเบียบวิธีวิจัย. โรงพิมพ์ครองช่าง.
- โกชัย สาริกบุตร. (2540). ศิลปะการสื่อความหมาย. คอมแพคท์พริ้นท์.
- ขวัญฤทัย มุลทาทอง. (2560). ผลการสอนด้วยวิธี DR-TA เสริมด้วยวิธี Story impression และการใช้
 คำถาม SWIH ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- จารุวรรณ คำบุญเรือง. (2555). การพัฒนาแผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน
 จับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA.
 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จิราภรณ์ พรหมสืบ. (2559). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิคแบ่งกลุ่มคณะ
 ผลสัมฤทธิ์ (STAD) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทัน อิ่มสำราญ. (2547). การใช้ภาษาไทย. โครงการตำราและหนังสือ
 คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เจษฎ์สุดา หนูทอง. (2546). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ต่อวิชา
 คณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
 กับการสอนตามคู่มือครูที่ได้รับการเสริมแรง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2555). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 10). เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ณัฐธิดา กลางประชา. (2556). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading-
 Thinking Activity) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ และพิรุณ อนวัชศิริวงศ์. (2552). การ์ตูน: มหัศจรรย์แห่งการพัฒนาสมองและ
 การอ่าน. มูลนิธิเด็ก.
- ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล. (2561). การอ่านให้เก่ง. กรมวิชาการ.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ และพิรุณ อนวัชศิริวงศ์. (2559). การอ่านมหัศจรรย์แห่งสุขภาพ-สุขชีวิต.
 แปลนปรีณตั้ง.

- นงเยาว์ ทองกำเนิด. (2558). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นริศรา คณานันท์. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องบทประยุกต์ความคงทนใน
การเรียนรู้และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 6 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับการจัดการเรียนรู้แบบ
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นันทวดี ทองอ่อน และมณัญญ์ แก้วจินดา. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัย
ราชภัฏศรีสะเกษ.
- บันลือ พงกษะวัน. (2557). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว-คิดเป็น. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). วิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). พีเอ็นการพิมพ์.
- บุรชาติ ศิริเป็ง. (2561). การพัฒนาแบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อ
วินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ปนัดดา โภคพิพัฒน์. (2553). การจัดการเรียนรู้แบบเดินเรื่องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ เจต
คติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2554). ลักษณะและการใช้ภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 9). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประนอม เมตตาวาสี. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการให้
เหตุผลทางคณิตศาสตร์และเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องระบบจำนวนเต็ม
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2545). กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-3). ประสานมิตร.
- ปรีทิพย์ บุญคง. (2546). การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ปิยฉัตร ศรีสุราษ. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาสมิง จังหวัดตราด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ปิยาภรณ์ โคตรชมภู. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยกลวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- พรรณนิภา สุขคี. (2559). ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนวัดล่าง (บวรวิทยายน 3) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัชรี สุวรรณสอาด. (2560). Thailand 4.0: ส่งเสริมเยาวชนไทยใส่ใจการอ่าน. วารสารอินทนิลทักษิณสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 12(3), 187-209.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2556). หลักการวัดและการประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). เฮ้าส์ ออฟ เลอร์มิสท์.
- ภคมน แก้วภราดัย. (2547). ผลการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- มนชิตา เรืองรัมย์. (2556). การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รจนา ปัตถา. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เสริมด้วยการสอนอ่านแบบ DR-TA ต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). สุวีริยาสาส์น.
- ผจงวาด พูลแก้ว. (2554). แบบฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน. ชมรมเด็ก.
- วรรษฎา ครองยุต. (2562). การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค DR-TA ประกอบแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2(5), 34-44.

- วีชรา เล่าเรียนดี. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพ การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21. เพชรเกษมพรีนติ้ง กรุ๊ป.
- วันเพ็ญ วัฒนฐานะ. (2557). การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความ เข้าใจในการอ่านและศึกษาพฤติกรรมกรอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิไลพร อินทร์นอก. (2560). การอ่าน...กับวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน. สืบค้น 5 มิถุนายน 2564, จาก: <http://www.acn.ac.th/articles/mod/forum/discuss.php?d=297>
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2553). การอ่านจับใจความ (พิมพ์ครั้งที่ 3). สุวีริยาสาส์น.
- ศศิกานต์ชาติสุวรรณ. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกลไกราคาในระบบเศรษฐกิจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดย ใช้แบบฝึกทักษะ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2556). อ่านเร็วอย่างเข้าใจ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภรณ์ ภูวดี. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมนาคนาวอุปถัมภ์ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2562). ผลการประเมิน PISA 2018. สืบค้น 25 มีนาคม 2563 จาก: <https://pisathailand.ipst.ac.th/news-12/>
- สมนึก กัททิษณี. (2560). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2553). กลเม็ดการอ่านให้เก่ง (พิมพ์ครั้งที่ 3). สถาพรบุ๊คส์.
- สมบัติ ศิริจินดา. (2549). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารธุรกิจ. วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- สมบูรณ์ ดันยะ. (2545). การประเมินทางการศึกษา. สุวีริยาสาส์น.
- สมบูรณ์ พรรณนภาพ และชัยโรจน์ ชัยอินคำ. (2518). จิตวิทยาการศึกษา. บรรณกิจ.
- มพงษ์ จิตรระดับ. (2562). PISA สะท้อนคุณภาพการศึกษาไทย. สืบค้น 25 ตุลาคม 2553. จาก <https://www.komchadluek.net/news/edu-health/403007>.
- สายชล โชติชนากิจ. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้วิธีการสอน อ่านแบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุทธภา บุญแซม. (2553). ความสามารถในการคิด อย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ ทางการ เรียน วิชาฟิสิกส์หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6

- โดยใช้การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (7E) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สุธีรา แก้วบุญเรือง. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องกำหนดการ
เชิงเส้นการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์และความพึงพอใจต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้สื่อโปรแกรม GSP กับการสอนปกติ
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภาวดี คงจันทร์. (2556). ผลการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนอ่าน DR-TA ร่วมกับการใช้เพลง
สากลที่มีต่อความสามารถในการฟังและความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อภิรดี เสนาวิน. (2555). ผลการสอนอ่านแบบพาโนรามาที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ
และความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อำนาจ วิชยานุวัติ. (2462). สพฐ.ปรับจุดอ่อนการอ่านเด็กไทย. สืบค้น 25 ตุลาคม 2563 จาก
<https://www.dailynews.co.th/education/745102>.
- อรุณี ศรีวงษ์ชัย. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการให้เหตุผล
และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติกลุ่มสาระการ
เรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุคร วิชัยวงษ์. (2552). ผลการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่
6 โดยกลวิธี DR-TA (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุมาวดี น้อยพลี. (2559). การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ที่มีภาวะเสี่ยงต่อความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ทักษะอ่านจับใจความสำคัญ
โดยใช้เทคนิค DR-TA (Directed Reading Thinking Activity) (วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เอกลักษณ์ เทพวิจิตร. (2558). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA (Directed Reading - Thinking
Activity) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาษาต่างประเทศ

- Anderson, R.C., & Pearson, P.D. (1984). *A Schema-theoretic view of basic processes in reading comprehension*. Longman.
- Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). *A Taxonomy for learning, teaching and assessing: a revision of bloom's taxonomy of educational objectives: Complete edition*. Longman.
- Bloom, et al. (1956). *The function of excursive*. Oxford University Press.
- Carroll, J.B. (1963). A Model of school learning. *Teachers College Record*, 64(8), 723–733.
- Grabe William. (2009). *Reading in second language*. Cambridge University Press.
- Guilford, J.P. (1967). *The nature of human intelligence*. McGraw-Hill.
- Jean Piaget. n.d., (1963). *Piaget's theory of intellectual development*. Van Nostrand.
- Leli Sari. (2017). *Improving reading comprehension through directed reading thinking activity (DA-TA) strategy for the eight grade students of SMP negeri 17 made in the academic year of 2016-2017*. State Islamic University.
- Maddox. (1965). *H. how to study*. The English Language Book Society.
- Maisarah S. (2018). *Using direct reading thinking activity (DRTA) technique to teach reading comprehension for eleventh grade students*. UIN Ar-Raniry Banda Aceh.
- Megawati Ida. (2018). *The effect of using directed reading - Thinking activity on the students reading comprehension viewed from the students' motivation*. Muhammadiyah University of Surakarta.
- Prescott, D.A. (1961). Report of conference on child study. *Education Bulletin*. Chulalongkorn University.
- Riana Novita. (2014). *Using directed reading thinking activity (DA-TA) to improve the reading comprehension ability of the eighth grade students of SMP Negeri 1 Yogyakarta in the academic year 2013/2014*. University of Yogyakarta.
- Rumelhart, D.E. (1981). *Schemata: The building blocks of cognition*. Erlbaum.
- Stauffer, R.G. (1969). *Directing reading maturity as a cognition process*. Harper & Row.
- Snowball and Diane. (2005). *Teaching comprehension 6-9: an interactive professional development course*. Aussie Interactive.

Tierney, R. J., John, E. R. & Ernet, K. D. (1995). *Reading strategies and practices*. (3rd ed.).

Allyn and Bacon.

Yuliana F. (2015). *The effect of directed reading thinking activity and reading interest on students' reading comprehension*. Syarif Hidayatullah State Islamic University.

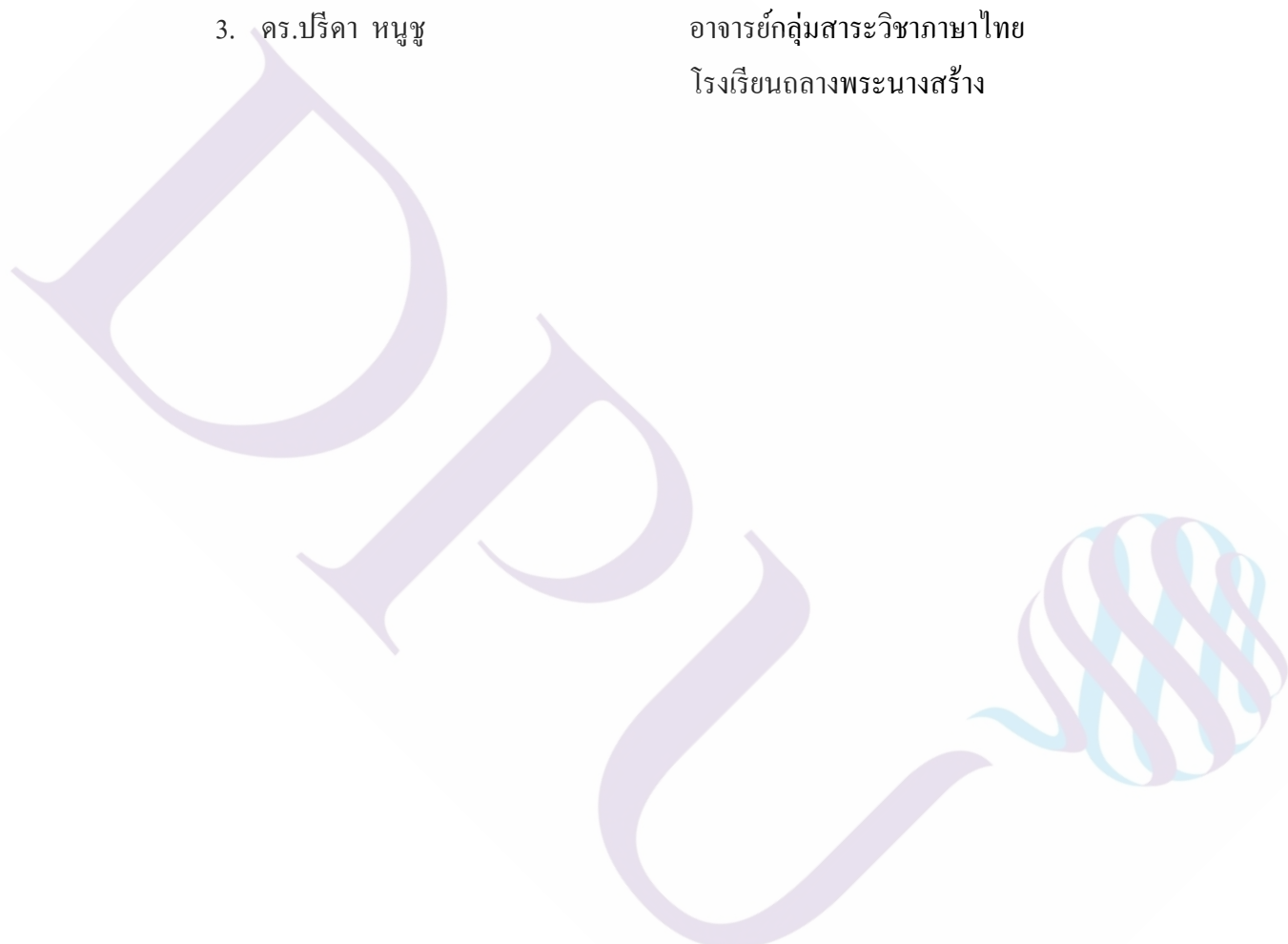
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร. จตุพร มีสกุล
อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. ดร. สิริลักษณ์ หุ่นศรีงาม ผลพานิช
ผู้อำนวยการบริหารวิชาการการศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
3. ดร.ปรีดา หนูชู
อาจารย์กลุ่มสาระวิชาภาษาไทย
โรงเรียนกลางพระนางสร้าง

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความภาษาไทย

ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ

(DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ การอ่านจับใจความจากงานเขียนประเภทข่าว

เวลา 4 ชั่วโมง

ครูผู้สอน ครูธนธิป เสือขำ

ปีการศึกษา 2563

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.3/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ได้ถูกต้องและเหมาะสมกับ
เรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.3/10 มีมารยาทในการอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องจบในเวลาที่กำหนด
2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญงานเขียนประเภทข่าวได้
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องที่เป็นส่วนใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง โดยการอ่านจับใจความในงานเขียนประเภทต่างๆ ผู้อ่านควรอ่านให้ชัดเจน และควรรู้รายละเอียดเกี่ยวกับงานเขียนนั้นๆ ด้วย

ข่าว เป็นงานเขียนประเภทการรายงานเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในความสนใจของประชาชน ข่าวที่ดีต้องมีความสำคัญ มีความน่าสนใจ โครงสร้างสำคัญของข่าวแบ่งเป็น 3 ส่วน มีพาดหัวข่าว ความนำ เนื้อข่าว

สาระการเรียนรู้

1. ข่าวและโครงสร้างของข่าว
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญจากงานเขียนประเภทข่าว

กิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ให้นักเรียนทราบ
2. ครูเปิดข่าวที่จัดเตรียมไว้และสุ่มเลขที่นักเรียนโดยใช้โปรแกรมสุ่มจากนั้นตั้งคำถามกับนักเรียนซึ่งเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

ตัวอย่างคำถาม

- นักเรียนทราบไหมว่างานเขียนนี้เป็นงานเขียนประเภทใด
- นักเรียนทราบได้อย่างไร
- นักเรียนทราบหรือไม่ว่างานเขียนดังกล่าว มีลักษณะอย่างไรบ้าง และ ครูสุ่มอ่านคำตอบของนักเรียน

ขั้นสอน

1. ครูสอนการอ่านงานเขียนประเภทข่าว หลังจากนั้นครูแจกใบความรู้ประเภท “ข่าว” และ “การจับใจความสำคัญจากข่าว” ให้นักเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คิดอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)
2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนให้ไปอ่านใบความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ซักถาม นักเรียนในส่วนที่ไม่เข้าใจและอธิบายเพิ่มเติม หลังจากนั้นให้นักเรียนส่งตัวแทนนำเสนอความรู้ที่กลุ่มของตนเองสรุปไว้ และครูตั้งคำถาม และให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มยกมือตอบ
3. ครูเสริมข้อมูลในส่วนที่นักเรียนยังสรุปไม่ครบถ้วนให้สมบูรณ์

ขั้นสรุป

ครูสรุปบทเรียน โดยให้นักเรียนเขียนสรุปสั้นๆลงในสมุดเพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ครูพูดคุยกับนักเรียนและถามคำถามเพื่อทบทวนความรู้เกี่ยวกับข่าวจากชั่วโมงก่อน
2. ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ “หมู่บ้านน้ำตกน้ำท่วม”

ขั้นสอน

ครูแจกแบบฝึกประเภท “ข่าว” และ “การจับใจความสำคัญจากข่าว” ให้นักเรียน และสอนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

กระบวนการอ่านและคิด (Directing The Reading-Thinking Process)

ขั้นที่ 1 การคาดเดา

1. ครูคาดเดาเนื้อเรื่องไปพร้อมกับนักเรียน โดยคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านว่าจะเป็นอย่างไ

ตัวอย่างคำถาม

- นักเรียนเห็นอะไรบ้าง
 - นักเรียนอาจจะตอบว่า “น้ำท่วม”
 - “หมู่บ้านน้ำท่วม”
 - “ตึกน้ำท่วม”
2. ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง

ตัวอย่างคำถาม

- ในภาพเป็นภาพน้ำท่วมใช่ไหม
- ในภาพน่าจะเป็นในประเทศใด
- ในประเทศเราตอนนี้พบกับเหตุการณ์น้ำท่วมไหม
- นักเรียนเคยติดตามข่าวหรือไม่ แล้วคือที่ใด

ขั้นที่ 2 การอ่าน

1. ครูนำข่าว “หมู่บ้านน้ำตกน้ำท่วมจน โคนล้ม ชาวบ้านต้องลุยน้ำ ไปซื้อของ-ผักปลาหากินเอง” แจกให้นักเรียนพร้อมฉายบนโปรเจกเตอร์ด้วย

2. นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องในส่วนแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตาม เพื่อให้ นักเรียน ได้ดูข้อความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุกตัวอักษร
3. หลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย หรือต้องการทราบความหมาย/คำอธิบายเพิ่มเติม เช่น
 - แม่น้ำสุโข-ลก คือ แม่น้ำ โลกซึ่งเป็นแม่น้ำสายสำคัญของภาคใต้ตอนล่างของประเทศไทยเป็นแม่น้ำที่กั้นพรมแดนระหว่างไทยกับมาเลเซียไหลผ่านอำเภอสุโข-ลก ของประเทศไทย และเมืองรันตูบั้งยัง ของรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย มีต้นกำเนิดจากภูเขาเขลิในหมู่เทือกเขาสันกาลาคีรี มีจุดสิ้นสุดของสายน้ำ ไหลลงตรงอ่าวไทยที่อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส
4. จากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้เลือกต่อโดยครูจะอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจให้ครบ

ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย

1. นักเรียนสรุปข่าวโดยสรุปให้ครบประเด็น

เมื่อวันที่ 21 ธ.ค.63 มีรายงานว่าน้ำท่วมขังในพื้นที่ จ.นราธิวาสเนื่องจากฝนที่ตกลงมาอย่างหนัก ซึ่งในขณะนี้หลายจุดเริ่มลดลง แต่หมู่บ้านน้ำตก ที่ อ.สุโข-ลก ยังไม่ลดลง และไม่มีหน่วยงานใดมาช่วยเหลือจึงทำให้ชาวบ้านต้องช่วยเหลือกันเองโดยการลุยน้ำออกไปซื้ออาหารเพื่อรอให้เจ้าหน้าที่มาช่วยเหลือ
2. คุณครูให้นักเรียนช่วยกันคาดเดาเนื้อเรื่องว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป (จากการคาดเดาเรื่อง ชาวบ้านในจังหวัดนราธิวาส อ.สุโข-ลก อาจต้องช่วยเหลือตนเองไปจนกว่าทางหน่วยงานของรัฐบาลหรือเอกชนเข้าไปให้ความช่วยเหลือ)

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ

1. นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

ตัวอย่างคำถาม

- ใครทำอะไร
ชาวบ้านจังหวัดนครราชสีมา อ.สุไหงโก-ลก
 - เกิดอะไรขึ้น
ฝนตกหนักจนทำให้น้ำท่วมขังจนทำให้ชาวบ้านต้องช่วยเหลือตัวเอง
 - ที่ไหน
อ.สุไหงโก-ลก จังหวัดนครราชสีมา
 - เมื่อไร
เมื่อวันที่ 21 ธ.ค. 2563
 - ทำอะไร
ชาวบ้านช่วยเหลือตนเองโดยการลุยกระแสน้ำที่เชี่ยวออกมาหาซื้ออาหารไปกักตุน
2. ครูอาจให้นักเรียนเขียนคำตอบหรือครูเขียนลงบนกระดาน
 3. จากนั้นครูสุ่มนักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบให้ครบทุกข้อ
 4. ปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีก จนจบเนื้อเรื่องทั้งหมด

ขั้นสรุป

ครูทบทวนความเข้าใจในการอ่าน เพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้น โดยการถามคำตอบในชั้นเรียน

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ครูพูดคุยกับนักเรียนและถามคำถามเพื่อทบทวนความรู้เกี่ยวกับข่าวจากชั่วโมงก่อน
2. ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ “การทำข้อสอบแอดมิชชัน”

ขั้นสอน

ครูแจกแบบฝึก “การอ่านข่าวเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย”

ข่าว “ทปอ.ยกเลิกรูปแบบแอดมิชชัน 2 ปี 2565” ให้นักเรียน และสอนด้วยกิจกรรมการรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

กระบวนการอ่านและคิด (Directing The Reading-Thinking Process)

ขั้นที่ 1 การคาดเดา

1. ครูให้คาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านว่าจะเป็นอย่างไรร เกี่ยวข้องอะไร (เขียนลงในกระดาษแล้วแปลลงในสมุดของนักเรียน)
2. ครูกระตุ้นด้วยคำถามที่ทำให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องอะไร

ตัวอย่างคำถาม

- ภาพที่นักเรียนเห็น นักเรียนคิดว่าเป็นภาพอะไร (การทำข้อสอบ)
- นักเรียนคิดว่าเป็นการทำข้อสอบหรือแบบทดสอบระดับใด (นักเรียนอาจจะตอบอย่างหลากหลาย ผู้วิจัยคาดเดาว่านักเรียนจะตอบว่า “ทำข้อสอบปลายภาค”, “ทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง)
- นักเรียนทราบเกี่ยวกับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของประเทศไทยบ้างไหม (แลกเปลี่ยนความคิดเห็น)
- ใครมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้บ้าง (แลกเปลี่ยนความคิดเห็น)

ขั้นที่ 2 การอ่าน

1. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องย่อหน้าที่ 1-2 โดยให้อ่านออกเสียงซึ่งมีครูอ่านนำ จากนั้นนักเรียนอ่านต่อด้วยตนเองจนจบ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ดูข้อความตามที่ได้อ่าน และเพื่อให้ให้นักเรียนได้พิจารณาทุกตัวอักษร
2. หลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายหรือต้องการทราบความหมายหรือคำอธิบายเพิ่มเติม

ตัวอย่างคำศัพท์

- ระบบทีแคส คือ คำศัพท์เฉพาะในวงการ การศึกษาไทยระบบธรรมดาสั่งผู้สอนคาดว่าผู้เรียนบางคนน่าจะไม่ทราบ

- คะแนนโอเน็ต คำศัพท์เฉพาะในวงการการศึกษาไทยระบบธรรมดา ซึ่งผู้สอนคาดว่าผู้เรียนบางคนน่าจะไม่ทราบ
3. จากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้เลือกต่อ โดยครูจะอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจให้ครบ

ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย

1. นักเรียนสรุปข่าวโดยสรุปให้ครบประเด็น

ดร.พีระพงศ์ ตริยเจริญ เปิดเผยหลังประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยว่า ในเรื่องของคะแนนโอเน็ต กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายยกเลิกการโอเน็ต ม.6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2564 ซึ่งจะส่งผลต่อการคัดเลือกที่แคสปีกการศึกษา 2565 คือการยุติการรับที่แคสปูปแบบ แอดมิชชัน 2

2. คุณครูให้นักเรียนช่วยกันคาดเดาเนื้อเรื่องว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป

จากการคาดเดาเรื่องเด็กมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2564 น่าจะได้รับผลกระทบ รวมถึงสถาบันการศึกษาและผู้ปกครองด้วย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงซึ่งถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่สำหรับการคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ

1. นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

ตัวอย่างคำถาม

- ใครทำอะไร

ดร.พีระพงศ์ ตริยเจริญ

- เกิดอะไรขึ้น

มีการประชุมเกี่ยวกับการคัดเลือกที่แคสปีกการศึกษา 2565

- ผลเป็นอย่างไร

ยกเลิกการสอบโอเน็ตม. 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2564

2. ครูอาจให้นักเรียนเขียนคำตอบเองหรือครูช่วยเขียนลงบนกระดานจากนั้นครูสุ่มนักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบ ให้ครบทุกข้อ
3. ปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีก จนจบเนื้อเรื่องทั้งหมด

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปและตอบคำถามท้ายแบบฝึกหัด

ชั่วโมงที่ 4

1. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความงานเขียนประเภทข่าว เรื่อง “คว่น ปทุมธานี ติดโควิด 2 ผู้เสียชีวิต อาหารทะเล ยันไปซื้อที่ตลาดทะเลไทย” จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 20 นาที
2. ครูเฉลยแบบทดสอบ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อที่ไม่เข้าใจ
3. ครูให้นักเรียนสรุปความรู้จากข่าวที่ได้อ่านแล้วสรุปลงใน Google Classroom

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. สังเกตจากการซักถาม	1. แบบฝึก 2. แบบทดสอบวัดการพัฒนา ความสามารถการอ่านจับใจความ	คะแนนร้อยละ 70% ขึ้น ไปถือว่าผ่านเกณฑ์

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้งานเขียนประเภทข่าว
2. แบบฝึกการอ่านจับใจงานเขียนประเภทข่าว
3. Power Point ภาพประกอบงานเขียนประเภทข่าว
4. Google Classroom
5. เว็บไซต์ข่าวที่นำมาใช้
6. แบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความประเภทข่าว

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน

.....
.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ

(ครูผู้สอน)
(นายธนารักษ์ เสือขำ)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอเพื่อพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความ

(DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity)

กิจกรรมดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity)

ขั้นที่ 1 การคาดเดา

ขั้นที่ 2 การอ่าน

ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ

และช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด ทบทวน โดยคุณครูจะให้ผู้เรียนสรุป

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด (Directing The Reading-Thinking process)

ขั้นที่ 1 การคาดเดา

ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ แล้วให้นักเรียนคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นจะเป็นอย่างไร เกี่ยวกับอะไร ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง

ขั้นที่ 2 การอ่าน

นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องในส่วนแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตามเพื่อให้นักเรียนได้ดูข้อความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุกตัวอักษร และหลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย และครูอธิบายความหมายของคำศัพท์

ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย

นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแบบคร่าวๆ อีกครั้งเพื่อตรวจสอบการคาดเดา และในระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและแปลความหมายอยู่นั้น ให้ครูคอยสังเกตการณ์ การทำงานและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนต้องการ หากนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ครูแนะนำให้ให้นักเรียนใช้วิธีต่อไปนี้

ก. ดูรูปภาพอีกครั้ง

ข. อ่านประโยคซ้ำอีกครั้ง

ค. เปิดพจนานุกรม

ง. ถามเพื่อนหรือครู

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ

นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยครูช่วยเขียนคำตอบที่เป็นประโยค และให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบ หากเนื้อเรื่องมีความยาวหลายย่อหน้า ให้ทำการแบ่งสอนทีละย่อหน้า โดยปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีก จนจบเนื้อเรื่องทั้งหมด

ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental Skill Training)

เป็นช่วงของการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด และทบทวนความเข้าใจ ในการอ่าน เพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้อง และแม่นยำมากขึ้น จากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

การสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA โดยขั้นตอน Snowball และ Diane (2005, อ้างถึงใน กอบแก้ว สกุสแก้ว, 2553) ดังนี้

1. คัดเลือกเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่เคยอ่านมาก่อน มานำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อให้ครูและนักเรียนได้ร่วมกันอ่านไปพร้อมๆกัน
2. เตรียมจัดแบ่งเนื้อเรื่องออกเป็นช่วงๆ และในตอนจบของแต่ละช่วง เพื่อให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น โดยการถามคำถามจากครู เช่น นักเรียนคิดว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นต่อไป และทำไมจึงคิดเช่นนั้น
3. อธิบายขั้นตอนการอ่านให้นักเรียนเข้าใจ
4. ครูอาจทำสัญลักษณ์ในบทอ่าน ในช่วงที่เป็นจุดสำคัญ ๆ ของเรื่อง เพื่อเป็นการช่วยนำ ช่วยในการคาดเดาเนื้อเรื่อง
5. ถามนักเรียนเกี่ยวกับการคาดเดาเหตุการณ์ก่อนการอ่าน หลังจากอ่านจบในช่วงแรก และให้ข้อมูลกลับมา เพื่อเปรียบเทียบการคาดเดาของนักเรียนกับเรื่องที่อ่าน
6. ในการสอนอ่านด้วยวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านบทอ่านได้ด้วยตนเอง

ใบความรู้เรื่อง “ข่าว”

ข่าว (News) คือการรายงานเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในความสนใจของประชาชน ข่าวที่ดีต้องมีความสำคัญ มีความน่าสนใจ โครงสร้างสำคัญของข่าวแบ่งเป็น 3 ส่วน มีพาดหัวข่าว ความนำ เนื้อข่าว การนำเสนอข่าวต้องตรงไปตรงมา ประเภทของข่าวโดยทั่วไปแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มดังนี้

1. ข่าวหนัก (Hard news) คือ ข่าวที่มีเนื้อหาสาระหนักสมองและมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับคนส่วนใหญ่ เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจและสังคม ข่าวการศึกษา ฯลฯ
2. ข่าวเบา (Soft news) คือ ข่าวที่มีเนื้อหาสาระเบาสมองมุ่งให้ความบันเทิงเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านมากกว่าอย่างอื่น แม้จะมีความสำคัญและผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่น้อยกว่าข่าวหนักแต่ชาวบ้านสนใจมากกว่า เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา ฯลฯ

โครงสร้างของข่าวโดยทั่วไปแบ่งได้ 3 ส่วน ดังนี้

1. พาดหัวข่าว (Headline) เป็นจุดดึงดูดความสนใจและบอกให้ผู้อ่านรู้ว่าประเด็นสำคัญที่สุดของข่าวนั้นคืออะไร ข่าวที่หนังสือพิมพ์เห็นว่าสำคัญจะพาดหัวข่าวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่กว่าข่าวที่มีความสำคัญน้อย
2. ความนำหรือวรรคนำ (Lead) เป็นส่วนที่อยู่ต่อเนื่องจากพาดหัวข่าวและพาดหัวข่าวรอง โดยผู้เขียนข่าวจะจับประเด็นสำคัญของเหตุการณ์ทั้งหมดมารายงานให้ผู้อ่านรับรู้ทันทีอย่างสั้นๆมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง
3. เนื้อข่าว (Body) เป็นรายละเอียดของเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยมีรูปแบบการนำเสนอได้หลายอย่าง ที่นิยมมากที่สุดคือ การรายงานข่าวโดยเรียงลำดับตามเหตุการณ์สำคัญมากไปยังเหตุการณ์สำคัญน้อย

ที่มา: แวมมยุรา เหมือนนิล, การอ่านจับใจความ (กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2541)

ใบความรู้เรื่อง “การอ่านจับใจความสำคัญข่าว”

การรายงานข่าวโดยทั่วไปมุ่งเสนอสาระสำคัญอย่างตรงไปตรงมาเพื่อให้อ่านจับใจความได้รวดเร็วที่สุด โครงสร้างและรูปแบบของการเขียนข่าวจะมีส่วนชี้แนะการจับใจความให้ถูกต้องและรวดเร็วได้มาก แนวทางการอ่านจับใจความข่าวอย่างมีประสิทธิภาพจึงควรพิจารณา ดังนี้

1. พาดหัวข่าว เป็นจุดบอกรายละเอียดสำคัญที่สุดของข่าวได้ชัดเจนและรวดเร็ว เพราะจะประมวลหัวใจของข่าวทั้งหมดมาเสนอไว้อย่างสั้น ๆ เป็นอันดับแรก หากได้ใจความสำคัญชัดเจนเพียงพอแก่ความต้องการแล้ว ไม่ต้องอ่านส่วนอื่นอีกก็ได้

2. ความนำหรือวรรคหน้า เป็นส่วนต่อเนื่องจากพาดหัวข่าว ความนำหรือวรรคหน้าจะเป็นการสรุปใจความสำคัญของข่าวทั้งหมดไว้อย่างสั้น ๆ และชัดเจนที่สุด ฉะนั้นถ้ามีเวลาในการอ่านข่าวน้อยหรือไม่ต้องการรายละเอียดของข่าว เพียงการอ่านพาดหัวข่าวและความนำ หรือวรรคหน้าก็สามารถจับใจความสำคัญของข่าวได้แล้ว

3. เนื้อข่าว นับเป็นรายละเอียดที่ขยายใจความสำคัญของข่าวเท่านั้น แต่ถ้าต้องการเพียงใจความสำคัญของข่าวโดยไม่สนใจรายละเอียดมากนัก ไม่ต้องอ่านเนื้อข่าวเลยก็ได้ อย่างไรก็ตามในบางครั้งการพาดหัวข่าวและการเขียนความนำหรือวรรคหน้ามุ่งเรียกร้องความสนใจของผู้อ่านเกินไป จนทำให้ประเด็นข่าวเปลี่ยนไป หากได้ตรวจสอบจากเนื้อข่าวทั้งหมดอีกครั้งก็จะทำให้สามารถจับใจความข่าวได้อย่างแม่นยำขึ้น

ที่มา: แวมมยุรา เหมือนนิล, การอ่านจับใจความ (กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2541)

ตัวอย่างข่าว

หมู่บ้านน้ำตกน้ำท่วมจนโคลนลื่น ชาวบ้านต้องลุยน้ำไปซื้อของ-ผักปลาหากินเอง

น้ำท่วมขังนราธิวาสหลายจุดเริ่มลดลง แต่พบหมู่บ้านน้ำตก ที่ อ.สุโหงโกลก ยังไม่มีหน่วยงานใดมาช่วยเหลือ ชาวบ้านต้องพึ่งพาตนเอง ลุยน้ำไปซื้ออาหาร และจับปลาหากินเอง แต่ชาวบ้านยังรอความช่วยเหลืออยู่

สืบหน้าเกี่ยวกับสถานะน้ำท่วมจากพื้นที่ จ.นราธิวาส ล่าสุดเมื่อวันที่ 21 ธ.ค.63 บรรยากาศโดยทั่วไปท้องฟ้าเริ่มแจ่มใส และมีแสงแดดส่องจ้า ฝนที่ตกลงมาอย่างหนักได้หยุดตกลงแล้วในวันนี้ ส่งผลทำให้ปริมาณน้ำท่วมขังบ้านเรือนและพื้นที่ทางการเกษตรของประชาชน ที่ตั้งและปลูกสร้างอยู่ในพื้นที่ราบลุ่มทั้ง 13 อำเภอ มีปริมาณน้ำท่วมขังโดยภาพรวมค่อยๆ ลดลงตามลำดับ ยกเว้นบ้านเรือนของประชาชนที่ปลูกสร้างอยู่ริมตลิ่งของแม่น้ำสายหลัก 3 สาย คือ แม่น้ำสายบุรี บางนราและแม่น้ำสุโหงโกลก ที่มีปริมาณน้ำท่วมลดลง โดยประมาณชั่วโมงละ 1 ถึง 2 ซม. และจากสถานะน้ำท่วมขังในครั้งนี้อย่างภาพรวม จะมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าให้การช่วยเหลือ ด้วยการนำเรือไปอำนวยความสะดวกพี่น้องประชาชน ในการสัญจรไปมาภายในหมู่บ้าน และนำข้าวสารอาหารแห้งและน้ำดื่มไปแจกจ่าย

แต่จากการตระเวนตรวจสอบสถานะน้ำท่วมขังในครั้งนี้อย่างใกล้ชิดพบว่าหมู่บ้านแห่งหนึ่งที่ชาวบ้านต้องใช้ชีวิตประจำวันแบบช่วยเหลือตัวเอง คือ หมู่บ้านน้ำตก ม.5 ต.ป่าเสม็ด อ.สุโหงโกลก ที่มีปริมาณน้ำท่วมขังสูงโดยเฉลี่ย 40 ถึง 100 ซม. โดยมีประชาชนอาศัยอยู่ประมาณ 50 ครัวเรือนส่วนใหญ่จำเป็นต้องเดินลุยกระแสน้ำที่เชี่ยวกรากออกมาหาซื้ออาหารไปกักตุนไว้รับประทาน ซึ่งบางครอบครัวบุตรหลานต้องใช้แหมาชิงเพื่อค้ำจับปลาที่มากับกระแสน้ำไปรับประทาน แต่โชคดีที่บางครอบครัวค่อนข้างมีฐานะ ก็จะซื้อเรือมาใช้เป็นยานพาหนะแทนการใช้รถ เมื่อมีกิจธุระจำเป็นที่ต้องเดินทางสู่โลกภายนอก ที่รอความหวังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้การช่วยเหลือ

ที่มา : ไทยรัฐออนไลน์ <https://www.thairath.co.th/news/local/south/1998893>

หมู่บ้านน้ำตกน้ำท่วมจนโดนลืม ชาวบ้านต้องลุยน้ำไปซื้อของ-ดักปลาหากินเอง

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด	กิจกรรมปฏิบัติ
<p style="text-align: center;"> ขั้นที่ 1 การคาดเดา </p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ“หมู่บ้านน้ำตกน้ำท่วม” <div style="text-align: center;"> </div> 2. ครูคาดเดาเนื้อเรื่องไปพร้อมกับนักเรียน โดยคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านว่าจะเป็นอย่างไร เช่น <p style="text-align: center;">ภาพนี้เป็นภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของข่าวที่นักเรียนจะอ่าน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนเห็นอะไรบ้าง ● นักเรียนอาจจะตอบว่า “น้ำท่วม” “หมู่บ้านน้ำท่วม” “ตึกน้ำท่วม” 3. ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง เช่น <ul style="list-style-type: none"> ● ในภาพเป็นภาพน้ำท่วมใช่ไหม ● ในภาพน่าจะเป็นในประเทศไทยใด ● ในประเทศตอนนี้พบกับเหตุการณ์น้ำท่วมไหม ● นักเรียนเคยติดตามข่าวไหม

<p style="text-align: center;"> ชั้นที่ 2 การอ่าน </p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูนำข่าว “หมู่บ้านน้ำตกน้ำท่วมจน โคนล้ม ชาวบ้านต้องลุยน้ำไปซื้อของ- ตักปลาหากินเอง” แจกให้นักเรียน พร้อมแสดงบนโปรเจกเตอร์ด้วย 2. นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องในส่วนแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำและ นักเรียนอ่านตามเพื่อให้นักเรียน ได้ดู ข้อความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุก ตัวอักษร จากนั้นนักเรียนอ่านจนจบ ด้วยตนเอง 3. หลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือก คำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายและหรือ ต้องการทราบความหมายหรือคำอธิบาย เพิ่มเติม เช่น แม่น้ำสุโขทัย-ลก คือ แม่น้ำโขลก เป็นแม่น้ำสายสำคัญของ ภาคใต้ตอนล่างของประเทศไทยเป็น แม่น้ำที่กั้นพรมแดนระหว่างไทยกับ มาเลเซียโดยไหลผ่านอำเภอสุโขทัย-ลก ของประเทศไทย และเมืองรันดุงปัน ยัง ของรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย โดยมีต้นกำเนิดจากภูเขาเขลิในหมู่ เทือกเขาสันกาลาคีรี มีจุดสิ้นสุดของ สายน้ำโดยไหลลงตรงอำเภอไทยที่อำเภอ ตากใบ จังหวัดนราธิวาส 4. จากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้เลือกต่อ โดย ครูจะอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่ นักเรียนไม่เข้าใจให้ครบ
<p style="text-align: center;"> ชั้นที่ 3 การแปลความหมาย </p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสรุปข่าวโดยสรุปให้ครบ ประเด็น <p style="text-align: right;">เมื่อวันที่ 21 ธ.ค.63 มีรายงาน</p>

	<p>ว่าน้ำท่วมขังในพื้นที่จ.นราธิวาส เนื่องจากฝนที่ตกลงมาอย่างหนัก ซึ่งในขณะนี้หลายจุดเริ่มลดลง แต่หมู่บ้านน้ำตก ที่ อ.สุไหงโก-ลก ยังไม่ลดลง และไม่มีหน่วยงานใดมาช่วยเหลือ จึงทำให้ชาวบ้านต้องช่วยเหลือกันเอง โดยการลุยน้ำออกไปซื้ออาหารเพื่อรอให้เจ้าหน้าที่มาช่วยเหลือ</p> <p>2. ครูให้นักเรียนช่วยกันคาดเดาเนื้อเรื่องว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป</p> <p>(จากการคาดเดาเรื่อง ชาวบ้านในจังหวัดนราธิวาส อ.สุไหงโก-ลก อาจต้องช่วยเหลือตนเองไปจนกว่า ทางหน่วยงานของรัฐบาลหรือเอกชนเข้าไปให้ความช่วยเหลือ)</p>
<p style="text-align: center;">ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ</p>	<p>1. นักเรียนปิดเรื่องทีอ่านและครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>ใครทำอะไร</u> ชาวบ้านจังหวัดนราธิวาสอ.สุไหงโก-ลก ● <u>เกิดอะไรขึ้น</u> ฝนตกหนักจนทำให้น้ำท่วมขังจนทำให้ชาวบ้านต้องช่วยเหลือตัวเอง ● <u>ที่ไหน</u> จังหวัดนราธิวาส อ.สุไหงโก-ลก ● <u>เมื่อไร</u> เมื่อวันที่ 21 ธ.ค. 2563

	<ul style="list-style-type: none"> ● <u>ทำอะไร</u> ชาวบ้านช่วยเหลือตนเองโดย การลุยกระแสน้ำที่เชี่ยวออกมา หาซื้ออาหารไปกักตุน <ol style="list-style-type: none"> 2. ครูอาจให้นักเรียนเขียนคำตอบเองหรือ ครูช่วยเขียนลงบนกระดาน 3. จากนั้นครูสุ่มนักเรียนอ่านออกเสียง ประโยคที่นักเรียนตอบ ให้ครบทุกข้อ 4. ปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีก จนจบเนื้อ เรื่องทั้งหมด
<p>ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น ทบทวน และสรุป โดยให้นักเรียนทำแบบฝึก</p>	

แบบฝึกการอ่านข่าวเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย

ทปอ.ยกเลิกรูปแบบแอดมิชชัน 2 ปี 2565

ดร.พีระพงษ์ ศรีเจริญ ผู้จัดการระบบทีแคส เปิดเผยหลังประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ว่า ที่ประชุมรับทราบแนวทางการคัดเลือกระบบทีแคสปีการศึกษา 2564 โดยมีมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมระบบทีแคส 80 แห่ง แบ่งเป็น ม.รัฐที่เป็นสมาชิก ทปอ. 29 แห่ง ม.ราชภัฏ 18 แห่ง ม.เทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง ม.เอกชน 21 แห่ง สถาบันสมทบอีก 3 แห่ง หลักสูตรที่เปิดรับ 4,174 หลักสูตร จำนวนรับตามแผน 290,434 คน จำนวนเรียกรับรวม 4 รูปแบบ 405,642 คน แบ่งเป็นรอบเพิ่มสะสมผลงาน 144,370 คน รอบโควตา 110,104 คน รอบแอดมิชชัน 1 จำนวน 75,557 คน รอบแอดมิชชัน 2 จำนวน 75,611 คน และสำหรับทีแคสปีการศึกษา 2564 จะมีระบบการเรียกตัวสำรองเป็นปีแรกด้วย

สำหรับเรื่องคะแนนสอบโอเน็ตนั้น ดร.พีระพงษ์กล่าวว่า เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่จะยกเลิกการสอบโอเน็ตม. 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2564 ซึ่งจะส่งผลต่อการคัดเลือกทีแคสปีการศึกษา 2565 ดังนั้น ทปอ.จึงจะยุติการรับทีแคสรูปแบบแอดมิชชัน 2 ซึ่งใช้คะแนนโอเน็ตเป็นองค์ประกอบ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2565 เป็นต้นไป ส่วนที่จะต้องมีการประกาศล่วงหน้าอย่างน้อย 3 ปีนั้น เป็นในส่วนของคุณค่าเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร ซึ่งต้องให้นักเรียนมีเวลาเตรียมตัวจึงต้องประกาศล่วงหน้าอย่างน้อย 3 ปี แต่ในส่วนการยกเลิกการสอบโอเน็ต ไม่ต้องประกาศล่วงหน้าก็ได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่มีการสอบโอเน็ตแล้ว การคัดเลือกในรูปแบบแอดมิชชัน 2 จึงต้องยุติการใช้งาน และระบบทีแคสมีการคัดเลือก 5 รูปแบบซึ่งมากพอที่จะทำการคัดเลือกได้ การยุติแอดมิชชัน 2 จึงไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา

แหล่งที่มา: ไทยรัฐออนไลน์ <https://www.thairath.co.th/news/society/1998615>

ทปอ.ยกเลิกรูปแบบแอดมิชชัน 2 ปี 2565

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด	กิจกรรมปฏิบัติ
<p style="text-align: center;">ช่วงที่ 1 การคาดเดา</p>	<p>1. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพ (ภาพการทำข้อสอบแอดมิชชัน)</p> <p>แล้วคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านว่า จะเป็นอย่างไร เกี่ยวกับอะไร (เขียนลงในกระดาษ Post it แล้วแปะลงใน สมุดของนักเรียน)</p> <p>2. ครูกระตุ้นด้วยคำถามที่ทำให้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่อง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ภาพที่นักเรียนเห็น นักเรียน คิดว่าเป็นภาพอะไร (การทำข้อสอบ) ● นักเรียนคิดว่าเป็นการทำ ข้อสอบหรือแบบทดสอบ ระดับใด (นักเรียนจะตอบอย่าง หลากหลาย ผู้วิจัยคาดเดาว่า นักเรียนจะตอบว่า “ทำ ข้อสอบปลายภาค”, “ทำ ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย” (ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง)

	<ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนทราบเกี่ยวกับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของประเทศไทยบ้างไหม (แลกเปลี่ยนความคิดเห็น) ● ใครมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้บ้าง (แลกเปลี่ยนความคิดเห็น)
<p style="text-align: center;">ขั้นที่ 2 การอ่าน</p>	<p>3. ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องย่อหน้าที 1-2 โดยให้อ่านออกเสียง ซึ่งมีครูเป็นอ่านนำ จากนั้นนักเรียนค่อยอ่านด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนได้ดูข้อความตามครูได้อ่าน และเพื่อให้นักเรียนได้พิจารณาทุกตัวอักษร</p> <p>4. หลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย และหรือต้องการทราบความหมายหรือคำอธิบายเพิ่มเติม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>ระบบที่แคส</u> คือ คำศัพท์เฉพาะในวงการการศึกษาไทยระบบธรรมดา ซึ่งผู้สอนคาดว่าผู้เรียนบางคนน่าจะไมทราบ ● <u>คะแนนโอเน็ต</u> คำศัพท์เฉพาะในวงการการศึกษาไทยระบบธรรมดา ซึ่งผู้สอนคาดว่าผู้เรียนบางคนน่าจะไม

	<p style="text-align: center;">ทราบ</p> <p>5. จากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้เลือกต่อ โดยครูจะอธิบายความหมายของ คำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจให้ ครบ</p>
<p style="text-align: center;">ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย</p>	<p>1. นักเรียนสรุปข่าวโดยสรุปให้ครบ ประเด็น</p> <p>ดร.พีระพงษ์ ตริยเจริญ เปิดเผย หลังประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยว่า ในเรื่องของคะแนน โอนิเตอร์กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายยกเลิกการสอบ โอนิเตอร์ ม.6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2564 ซึ่งจะส่งผลต่อการ คัดเลือกที่แคะปีการศึกษา 2565 คือการยุติ การรับที่แคะสรุปแบบแคะมิชชัน</p> <p>2. คุณครูให้นักเรียนช่วยกันคาดเดา เนื้อเรื่องว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป (จากการคาดเดาเรื่องเด็กมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2564 น่าจะได้รับผลกระทบ รวมถึงสถาบันการศึกษาและ ผู้ปกครองด้วย เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งถือว่าการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่สำหรับการคัดเลือกเข้าศึกษา)</p>
<p style="text-align: center;">ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ</p>	<p>1. นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>ใครทำอะไร</u> ดร.พีระพงษ์ ตริย

	<p>เจริญ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>เกิดอะไรขึ้น</u> มีการประชุม เกี่ยวกับการคัดเลือก ที่แคลิฟอร์เนีย 2565 ● <u>ผลเป็นอย่างไร</u> ยกเลิกการสอบโอ เน็ตม. 6 ตั้งแต่ปี การศึกษา 2564 <ol style="list-style-type: none"> 2. ครูอาจให้นักเรียนเขียน คำตอบเองหรือครูช่วย เขียนลงบนกระดาน 3. จากนั้นครูสุ่มนักเรียน อ่านออกเสียงประโยคที่ นักเรียนตอบ ให้ครบทุก ข้อ 4. ปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำ อีกจนจบเนื้อเรื่อง ทั้งหมด
<p>ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น ทบทวน และสรุป โดยให้นักเรียนทำแบบฝึก</p>	

แบบฝึกการอ่านข่าวเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย
เรื่อง “ทปอ.ยกเลิกรูปแบบแอดมิชชัน 2 ปี 2565”

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข่าวจากใบงานที่ 1 จากนั้นตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

คำถาม

1. ใครเป็นผู้เปิดเผยเกี่ยวกับการประชุมเรื่องแนวทางการคัดเลือกระบบที่แอดมิชชันการศึกษา 2564 ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

คำตอบ

2. มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมระบบที่แอดมิชชัน มีการเปิดรับโดยมีรอบการคัดเลือกอย่างไรบ้าง ตอบมาอย่างน้อย 2 รอบ

คำตอบ

3. การเปลี่ยนแปลงการคัดเลือกที่แอดมิชชันการศึกษา 2565 ทำให้การคัดเลือกมีวิธีการอย่างไร

คำตอบ

4. ทำไม ทปอ.จึงต้องมีการประกาศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงนี้ล่วงหน้าอย่างน้อย 3 ปี

คำตอบ

5. การยุติแอดมิชชัน 2 ปี จะส่งผลต่อการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยหรือไม่ เพราะอะไร

คำตอบ

6. การเดาจากเนื้อเรื่อง นักเรียนคิดว่าต่อไปเหตุการณ์จะเป็นอย่างไร ใครได้รับผลกระทบ

คำตอบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ การอ่านจับใจความจากงานเขียนประเภทบทความ	เวลา 4 ชั่วโมง
ครูผู้สอน ครูชนาธิป เสือขำ	ปีการศึกษา 2563

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ท 1.1 ม.3/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ได้ถูกต้องและเหมาะสมกับ
เรื่องที่อ่าน
- ท 1.1 ม.3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
- ท 1.1 ม.3/10 มีมารยาทในการอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านเรื่องจบในเวลาที่กำหนด
2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญงานเขียนประเภทบทความได้
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องที่เป็นส่วน ใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง โดยการอ่านจับใจความในงานเขียนประเภทต่างๆ ผู้อ่านควรอ่านให้ชัดเจน และควรรู้รายละเอียดเกี่ยวกับงานเขียนนั้นๆ ด้วย

บทความ เป็นงานเขียนที่มุ่งเสนอความคิดเห็นหรือ ความรู้ในเรื่องที่ผู้คนกำลังสนใจ ตามทรรศนะส่วนตัวของผู้แต่งเพียงประเด็นใดประเด็นหนึ่งบทความโดยทั่วไปจึงมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ทันสมัย ขนาดสั้นๆ มุ่งแสดงเหตุผลให้ผู้ผู้อ่านคล้อยตาม ผู้เขียนจึงมักเสนอมุมมอง และแนวคิดหลากหลาย

สาระการเรียนรู้

1. บทความและประเภทของบทความ
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญจากงานเขียนประเภทบทความ

กิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คืออาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คืออาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity) ให้นักเรียนทราบ
2. ครูเปิดข่าวบนหน้าจอกับเว็บไซต์ที่จัดเตรียมไว้ และสุ่มเลขที่นักเรียนโดยใช้โปรแกรมสุ่ม จากนั้นตั้งคำถามกับนักเรียนซึ่งเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน ตัวอย่างคำถาม

- นักเรียนทราบไหมว่างานเขียนที่ขึ้นเป็นงานเขียนประเภทใด
- นักเรียนทราบได้อย่างไร
- นักเรียนทราบหรือไม่ว่างานเขียนดังกล่าว แบ่งออกเป็นกี่ประเภท อะไรบ้าง

และให้นักเรียนแต่ละคนเขียนลงสมุด

ขั้นสอน

1. ครูสอนการอ่านงานเขียนประเภทบทความ หลังจากนั้นครูแจกใบความรู้ ประเภท “บทความ” และ “การจับใจความสำคัญจากบทความ” ให้นักเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอนคืออาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading -Thinking Activity)
2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนให้ไปอ่านใบความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ซักถามนักเรียนในส่วนที่ไม่เข้าใจและอธิบายเพิ่มเติม หลังจากนั้นให้นักเรียนส่งตัวแทนนำเสนอความรู้ที่กลุ่มของตนเองสรุปไว้ และครูตั้งคำถาม และให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มยกมือตอบ
3. ครูเสริมข้อมูลในส่วนที่นักเรียนยังสรุปไม่ครบถ้วนให้สมบูรณ์

ขั้นสรุป

ครูสรุปบทเรียน โดยให้นักเรียนเขียนสรุปสั้นๆลงในสมุดเพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ครูพูดคุยกับนักเรียน และถามคำถามเพื่อทบทวนความรู้เกี่ยวกับบทความจากชั่วโมงก่อน
2. ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ“อาหารคลีน”

ขั้นสอน

ครูแจกแบบฝึก ประเภท “บทความ” และ “การจับใจความสำคัญจากบทความ” ให้นักเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

กระบวนการอ่านและคิด (Directing the reading-thinking process)

ขั้นที่ 1 การคาดเดา

1. ครูคาดเดาเนื้อเรื่องไปพร้อมกับนักเรียน โดยคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านว่าจะเป็นอย่างไ

ตัวอย่างคำถาม

- นักเรียนเห็นอะไรในภาพบ้าง
- นักเรียนเคยทานไหม
- ในภาพมีอะไรบ้าง (นักเรียนตอบอาหารชนิดต่างๆ)

2. ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง

ตัวอย่างคำถาม

- นักเรียนลองพิจารณาอาหารในภาพดีๆ ว่าเป็นอาหารแบบที่เรากินไหม
- อาหารในภาพแตกต่างจากที่นักเรียนกินอย่างไร
- อาหารในภาพน่าจะเน้นเรื่องคุณประโยชน์ที่ดีเพื่อสุขภาพเราหรือไม่

ขั้นที่ 2 การอ่าน

3. ครูนำบทความ “กินคลีน: เรื่องดีๆ ที่คนรักสุขภาพต้องรู้” แจกให้นักเรียนพร้อมแสดงผ่านโปรเจคเตอร์ด้วย
4. นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องในส่วนแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตามเพื่อให้นักเรียนได้ดูข้อความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุกตัวอักษร
5. หลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายหรือต้องการทราบความหมายหรือคำอธิบายเพิ่มเติม เช่น
 - **กระบวนการแปรรูป** คือ เป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงสภาพของวัตถุดิบ ให้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารอยู่ในสภาพที่เหมาะสม สะดวก และปลอดภัยต่อการบริโภค เป็นการถนอมอาหาร เพื่อยืดอายุการเก็บรักษา ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ที่มีความหลากหลาย เพิ่มทางเลือก และเพิ่มมูลค่าให้กับวัตถุดิบ
 - **ปริยาย** หมายถึง การกล่าวอ้อมค้อม, การกล่าวโดยนัย
6. จากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้เลือกต่อ โดยครูจะอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจให้ครบ

ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย

1. นักเรียนสรุปบทความโดยสรุปให้ครบประเด็น
 อาหารคลีน คืออาหารที่เน้นธรรมชาติของอาหารชนิดนั้น ผ่านกระบวนการปรุงแต่งและการแปรรูปเพียงน้อยนิด ซึ่งเป็นอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย ซึ่งการกินอาหารคลีนที่ถูกต้องควรเลือกทานอาหาร เช่น ผักและผลไม้สด หรืออาหารสดใหม่ ส่วนสิ่งที่ไม่ควรทาน เช่น อาหารสำเร็จรูป , อาหารฟาสต์ฟู้ด
2. คุณครูให้นักเรียนช่วยกันคาดเดาเนื้อเรื่องว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป
 (จากการคาดเดาจากบทความคือ ผู้อ่านสามารถกินอาหารคลีนได้อย่างถูกต้องหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการกินอาหารคลีน)

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ

1. นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน
ของนักเรียน

ตัวอย่างคำถาม

- เรื่องเกี่ยวกับอะไร

อาหารคลีน คืออาหารที่เน้นธรรมชาติของอาหารชนิดนั้น ผ่านกระบวนการปรุงแต่งและการแปรรูปเพียงน้อยนิด ซึ่งเป็นอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

- ต้องทำอะไร

การกินอาหารคลีนที่ถูกต้องควรเลือกทานอาหาร เช่น ผักและผลไม้สด หรืออาหารสดใหม่ ส่วนสิ่งที่ไม่ควรกิน เช่น อาหารสำเร็จรูป, อาหารฟาสต์ฟู้ด

2. ครูอาจให้นักเรียนเขียนคำตอบเองหรือครูช่วยเขียนลงบนกระดานจากนั้นครูสุ่มนักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบ ให้ครบทุกข้อ
3. ปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีก จนจบเนื้อเรื่องทั้งหมด

ขั้นสรุป

ครูทบทวนความเข้าใจในการอ่านเพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้อง และแม่นยำมากขึ้น โดยการถามคำตอบในชั้นเรียน

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ครูพูดคุยกับนักเรียน และถามคำถามเพื่อทบทวนความรู้เกี่ยวกับบทความ จากชั่วโมงก่อน
2. ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ “สัญลักษณ์เทศกาลกินเจและอาหาร”

ขั้นสอน

ครูแจกแบบฝึก “การอ่านบทความเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย” บทความ “กินเจอย่างฉลาด เลือกเมนูสุขภาพดี” ให้นักเรียนและสอนด้วยการจัดกิจกรรมการรู้ดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading-Thinking Activity)

กระบวนการอ่านและคิด (Directing The Reading-Thinking Process)

ขั้นที่ 1 การคาดเดา

1. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพ (ภาพสัญลักษณ์เทศกาลกินเจและอาหาร) แล้วคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านว่าจะเป็นอย่างไร เกี่ยวกับอะไร (เขียนลงในกระดาษแล้วแปลลงในสมุดของนักเรียน)
2. ครูกระตุ้นด้วยคำถามที่ทำให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่อง

ตัวอย่างคำถาม

- ภาพที่นักเรียนเห็น นักเรียนเคยพบที่ใดหรือไม่
- สัญลักษณ์ดังกล่าว (ธงสีเหลืองที่มีข้อความว่าเจ) หมายความว่าอย่างไร
- นักเรียนรู้จักเทศกาลดังกล่าวหรือไม่
- ใครเคยเข้าร่วมเทศกาลดังกล่าว หรือเคยทานอาหารเจบ้าง (แลกเปลี่ยนความคิดเห็น)

ขั้นที่ 2 การอ่าน

1. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องในครั้งแรก ย่อหน้าที่ 1-3 โดยให้อ่านออกเสียงซึ่งมีครูเป็นผู้อ่านนำ จากนั้นนักเรียนค่อยอ่านด้วยตนเองจนจบ เพื่อให้ นักเรียน ได้ข้อความตามครูได้อ่าน และเพื่อให้ นักเรียน ได้พิจารณาทุกตัวอักษร
2. หลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายและหรือต้องการทราบความหมายหรือคำอธิบายเพิ่มเติม เช่น

ตัวอย่างคำถาม

- โภชนาการ อาหารที่เรารับประทานเข้าไป แล้วร่างกายนำไปใช้เพื่อการทำหน้าที่อย่างสม่เสมอของอวัยวะที่สำคัญ (เด็กที่มีสองสัญชาติน่าจะต้องการคำอธิบายเพิ่มเติม)

3. จากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้เลือกต่อ โดยครูจะอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจให้ครบ

ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย

1. นักเรียนสรุปข่าวโดยสรุปให้ครบประเด็น

อาจารย์สง่า ดามาพงษ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการ ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกกินอาหารเจ การเตรียมตัวให้พร้อมกับการกินเจ การกินเจให้สมวัย ข้อควรระวังและความปลอดภัยในการกินอาหารเจ เช่น คือ การกินอาหารเจแบบเดิม ๆ ซ้ำกันจนเกินไป ทำให้ขาดสารอาหารได้ อย่างเช่น กินแต่ผักมากเกินไปก็ทำให้ท้องอืดได้, การกินเจให้สมวัย เด็กที่อายุต่ำกว่า 5 ปี เป็นวัยที่ไม่เหมาะสมต่อการกินเจ เพราะโอกาสที่เด็กจะขาดสารอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายมีมาก

2. ครูให้นักเรียนช่วยกันคาดเดาเนื้อเรื่องว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป (จากการคาดเดาเรื่อง ผู้ที่อ่านบทความนี้ จะสามารถกินเจได้ถูกต้องตามหลักโภชนาการและทำให้สุขภาพดีขึ้นตามคำแนะนำของอาจารย์สง่า ดามาพงษ์)

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ

1. นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

ตัวอย่างคำถาม

- ใคร/ทำอะไร

อาจารย์สง่า ดามาพงษ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการ

- เกิดอะไรขึ้น

ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกกินอาหารเจ การเตรียมตัวให้พร้อมกับการกินเจ การกินเจให้สมวัย ข้อควรระวังและความปลอดภัยในการกินอาหารเจ

- ผลเป็นอย่างไร

อาจารย์สง่า ดามาพงษ์ ได้ให้คำแนะนำ เช่น คือ การกินอาหารเจแบบเดิม ซ้ำกันจนเกินไป ทำให้ขาดสารอาหารได้ อย่างเช่น กินแต่ผักมากเกินไปก็ทำให้ท้องอืดได้, การกินเจให้สมวัย เด็กที่อายุต่ำกว่า 5 ปี เป็นวัยที่ไม่

เหมาะสมต่อการกินเจ เพราะโอกาสที่เด็กจะขาดสารอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายมีมาก เป็นต้น

2. ครูอาจให้นักเรียนเขียนคำตอบเองหรือครูช่วยเขียนลงบนกระดานจากนั้นครูสุ่มนักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบ ให้ครบทุกข้อ
3. ปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีก จนจบเนื้อเรื่องทั้งหมด

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปและตอบคำถาม ทำแบบฝึก

ชั่วโมงที่ 4

1. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความงานเขียนประเภทบทความ เรื่อง “สุขภาพ สบายใจ กินไข่วันละใบห่างไกลโรค” จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 20 นาที
2. ครูเฉลยแบบทดสอบ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อที่ไม่เข้าใจ
3. ครูให้นักเรียนสรุปความรู้จากข่าวที่ได้อ่านแล้วสรุป

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. สังเกตจากการซักถาม	1. แบบฝึก	คะแนนร้อยละ 70% ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์
2. อ่านเรื่องที่กำหนดให้	2. แบบทดสอบวัดการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ	

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้งานเขียนประเภทบทความ
2. แบบฝึกการอ่านจับใจความประเภทบทความ
3. Power Point ภาพประกอบบทความ
4. เว็บไซต์ Google Classroom
5. เว็บไซต์บทความที่นำมาใช้
6. แบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความประเภทบทความ

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(ครูผู้สอน)

(นายธานีป สีอำน)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดีอาร์-ทีเอเพื่อพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความ

(DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity)

กิจกรรมดีอาร์-ทีเอ (DR-TA: Directed Reading - Thinking Activity)

ขั้นที่ 1 การคาดเดา

ขั้นที่ 2 การอ่าน

ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ

และช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด ทบทวน โดยคุณครูจะให้ผู้เรียนสรุป

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด (Directing The Reading-Thinking process)

ขั้นที่ 1 การคาดเดา

ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ แล้วให้นักเรียนคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านนั้นจะเป็นอย่างไร เกี่ยวกับอะไร ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง

ขั้นที่ 2 การอ่าน

นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องในส่วนแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตามเพื่อให้นักเรียนได้คุ้นกับความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุกตัวอักษร และหลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย และครูอธิบายความหมายของคำศัพท์

ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย

นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแบบคร่าวๆ อีกครั้งเพื่อตรวจสอบการคาดเดา และในระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและแปลความหมายอยู่นั้น ให้ครูคอยสังเกตการณ์ การทำงานและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนต้องการ หากนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ครูแนะนำให้ให้นักเรียนใช้วิธีต่อไปนี้

ก. ดูรูปภาพอีกครั้ง

ข. อ่านประโยคซ้ำอีกครั้ง

ค. เปิดพจนานุกรม

ง. ถามเพื่อนหรือครู

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ

นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยครูช่วยเขียนคำตอบที่เป็นประโยค และให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่นักเรียนตอบ หากเนื้อเรื่องมีความยาวหลายย่อหน้า ให้ทำการแบ่งสอนทีละย่อหน้า โดยปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีก จนจบเนื้อเรื่องทั้งหมด

ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental Skill Training)

เป็นช่วงของการรวบรวมข้อมูลหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด และทบทวนความเข้าใจ ในการอ่าน เพื่อเป็นการเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้ถูกต้อง และแม่นยำมากขึ้น จากนั้นจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

การสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ DR-TA โดยขั้นตอน Snowball และ Diane (2005, อ้างถึงใน กอบแก้ว สกุสแก้ว, 2553) ดังนี้

1. คัดเลือกเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่เคยอ่านมาก่อน มานำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อให้ครูและนักเรียนได้ร่วมกันอ่านไปพร้อมๆกัน
2. เตรียมจัดแบ่งเนื้อเรื่องออกเป็นช่วงๆ และในตอนจบของแต่ละช่วง เพื่อให้นักเรียนคาดเดาเหตุการณ์ต่อไปว่าจะเกิดอะไรขึ้น โดยการถามคำถามจากครู เช่น นักเรียนคิดว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นต่อไป และทำไมจึงคิดเช่นนั้น
3. อธิบายขั้นตอนการอ่านให้นักเรียนเข้าใจ
4. ครูอาจทำสัญลักษณ์ในบทอ่าน ในช่วงที่เป็นจุดสำคัญ ๆ ของเรื่อง เพื่อเป็นการช่วยนำ ช่วยในการคาดเดาเนื้อเรื่อง
5. ถามนักเรียนเกี่ยวกับการคาดเดาเหตุการณ์ก่อนการอ่าน หลังจากอ่านจบในช่วงแรก และให้ข้อมูลกลับมา เพื่อเปรียบเทียบการคาดเดาของนักเรียนกับเรื่องที่อ่าน
6. ในการสอนอ่านด้วยวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านบทอ่านได้ด้วยตนเอง

ใบความรู้เรื่อง “บทความ”

บทความ (Article) คืองานเขียนที่มุ่งเสนอความคิดเห็นหรือ ความรู้ในเรื่องที่ผู้คนกำลังสนใจกันอยู่ ตามทฤษฎีส่วนตัวของผู้แต่งเพียงประเด็นใดประเด็นหนึ่ง บทความโดยทั่วไปจึงมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ทันสมัย ขนาดสั้นๆ มุ่งแสดงผลให้ผู้อ่านคล้อยตาม ผู้เขียนจึงมักเสนอมุมมองและแนวคิดหลากหลาย

บทความโดยทั่วไป แบ่งออกได้กว้างๆ 3 ประเภทดังนี้

1. บทความบรรยาย เป็นบทความที่ผู้แต่งมุ่งเสนอความรู้ซึ่งอยู่ในความสนใจของคนทั่วไปตามทฤษฎีของตนเอง โดยมีแง่มุมที่ทันสมัยแปลกใหม่และมีข้อมูลอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ บทความประเภทนี้โดยทั่วไปเรียกว่าบทความวิชาการ มีการเผยแพร่ทั้งในวารสาร นิตยสาร และหนังสือพิมพ์
2. บทความวิเคราะห์ เป็นบทความที่ผู้แต่งมุ่งเสนอความคิดเห็นจำแนกแยกแยะสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรอบด้านและเป็นกลาง
3. บทความวิจารณ์ เป็นบทความที่ผู้เขียนมุ่งเสนอความคิดเห็นเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเชื่อถือคล้อยตามอย่างใดอย่างหนึ่ง นับว่าเป็นบทความที่นิยมแต่งกันมากที่สุดแบ่งได้ 2 ลักษณะดังนี้

3.1 บทความวิจารณ์เชิงโต้แย้ง

3.2 บทความเชิงสนับสนุน

ที่มา: แวมยุรา เหมือนนิล, การอ่านจับใจความ (กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2541)

ใบความรู้เรื่อง “ การอ่านจับใจความสำคัญบทความ ”

การอ่านจับใจความงานเขียนประเภทบทความอย่างมีประสิทธิภาพ คือการพยายามค้นหาความคิดสำคัญที่สุดที่ผู้แต่งต้องการบอกแก่ผู้อ่านให้ได้ว่าคืออะไร และผู้แต่งสามารถหาเหตุผลหรือตัวอย่างมาอ้างอิงให้น่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด โดยบทความแต่ละเรื่องนั้นก็จะมีแนวคิดสำคัญซึ่งเป็นใจความสำคัญที่สุดของเรื่องเพียงอย่างเดียว ผู้แตงนิยมเปิดเผยใจความสำคัญของเรื่องไว้ 2 ลักษณะดังนี้

1. การบอกใจความสำคัญตอนท้าย เป็นแบบที่นิยมแตกต่างกันมากที่สุด เพราะการกล่าวถึงสถานการณ์หรือปัญหาแล้วเสนอเหตุผลและรายละเอียดขยายความมาก่อนในตอนต้นจนสรุปให้เห็นหัวใจหรือแก่นเรื่องซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญของผู้แต่งในตอนท้ายสามารถเข้าใจผู้อ่านติดตามเรื่องได้ดี และโน้มน้าวให้เชื่อถือคล้อยตามได้ง่าย

2. การบอกใจความสำคัญตอนต้น เป็นการดำเนินเรื่องที่ตรงข้ามกับแบบแรก คือบอกแนวคิดสำคัญที่สุดของผู้แต่งซึ่งเป็นหัวใจหรือแก่นเรื่องให้ผู้อ่านรู้ตั้งแต่ต้นเรื่อง จากนั้นจึงเสนอเหตุผลหรือตัวอย่างมาขยายให้เห็นจริงว่า เพราะเหตุใดผู้แต่งจึงมีแนวคิดเช่นนั้น บทความลักษณะนี้มีน้อยกว่าการบอกใจความสำคัญไว้ตอนท้าย เพราะจะเหมาะสำหรับเรื่องที่เสนอแนวคิดแปลกใหม่ หรือน่าสนใจเป็นพิเศษเท่านั้นจึงจะจูงใจให้ผู้อ่านติดตามไปตลอดเรื่อง

การอ่านจับใจความงานเขียนประเภทบทความให้ได้ถูกต้องและรวดเร็ว มีข้อสังเกตเป็น แนวทางเพิ่มเติมดังนี้

1. จุดชี้แนะใจความสำคัญของบทความที่สามารถค้นหาได้รวดเร็วที่สุดเป็นอันดับแรกคือ ชื่อเรื่อง เพราะบทความโดยทั่วไปมุ่งเสนอทรรศนะและเหตุผลอย่างตรงไปตรงมา ชื่อเรื่องจึงมักไม่ซับซ้อนและบ่งชี้หัวใจสำคัญหรือแก่นเรื่องไว้เป็นส่วนมาก ถ้าชื่อเรื่องยังทำให้จับใจความได้ไม่ชัดเจน จึงค่อยค้นหาจากรายละเอียดต่อไป

2. บทความเรื่องหนึ่ง ถ้ามีหลายย่อหน้า ในแต่ละย่อหน้าจะมีใจความสำคัญอย่างหนึ่ง เมื่อนำใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้ามาพิจารณาร่วมกัน จะมองเห็นใจความสำคัญที่สุดของเรื่องได้ง่าย

3. งานเขียนประเภทบทความ มักเกี่ยวข้องกับข่าวหรือเหตุการณ์ที่ทันสมัยอยู่ในความสนใจของประชาชน การพิจารณาใจความสำคัญของบทความให้ได้ถูกต้องชัดเจน และรวดเร็ว ควรมีประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับข่าวของเหตุการณ์นั้นด้วย

4. บทความบางเรื่องผู้แต่งไม่เสนอพรรณษาหรือสาระสำคัญโดยตรงไปตรงมา จึงควรสังเกตทางเสียงหรือน้ำเสียงของผู้แต่งไปพร้อมกัน เพื่อสรุปให้ได้ว่าผู้แต่งต้องการเสนอแก่นเรื่องที่แท้จริงอย่างไร หรือในบางเรื่องมีการเลือกขนาดตัวพิมพ์จุดสำคัญเป็นพิเศษซึ่งก็อาจมีส่วนชี้แนะใจความสำคัญ

ที่มา: แวมยุรา เหมือนนิล, การอ่านจับใจความ (กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น 2541)

ตัวอย่างบทความ

กินคลีน: เรื่องดีๆ ที่คนรักสุขภาพต้องรู้

สำหรับคนที่ลดน้ำหนักและใส่ใจสุขภาพคงเคยได้ยินเรื่องการรับประทานอาหารคลีนมาได้สักพักแล้ว ซึ่งเชื่อว่าอาจจะมีหลายคนที่ยังงงๆ อยู่ว่า การ "กินคลีน" คืออะไร ?? อาหารคลีนหน้าตาเป็นยังไงจะละม้ายคล้ายกับการกินมังสวิวัตหรือไม่ แล้วทั้งนี้กินไปจะได้อะไร มาหาคำตอบกัน

อาหารคลีนคืออะไร?

อาหารคลีน (Clean Food) คืออาหารที่เน้นธรรมชาติของอาหารชนิดนั้นๆ โดยผ่านกระบวนการปรุงแต่งและการแปรรูปเพียงน้อยนิด เป็นอาหารที่ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่มิใช่ประโยชน์ต่อร่างกาย ไม่เสริม หรือตัดแปลงผ่านกรรมวิธีอะไรที่มากมาย อีกทั้งต้องสดสะอาด ไม่ใส่สารกันบูด ไม่เติมหรือหวานจัด ตัวอย่างเช่น หากเป็นผลไม้ก็จะรับประทานแบบผลสดไม่นำไปดองหรือแช่อิ่ม หรือหากเป็นเนื้อสัตว์ก็ต้องเป็นเนื้อสัตว์ที่ไม่ติดมัน ขาหมู คากิ ตัดออกไปได้เลย เป็นต้น ซึ่งอาหารคลีนนั้นอาจจะมีรสชาติที่ไม่ได้จัดจ้านแบบอาหารปกติสักเท่าไร แต่ก็ได้จัดซื้อจากรับประทานไม่ได้เลย การรับประทานคลีนนั้นไม่จำเป็นต้องบริโภคผักหรือผลไม้เพียงเดียว แต่ต้องรับประทานให้ครบทั้ง 5 หมู่ในปริมาณที่พอเหมาะพอดีกับที่ร่างกายต้องการด้วย ซึ่งส่วนนี้เองที่มีส่วนแตกต่างจากการรับประทานมังสวิวัตโดยปริยาย

แล้วอาหารแบบไหนที่ไม่ใช่อาหารคลีน ?

อาหารที่ไม่คลีน ง่ายๆ เลยคือเป็นอาหารที่ผ่านกระบวนการแปรรูป อาทิ อาหารกระป๋อง,อาหารกึ่งสำเร็จรูป,อาหารแช่แข็ง,อาหารฟาสต์ฟู้ด จังก์ฟู้ด ,ขนมกรุบกรอบ,เครื่องดื่ม น้ำอัดลม ฯลฯ นั่นเอง

ประโยชน์ของอาหารคลีน

อาหารคลีนเหมาะสมอย่างยิ่งกับผู้ที่ต้องการลดน้ำหนัก ลดไขมันส่วนเกิน หรือผู้ที่ใส่ใจในเรื่องของสุขภาพ ซึ่งคุณคงเคยได้ยินประโยคที่ว่า You are what you eat คุณกินอะไรเข้าไปก็จะได้อย่างนั้นกันใช่ไหม เธอเป็นว่าอยากสุขภาพดี ไม่เจ็บป่วยง่ายก็ลองให้อาหารคลีนเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเติมเต็มในชีวิตกันนะ แต่หากยากเกินไปหรือยังคิดในรสชาติอาหารที่จัดจ้านถึงพริกถึงขิงอยู่ละก็ ลองปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหันมารับประทานเป็นบางมื้อก็ไม่แน่ว่าจะเสียหายอะไร ทั้งนี้เพื่อสุขภาพที่ดีของตัวเอง

มาดูกันดีกว่าว่าหากอยากรับประทานอาหารแบบคลีนๆ ควรมีอะไรติดครัวหรือติดตู้เย็นของ
คุณกันบ้าง สิ่งที่ดีควรมีติดครัว

- ผักและผลไม้สด
- แป้งที่ไม่ผ่านการขัดสี เช่น ขนมปังโฮลวีต, ข้าวกล้อง, ข้าวซ้อมมือ,
- โปรตีนที่ดี เช่น อกไก่ไม่ติดหนัง, เนื้อปลา, ไข่ขาว, เต้าหู้ ฯลฯ
- น้ำมันที่ดีต่อสุขภาพ เช่น น้ำมันมะกอก, น้ำมันมะพร้าว, น้ำมันอะโวคาโด, น้ำมันดอก
ทานตะวัน, น้ำมันเมล็ดฟักทอง ฯลฯ
- อาหารที่สดใหม่

สิ่งที่ไม่ควรมีติดครัว

- ผลิตภัณฑ์ขัดสี เช่น ขนมปังสีขาว, ข้าวขาว, น้ำตาลทรายขาว
- อาหารสำเร็จรูป อาหารกระป๋อง อาหารแช่แข็ง
- ผลิตภัณฑ์หรืออาหารที่ได้สารกันบูด
- อาหารฟาสต์ฟู้ด จังก์ฟู้ด
- เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แหล่งที่มา: <https://www.hsri.or.th/people/media/food/detail/5757>

กินคลีน: เรื่องดีๆ ที่คนรักสุขภาพต้องรู้

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด	กิจกรรมปฏิบัติ
<p style="text-align: center;"> ขั้นที่ 1 การคาดเดา </p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครุณำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ “อาหารคลีน” <div data-bbox="906 533 1342 792" data-label="Image"> </div> 2. ครูคาดเดาเนื้อเรื่องไปพร้อมกับนักเรียน โดยคาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านว่าจะเป็นอย่างไร <p><u>ตัวอย่างคำถาม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนเห็นอะไรในภาพบ้าง ● นักเรียนเคยทานไหม ● ในภาพมีอะไรบ้าง (นักเรียนตอบอาหารชนิดต่างๆ) 3. ครูพยายามกระตุ้นด้วยคำถามให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาเนื้อหาของเรื่อง <p><u>ตัวอย่างคำถาม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนลองพิจารณาอาหารในภาพดีๆว่าเป็นอาหารแบบที่เราทานไหม ● อาหารในภาพแตกต่างจากที่นักเรียนทานอย่างไร ● อาหารในภาพน่าจะเน้นเรื่องคุณภาพโภชนาการที่ดีเพื่อสุขภาพเราหรือไม่

<p style="text-align: center;"> ขั้นที่ 2 การอ่าน </p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูขึ้นแจกบทความ “กินคลีน : เรื่องดีๆ ที่คนรักสุขภาพต้องรู้” ให้นักเรียนพร้อมแสดงบนหน้าจอโปรเจกเตอร์ด้วย 2. นักเรียนเริ่มอ่านเนื้อเรื่องในส่วนแรก (อ่านออกเสียง) โดยครูอ่านนำและนักเรียนอ่าน ตามเพื่อให้นักเรียนได้ดูข้อความตามครูไปด้วยและได้อ่านทุกตัวอักษร จากนั้นนักเรียนอ่านเองจนจบ 3. หลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายและครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ <u>ตัวอย่าง</u> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>กระบวนการแปรรูป</u> คือ เป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงสภาพของวัตถุดิบ ให้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารอยู่ใน สภาพที่เหมาะสม สะอาด และปลอดภัยต่อการบริโภค เป็นการถนอมอาหาร เพื่อยืดอายุการเก็บรักษา ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ที่มีความหลากหลาย เพิ่มทางเลือก และเพิ่มมูลค่าให้กับวัตถุดิบ ● <u>ปริยาย</u> หมายถึง การกล่าวอ้อมอ้อม, การกล่าวโดยนัย 4. จากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้เลือกต่อ โดยครูจะอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจให้ครบ
	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสรุปข่าวโดยสรุปให้ครบประเด็น

<p style="text-align: center;">ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย</p>	<p>อาหารคลีน คืออาหารที่เน้นธรรมชาติของอาหารชนิดนั้น ผ่านกระบวนการปรุงแต่งและการแปรรูปเพียงน้อยนิด เป็นอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย การกินอาหารคลีนที่ถูกต้อง ควรเลือกทานอาหาร เช่น ผักและผลไม้สด หรืออาหารสดใหม่ ส่วนสิ่งที่ไม่ควรทาน เช่น อาหารสำเร็จรูป , อาหารฟาสต์ฟู้ด</p> <p>2. จากนั้นคุณครูให้นักเรียนช่วยกันคาดเดาเนื้อเรื่องว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไปโดยการคาดเดาจากเรื่อง</p> <p style="text-align: center;">จากการคาดเดาจากบทความคือ ผู้อ่านสามารถทานอาหารคลีนได้อย่างถูกต้อง หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการกินอาหารคลีน</p>
<p style="text-align: center;">ขั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ</p>	<p>1. นักเรียนปิดเรื่องที่อ่านครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน</p> <p><u>ตัวอย่างคำถาม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>เรื่องเกี่ยวกับอะไร</u> อาหารคลีน คืออาหารที่เน้นธรรมชาติของอาหารชนิดนั้นผ่านกระบวนการปรุงแต่งและการแปรรูปเพียงน้อยนิด ซึ่งเป็นอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย ● <u>ต้องทำอย่างไร</u> การกินอาหารคลีนที่ถูกต้อง ควรเลือกทานอาหาร เช่น ผัก

	และผลไม้สดครูอาจให้ นักเรียนเขียนคำตอบเองหรือ 2. ครูสุ่มนักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่ นักเรียนตอบ ให้ครบทุกข้อ
ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น ทบทวน และสรุป โดยให้นักเรียนทำแบบฝึก	

แบบฝึกการอ่านบทความเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย

กินเจอย่างฉลาด เลือกเมนูสุขภาพดี

เทศกาลกินเจ 2557 มี 2 ครั้ง เนื่องจากมีเดือน 9 สองครั้ง คือ วันที่ 24 กันยายน-2 ตุลาคม 2557 และวันที่ 24 ตุลาคม-1 พฤศจิกายน 2557 อาจารย์สง่า ดามาพงษ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการ และผู้จัดการโครงการโภชนาการสมวัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกกินอาหารเจ การเตรียมตัวให้พร้อมกับการกินเจ การกินเจให้สมวัย ข้อควรระวังและความปลอดภัยในการกินอาหารเจ เอาไว้อย่างน่าสนใจ

ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการพูดถึงการกินเจว่า การกินเจนอกจากจะได้บุญแล้ว ยังได้สุขภาพร่างกายที่แข็งแรงด้วย เพราะการกินเจคือการกินผัก ผลไม้ ถั่วเมล็ดแห้งต่างๆ แทนเนื้อสัตว์ ผักช่วยเพิ่มภูมิคุ้มกัน โรค มีวิตามิน แร่ธาตุและสารต่อต้านอนุมูลอิสระ อย่างไฟโตนิวเทรียนส์ที่มีในผัก และผลไม้เท่านั้น ที่ช่วยลดอัตราเสี่ยงการเป็นมะเร็ง ซึ่งการที่เรากินผักเป็นประจำเสี่ยงต่อการเจ็บป่วยน้อยกว่าคนที่ไม่กินผัก

“การกินเจทำให้ได้รับโปรตีนจากพืช ซึ่งให้คุณค่าทางโภชนาการใกล้เคียงกับโปรตีนจากสัตว์ เพราะโปรตีนจากพืชมีกรดอะมิโนใกล้เคียงกับสัตว์ อย่างกรดอะมิโน เมทไทโอนิน (Methionine) กับไลซีน(Lysine) ซึ่งกรดอะมิโนชนิดนี้มีอยู่ในข้าวกล้อง ถ้ากินควบคู่กับอาหารเจทำให้ได้รับสารอาหารครบถ้วน ที่สำคัญโปรตีนจากพืชไม่มีคอเรสเตอรอล เหมือนกับเนื้อสัตว์แต่มีกรดไขมันที่จำเป็นต่อร่างกาย” อาจารย์สง่า แจกแจง

อาหารเจ

ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการยังบอกอีกว่า ที่สำคัญคืออย่ากินเจตามแฟชั่น ต้องกินเจอย่างมีความรู้ เพื่อสุขภาพดี โดยแนะนำว่าควรหลีกเลี่ยงอาหารประเภทผัด ทอด ซึ่งใช้น้ำมันเยอะ ควรกินอาหารประเภท ต้ม นึ่ง หรืออบ ส่วนอาหารเจที่ผ่านการต้มแล้วซ้ำอีก น้ำต้มจะระเหยเหลือเพียงความเค็มเท่านั้น การกินเค็มทำให้ความดันสูง อาจจะหันมากินอาหารไทยพวกน้ำพริกเจ กินคู่กับผักสด ผักพื้นบ้าน นอกจากจะมีประโยชน์แล้วยังไม่มีสารพิษเจือปนหรือกินข้าวกล้องเพราะมีคุณค่าทางโภชนาการสูงมาก

อีกสิ่งหนึ่งที่น่าเป็นห่วงคือ การกินอาหารเจแบบเดิม ๆ ซ้ำกันจนเกินไป ทำให้ขาดสารอาหารได้ อย่างเช่น กินแต่ผักมากเกินไปก็ทำให้ท้องอืดได้ หรือกินอาหารที่เป็นแป้งเยอะ อย่างพวกอาหารเจที่ดัดแปลงให้คล้ายกับเนื้อหมู เนื้อไก่ ในปัจจุบันมักจะทำจากแป้งมากกว่าจากถั่วเมล็ดแห้ง เต้าหู้ต่างๆ จึงควรกินให้หลากหลาย เพื่อสร้างความสมดุลและคุณค่าทางโภชนาการให้กับร่างกาย

นอกจากนี้ อาจารย์สง่ายังแนะนำการเตรียมตัวให้พร้อมในการกินเจอีกด้วยว่า การเตรียมตัวเพื่อเข้าสู่เทศกาลกินเจ คือการเตรียมระบบต่างๆ ภายในร่างกายให้คุ้นชินกับอาหารเจ ควรเตรียมตัวอย่างน้อย 2 วันล่วงหน้า เริ่มจากวันแรก ควรกินเนื้อสัตว์ใหญ่ให้น้อยลง หันมากิน ปลา นม และไข่แทน วันต่อมาก็เริ่มกินผัก ผลไม้ให้มากขึ้น และไม่กินเนื้อสัตว์ใหญ่ เมื่อร่างกายปรับตัวได้วันต่อมาก็สามารถกินเจได้อย่างสบาย

ทั้งนี้ หลายคนอาจมองว่าเราสามารถกินได้ทุกเพศทุกวัย แต่ควรกินอย่างไรให้เหมาะสมกับวัยนั้น อาจารย์สง่าแนะนำว่า การกินเจให้สมวัย เด็กที่อายุต่ำกว่า 5 ปี เป็นวัยที่ไม่เหมาะสมต่อการกินเจ เพราะโอกาสที่เด็กจะขาดสารอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายมีมาก เนื่องจากเด็กวัยนี้เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต สมองและร่างกายต้องได้รับสารอาหารอย่างเพียงพอ เด็ก ๆ ไม่สามารถปรับตัวได้เหมือนกับผู้ใหญ่ หรืออาจให้กินได้แต่ต้องไม่เคร่งครัด ต้องให้กินนมและไข่ด้วย

สำหรับเด็กอายุ 6 ขวบขึ้นไปจนถึงวัยรุ่น สามารถกินได้ แต่ต้องไม่เคร่งครัด และต้องมั่นใจว่าเด็กได้รับโปรตีนอย่างเพียงพอ กินนมและไข่ได้ ส่วนเด็กอายุ 14 ปีขึ้นไปจนถึงผู้ใหญ่และผู้สูงอายุสามารถกินได้ตามปกติ แต่สำหรับผู้สูงอายุควรเน้นอาหารเจที่ย่อยง่าย

เทศกาลกินเจในปีนี้น่าจะเป็นการสร้างมิติใหม่ของการกินเจ เพื่อปลูกฝังให้คนรุ่นใหม่หันมา กินเจอย่างฉลาด มีสติ และเกิดจากความศรัทธาและความตั้งใจอย่างแท้จริง มิใช่เพียงทำตามกระแสเท่านั้น

แหล่งที่มา: <https://www.hsri.or.th/people/media/food/detail/5784>

กินเจอย่างฉลาด เลือกเมนูสุขภาพดี

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด	กิจกรรมปฏิบัติ
<p style="text-align: center;">ขั้นที่ 1 การคาดเดา</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพ (ภาพสัญลักษณ์เทศกาลกินเจและอาหาร) <p>คาดเดาเนื้อหาของเรื่องที่กำลังจะอ่านว่าจะเป็นอย่างไร เกี่ยวกับอะไร (เขียนลงในกระดาษ Post it แล้วแปะลงในสมุดของนักเรียน)</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. ครูกระตุ้นด้วยคำถามที่ทำให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่อง <p><u>ตัวอย่างคำถาม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● ภาพที่นักเรียนเห็น นักเรียนเคยพบที่ใดหรือไม่ ● สัญลักษณ์หรือภาพดังกล่าว (ธงสีเหลืองที่มีข้อความว่าเจ) ● หมายความว่าอย่างไร <ol style="list-style-type: none"> 3. นักเรียนรู้จักเทศกาลดังกล่าวหรือไม่ 4. ใครเคยเข้าร่วมเทศกาลดังกล่าว หรือเคยทานอาหารเจบ้าง (แลกเปลี่ยนความคิดเห็น)
<p style="text-align: center;">ขั้นที่ 2 การอ่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนอ่านเรื่องในส่วนแรกย่อหน้าที่ 1-3 โดยให้อ่านออกเสียง ซึ่งมีครูเป็นผู้อ่านนำ จากนั้นนักเรียน

	<p>ค่อยอ่านด้วยตนเองจนจบ เพื่อให้ นักเรียนได้ดูข้อความตามครูได้อ่าน และเพื่อให้ นักเรียนได้พิจารณาทุก ตัวอักษร</p> <p>2. หลังจากอ่านเสร็จให้นักเรียนเลือก คำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายและหรือ ต้องการทราบความหมายหรือ คำอธิบายเพิ่มเติม</p> <p><u>ตัวอย่าง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● โภชนากร อาหารที่เรา รับประทานเข้าไป แล้ว ร่างกายนำไปใช้ เพื่อทำ หน้าที่อย่างสม่ำเสมอให้ อวัยวะที่สำคัญ (เด็กที่มีสองสัญชาติน่าจะ ต้องการคำอธิบายเพิ่มเติม) <p>3. จากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้เลือกต่อ โดยครูจะอธิบายความหมายของ คำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจให้ครบ</p>
<p style="text-align: center;">ขั้นที่ 3 การแปลความหมาย</p>	<p>1. นักเรียนสรุปข่าวโดยสรุปให้ครบ ประเด็น</p> <p style="text-align: right;">อาจารย์สง่า ดามาพงษ์</p> <p>ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการได้ให้ คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกกิน อาหารเจ การเตรียมตัวให้พร้อมทั้ง การกินเจ การกินเจให้สมวัย ข้อควร ระวังและความปลอดภัยในการกิน อาหารเจ เช่น คือ การกินอาหารเจ แบบเดิม ๆ ซ้ำกันจนเกินไป ทำให้ ขาดสารอาหารได้ อย่างเช่น กินแต่</p>

	<p>ผักมากเกินไปก็ทำให้ท้องอืดได้, การกินเจให้สมวัย เด็กที่อายุต่ำกว่า 5 ปี เป็นวัยที่ไม่เหมาะสมต่อการกินเจ เพราะโอกาสที่เด็กจะขาดสารอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายมีมาก เป็นต้น</p> <p>2. คุณครูให้นักเรียนช่วยกันคาดเดาเนื้อเรื่องว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป</p> <p>จากการคาดเดาเรื่อง ผู้ที่อ่านบทความนี้ จะสามารถกินเจได้ถูกต้องตามหลักโภชนาการและทำให้สุขภาพดีขึ้นตามคำแนะนำของอาจารย์สง่า ดามาพงษ์</p>
<p style="text-align: center;">ชั้นที่ 4 การตรวจสอบความเข้าใจ</p>	<p>1. นักเรียนปิดเรื่องที่อ่าน ครูเริ่มถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน</p> <p><u>ตัวอย่างคำถาม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● <u>ใคร/ทำอะไร</u> อาจารย์สง่า ดามาพงษ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการ ● <u>เกิดอะไรขึ้น</u> ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกกินอาหารเจ การเตรียมตัวให้พร้อมกับการกินเจ การกินเจให้สมวัย ข้อควรระวังและความปลอดภัยในการกินอาหารเจ ● <u>ผลเป็นอย่างไร</u> อาจารย์สง่า ดามาพงษ์ ได้ให้คำแนะนำ เช่น คือ การ

	<p>กินอาหารเจแบบเดิม ๆ ซ้ำ กันจนเกินไป ทำให้ขาดสารอาหารได้ อย่างเช่น กินแต่ผักมากเกินไปก็ทำให้ท้องอืดได้, การกินเจให้สมวัย เด็กที่อายุต่ำกว่า 5 ปี เป็นวัยที่ไม่เหมาะสมต่อการกินเจ เพราะโอกาสที่เด็กจะขาดสารอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายมีมาก เป็นต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. ครูอาจให้นักเรียนเขียนคำตอบเอง หรือครูช่วยเขียนลงบนกระดาน จากนั้นครูสุ่มนักเรียนอ่านออกเสียง ประโยคที่นักเรียนตอบให้ครบ 3. ปฏิบัติตามขั้นที่ 1-4 ซ้ำอีก จนจบเนื้อเรื่องทั้งหมด
<p>ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น ทบทวน และสรุป โดยให้นักเรียนทำแบบฝึก</p>	

แบบฝึกการอ่านบทความเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย
เรื่อง “กินเจอย่างฉลาด เลือกเมนูสุขภาพดี”

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทความจากใบงานที่ 1 จากนั้นตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

คำถาม

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการกล่าวว่า การกินเจ นอกจากจะได้บุญแล้วยังได้สุขภาพร่างกายที่แข็งแรงด้วย เพราะเหตุใด

คำตอบ

.....

.....

.....

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการกล่าวว่า “ควรกินเจอย่างมีความรู้ เพื่อสุขภาพดี” จากข้อความดังกล่าว หมายความว่าอย่างไร

คำตอบ

.....

.....

.....

3. อาจารย์สง่าแนะนำการเตรียมตัวให้พร้อมในการกินเจไว้อย่างไรบ้าง เขียนคำตอบเป็นข้อๆ

คำตอบ

.....

.....

.....

4. การกินเจที่เหมาะสมกับวัยหมายความว่าอย่างไร

ตอบ

.....

.....

.....

5. จากการที่นักเรียนอ่านบทความเรื่อง กินอย่างฉลาด เลือกเมนูสุขภาพดี นักเรียนคิดว่า การกินอย่างฉลาดและสุขภาพดี ต้องกินอย่างไร

คำตอบ

.....

.....

.....

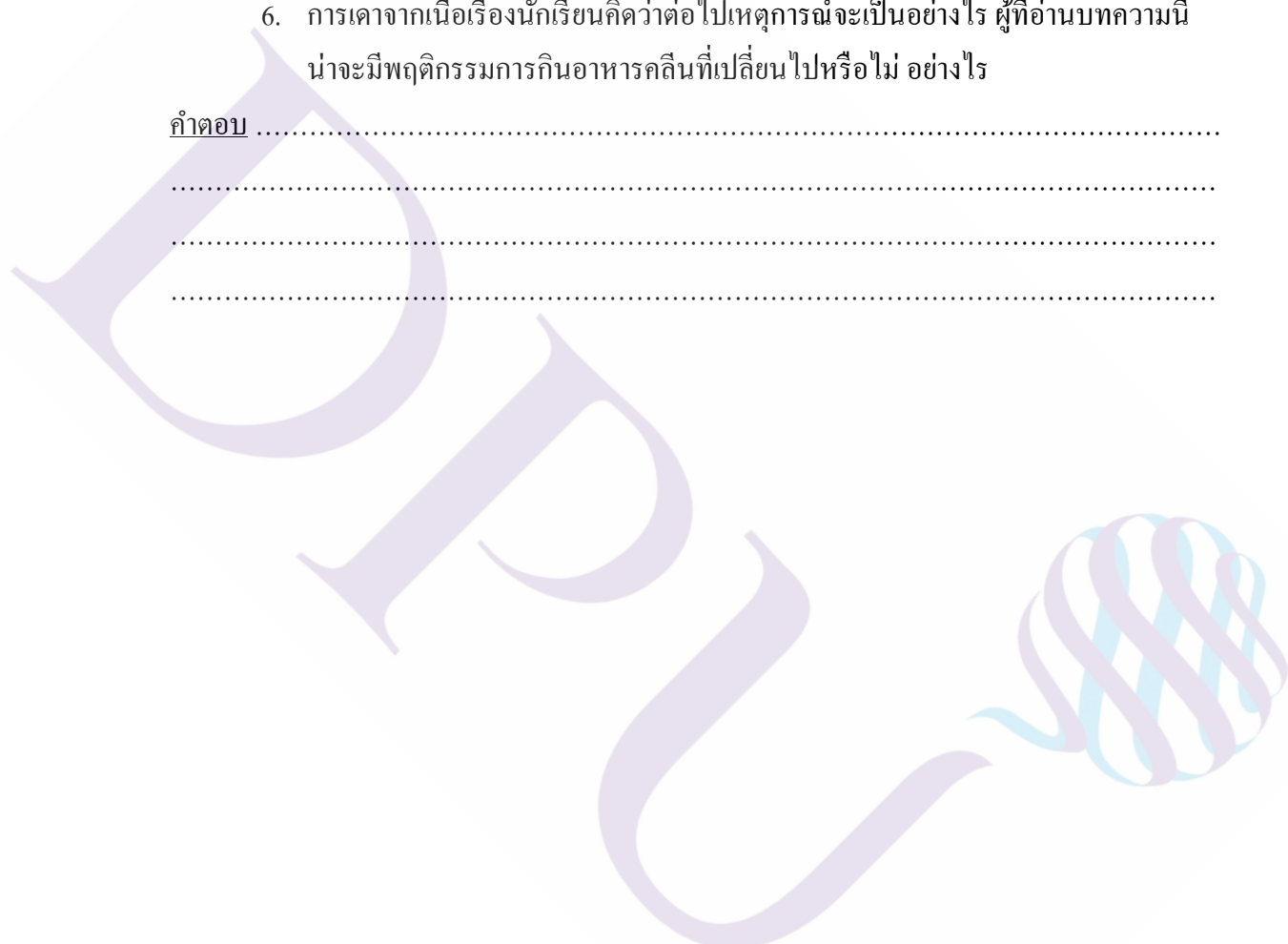
6. การเดาจากเนื้อเรื่องนักเรียนคิดว่าต่อไปเหตุการณ์จะเป็นอย่างไร ผู้ที่อ่านบทความนี้น่าจะมีพฤติกรรมการกินอาหารคลีนที่เปลี่ยนไปหรือไม่ อย่างไร

คำตอบ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย

แบบทดสอบวัดการพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความ

งานเขียนประเภทข่าว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 1-10 และเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุด เพียงข้อเดียวแล้วกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ โดยใช้เวลา 20 นาที

ด่วน ปทุมธานี ติดโควิด 2 ผู้เมียขายอาหารทะเล ย่นไปซื้อที่ตลาดทะเลไทย

วันที่ 21 ธ.ค. ผู้สื่อข่าวรายงาน กรณีเฟซบุ๊กส่วนตัวชื่อ หากเหน้อยนัก จงหยุดพักเสียก่อน ได้โพสต์ข้อความว่า ผลตรวจออกมาแล้วครับ ผมกับแฟนติดโควิด ผู้สื่อข่าวจึงได้หาข้อมูล จนทราบว่าผู้ที่โพสต์เป็นชาย อายุ 42 ปี โปสเตอร์ระบุว่า ติดโควิดพร้อมกับภรรยา อายุ 37 ปี ทั้งสองเป็นคนขายอาหารทะเลสด โดยขายประจำอยู่ที่ ตลาดนัดวัดสระบัว หมู่ 1 ตำบลบึงน้ำรักษ์ อำเภอธัญบุรี ปทุมธานี

จากการเปิดเผยไทม์ไลน์ของผู้ป่วย พบว่า เวลา 24.00 น. วันที่ 4 ธ.ค. ได้เดินทางไปซื้ออาหารทะเล ที่ตลาดทะเลไทย จ.สมุทรสาคร และเดินทางกลับบ้านย่านคลอง 11 ธัญบุรี จนกระทั่งช่วงบ่าย ได้เดินทางออกไปขายของที่ตลาดนัดวัดสระบัว โดยตอนที่ออกจากบ้านไปขายของจนกลับบ้าน ทั้งสองคนใส่แมสก์ตลอดเวลา แล้วออกไปขายของตอนเย็นวันที่ 5-6 ธ.ค. ที่เดิม จนวันที่ 6 ธ.ค. ขายของเสร็จ กลับบ้าน และเดินทางออกจากบ้านไปซื้อของที่ตลาดทะเลไทย พร้อมภรรยา ทำแบบนี้วนไป ไม่เคยออกไปไหนเลย แต่จะมีวันอาทิตย์ ที่ 13 ธ.ค. ตอนเช้า ที่เดินทางไปขายของตลาดเช้าที่ ตลาดการเคหะคลองหก หมู่ 2 ต.รังสิต อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี

ผู้ติดเชื้อ เผยต่อว่า วันที่ 18 ธ.ค. แฟน(ผู้หญิง) บอกว่า ตัวร้อน เหมือนจะเป็นไข้ แต่ต้องเดินทางไปซื้อของพร้อมกับตน จนวันที่ 19 แฟนก็ยังคงตัวร้อนอยู่ ส่วนตัวเองรู้สึกแสบคอ ปวดหัว ปวดแล้วหาย และมาทราบข่าวในวันนั้นว่ามีคนป่วยติดโควิด 500 กว่าคนที่ตลาดมหาชัย ซึ่งอยู่ใกล้ๆ ตลาดทะเลไทย อีกอย่าง คนดองกึ่งที่ตนไปซื้อของก็เป็นพม่า แฟนเขาก็ทำงานที่ตลาดมหาชัยด้วย ตนและภรรยา รู้สึกไม่สบายใจ เกรงว่าถ้าติดโควิด จะนำเชื้อไปแพร่ให้คนอื่น จึงได้ตัดสินใจเดินทางไปตรวจหาโควิด เมื่อวันที่ 20 ธ.ค. และทางโรงพยาบาลแจ้งว่าตนทั้ง 2 คนติดโควิด-19 ต้องรักษา ส่วนลูกชาย ตรวจแล้วไม่พบ แต่ต้องกักตัวอยู่บ้าน เพื่อดูอาการ 14 วัน

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับไทม์ไลน์ของผู้ป่วยในข่าว
 - ก. วันที่ 4 ธันวาคม 2563 เวลาเที่ยงคืน ผู้ป่วยเดินทางไปซื้ออาหารทะเลที่ตลาดไทย จ.สมุทรสาคร และหลังจากนั้นก็เดินทางกลับบ้าน
 - ข. วันที่ 4 ธันวาคม 2563 ผู้ป่วยเดินทางไปขายของ หลังจากนั้นจึงไปซื้ออาหารทะเลที่ตลาดไทย
 - ค. วันที่ 4 ธันวาคม 2563 เวลาห้าทุ่ม ผู้ป่วยเดินทางไปซื้ออาหารทะเลที่ตลาดไทย และเดินทางไปขายของ
 - ง. วันที่ 4 ธันวาคม 2563 ผู้ป่วยเดินทางไปขายของ และกลับบ้านที่ย่านคลอง 11 รัชบุรี

2. จากย่อหน้าที่ 3 ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับแฟน (ภรรยา) ของผู้ติดเชื้อของบุคคลในข่าว
 - ก. วันที่ 18 ธันวาคม แฟน (ภรรยา) บอกกับผู้ติดเชื้อ (สามี) ว่ารู้สึกตัวร้อน คล้ายจะเป็นไข้ และได้รับยาจนหาย
 - ข. วันที่ 18 ธันวาคม แฟน (ภรรยา) บอกกับผู้ติดเชื้อ (สามี) ว่ารู้สึกตัวร้อน คล้ายจะเป็นไข้ ในวันต่อมา อาการยังไม่หาย โดยรู้สึกแสบคอและปวดหัว
 - ค. วันที่ 17 ธันวาคม แฟน (ภรรยา) บอกกับผู้ติดเชื้อ (สามี) ว่าไม่มีอาการใดๆ เกิดขึ้น
 - ง. วันที่ 17 ธันวาคม แฟน (ภรรยา) บอกกับผู้ติดเชื้อ (สามี) ว่า เคยเกิดแสบคอขึ้น แต่หายแล้ว

3. จากข้อมูลในข่าวที่นักเรียนได้อ่าน ข้อใดบอกลักษณะอาการของโรคโควิดได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)
 - ก. สมศักดิ์มีอาการเป็นไข้ ตัวร้อน
 - ข. จินตนามีอาการตัวร้อน คล้ายเป็นไข้ ปวดหัว
 - ค. วิรัตน์มีอาการตัวร้อน คล้ายเป็นไข้ ปวดหัว แสบคอ
 - ง. มัสยามีอาการตัวร้อน คล้ายเป็นไข้ ปวดหัวอย่างหนักและอาเจียน

4. ข้อใดจากข่าวข้างต้นกล่าวได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)
- ผู้ติดเชื้อโควิดในจังหวัดปทุมธานี ต้องไปขายของที่ตลาด
 - ผู้ติดเชื้อโควิดในจังหวัดปทุมธานี เนื่องจากไปซื้อของที่ตลาดทะเลไทย
 - ผู้ติดเชื้อโควิดในจังหวัดปทุมธานี ไม่ใส่แมสก์เพื่อป้องกันโรคโควิด
 - ผู้ติดเชื้อโควิดในจังหวัดปทุมธานี ไม่ดูแลตนเองก็จึงจะทำให้ติดเชื้อ
5. จากข่าวข้างต้น บุคคลใดสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากการอ่านข่าวมาปรับใช้ได้ดีที่สุด (การประยุกต์)
- พยายามดูแลตนเอง โดยหลีกเลี่ยงไม่รับประทานอาหารทะเล
 - พยายามดูแลตนเองโดยใส่แมสก์ ไม่พูดจากับใคร
 - พยายามดูแลตนเอง ติดตามข่าวโควิดอยู่ตลอดเวลา
 - พยายามดูแลตนเอง โดยไม่ไปในพื้นที่เสี่ยง
6. หากนักเรียนพบปัญหาเดียวกับสามีและภรรยาที่ติดเชื้อ นักเรียนจะอย่างไร (การประยุกต์)
- ไม่ไปตรวจแต่ซื้อยามารับประทานเองจนหาย
 - ปล่อยให้หายเอง เนื่องจากร่างกายมนุษย์มีระบบที่สามารถรักษาโรคภัยได้
 - เดินทางไปตรวจหาเชื้อโควิด เมื่อรู้ว่าตนอยู่ในกลุ่มเสี่ยง
 - รีบโทรไปทำประกันโควิด แล้วใช้ชีวิตตามปกติ
7. สาเหตุที่ทำให้สามีและภรรยาติดเชื้อโควิดคือข้อใด (ความรู้ความจำ)
- การเดินทางไปที่ตลาดทะเลไทย
 - การไปขายของที่ตลาดนัดวัดสระบัว
 - การไปขายของที่ตลาดการเคหะคลองหก
 - การเดินทางไปที่บ้านย่านคลอง 11
8. จากข่าวการติดเชื้อโควิดของสามีและภรรยา ข้อใดคือการปฏิบัติของทั้งคู่เมื่อทราบว่าตนอยู่ในกลุ่มเสี่ยง เนื่องจากเดินทางไปยังสถานที่ที่มีผู้ติดเชื้ออยู่ (ความรู้ความจำ)
- เมื่อทราบว่าตนอยู่ในกลุ่มเสี่ยงก็โทรบอกเพื่อน

- ข. เมื่อทราบว่าตนอยู่ในกลุ่มเสี่ยงก็โทรแจ้งนักข่าวเพื่อให้กระจายข่าว
- ค. เมื่อทราบว่าตนอยู่ในกลุ่มเสี่ยงก็เข้ารับการตรวจเชื้อ โควิด
- ง. เมื่อทราบว่าตนอยู่ในกลุ่มเสี่ยงก็ใช้ชีวิตตามปกติ

9. ข้อใดสรุปใจความสำคัญของข่าวนี้ได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)

- ก. สามีภรรยาแม่ค้าย่านปทุมธานี เดินทางไปซื้ออาหารที่ตลาดทะเลไทย ทำให้ติดเชื้อ โควิด
- ข. สามีภรรยา ติดเชื้อ โควิด ทำให้คนใกล้เคียงติดไปด้วย
- ค. ตลาดทะเลไทย จ.สมุทรสาคร เป็นแหล่งแพร่เชื้อ โควิดที่ทำให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับเชื้อไปด้วย
- ง. ตลาดทะเลไทย จ.สมุทรสาคร ทำให้มีผู้ติด โควิดมากที่สุดและแพร่กระจาย

10. ผู้เสนอข่าวมีเจตนาใด (การวิเคราะห์)

- ก. ต้องการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง โควิดให้ทราบทั่วถึงกัน
- ข. ต้องการให้ผู้อ่านตระหนักและเตรียมป้องกันเชื้อ โควิด
- ค. ต้องการให้ทราบถึงการแพร่ระบาดของเชื้อ โควิดที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว
- ง. ต้องการชี้ให้เห็นว่าเชื้อ โควิดอันตรายถึงชีวิต ดังนั้นต้องดูแลตนเองให้ดี

แบบทดสอบวัดการพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความ

งานเขียนประเภทบทความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 1-10 และเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวแล้วกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ โดยใช้เวลา 20 นาที

สุขภาพ สมายใจ กินไข่วันละใบ ห่างไกลโรค

(1) คำกล่าวที่ว่า การไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ คงจะใช้ได้อยู่ทุกยุคทุกสมัย โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่ดูเหมือนว่าอะไรก็ส่งผลร้ายต่อเราไปหมด ไม่ว่าจะป่วยออกๆแอดๆ หรือต้องแอดมิตจนเข้าโรงพยาบาล แต่ทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้เราห่างไกลโรคร้ายเหล่านี้ คือ เพียงแค่ทานไข่วันละใบ ก็ห่างไกลโรคร้ายไข้เจ็บแล้ว ซึ่งยังตรงกับคำขวัญของหลวงสุวรรณวาจกกสิกิจ อดีตอธิบดีกรมเกษตรและกรมประมง (พ.ศ.2477-2479) ที่ว่า "กินไข่วันละฟอง ไม่ต้องไปหาหมอ" เพราะไข่ไก่ใบเล็กๆ วรริๆ อัดแน่นไปด้วยประโยชน์อยู่เต็มฟอง ทั้ง โปรตีน วิตามิน และแคลเซียม หากเทียบกับ ราคาแล้วถือว่าถูกกว่าอาหารชนิดอื่นเป็นไหนๆ ทำให้ใครๆ ก็สามารถหาซื้อมาไว้ในครัวเพื่อบริโภคได้ในทุกโอกาส แถมยังปรุงเป็นเมนูอาหารได้หลากหลาย

(2) แต่อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคบางคน ยังคงติดใจกับข้อสงสัยที่ว่า การทานไข่ไม่เพียงแต่จะส่งผลดีต่อสุขภาพอย่างเดียว แต่ยังเป็นปัจจัยเสี่ยงทำให้เกิดโรคหัวใจและระดับคอเลสเตอรอลสูงขึ้นอีกด้วย ทำให้หลายคนยังไม่แน่ใจที่จะหันมาบริโภคไข่กันทุกวัน แต่เชื่อว่าหลังจากอ่านข้อมูลทั้งหมดแล้ว ต้องมีหลายคนที่รีบไปซื้อไข่ไก่มากินแน่ๆ เพราะมีงานวิจัยที่นักวิจัยจากหลายๆ สถาบัน มายืนยันว่าเจ้าไข่ฟองริๆ นี้มีประโยชน์มากกว่าที่หลายคนคิด

(3) งานวิจัยชิ้นแรกที่พิสูจน์ให้เห็นว่า การกินไข่ไม่ได้ทำให้ระดับคอเลสเตอรอลสูง และไม่ได้เพิ่มความเสี่ยงของการเกิดโรคหัวใจ มาจากมหาวิทยาลัย Harvard โดย Harvard Nurse' Health Study and the Health Professionals Follow Up Study ในการทดลองให้กลุ่มตัวอย่าง 100,000 คน กินไข่ไก่วันละ 1 ฟอง ซึ่งผลวิจัยพบว่า การกินไข่ไก่วันละ 1 ฟอง ไม่ก่อให้เกิดโรคอันตรายใดๆ กับร่างกาย และยังพบอีกว่าอาจจะช่วยป้องกันการเกิดโรคต่างๆ อย่างโรคหัวใจ หรือโรคสมองเสื่อมได้เสียด้วยซ้ำ เพราะไข่ไก่อุดมไปด้วยสารอาหารที่เป็นประโยชน์มากมาย อาทิ สาร

ต่อต้านอนุมูลอิสระ ซึ่งหลายคนรู้จักกันดีว่า "ช่วยชะลอความแก่" รวมทั้งวิตามินบีที่ช่วยเรื่องของ กล้ามเนื้อป้องกันโรคเหน็บชาได้ และโดยเฉพาะไขมันไม่อิ่มตัวที่ช่วยลดผลกระทบจาก คอเลสเตอรอล

(4) นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังตรงกับสมาคมโรคหัวใจของสหรัฐอเมริกา (American Heart Association หรือ AHA) ที่พบว่าการกินไข่ไม่ส่งผลเสียต่อร่างกาย จึงได้ออกมาเปลี่ยนคำแนะนำในการกินไข่ ที่จากเดิมที่ให้กินได้ไม่เกินอาทิตย์ละ 3 ฟอง เป็น "สามารถกินได้วันละไม่เกิน 1 ฟอง" และที่สำคัญไข่ไก่ฟองเล็กๆ ยังอุดมไปด้วยโคลีน (Choline) ในระดับสูง ซึ่ง ถือเป็นสารอาหารที่ จำเป็นต่อการสร้างเซลล์สมอง และยังทำหน้าที่เป็นสาร สื่อนำประสาทช่วยให้การทำงานของสมอง เป็นไปได้อย่างสมบูรณ์ และที่น่าสนใจมากกว่านั้นคือ หลายชิ้นงานต่างระบุผลวิจัยที่ตรงกันว่า โคลีน มีผลต่อประสิทธิภาพความจำและความสามารถในการเรียนรู้ของคนรวมทั้งสัตว์หลายชนิด และช่วยชะลอการสูญเสียความทรงจำในผู้สูงอายุ เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญในการช่วยลดการเสื่อม ของเซลล์สมอง และสาเหตุสำคัญของโรคอัลไซเมอร์ (Alzheimer)

(5) ถึงตรงนี้ เห็นทีหลายคนจะต้องเปลี่ยนจากการทานไข่อาทิตย์ละ 3 ใบ มาเป็นทานวัน ละใบบ้างซะแล้ว เพราะอย่างที่รู้กันว่า "ไข่ไก่ ไม่ได้ร้ายอย่างที่เราคิด" หากทานในปริมาณ ที่ พอเหมาะ ไม่มากเกินไป ไม่น้อยไป แต่ อยู่ในปริมาณพอดีๆ เพียงเท่านี้เราก็จะ ได้รับประโยชน์ นานัปการ จึงไม่น่าแปลกใจที่ไข่ไก่ถูกเลือกให้เป็นสุดยอดอาหารเพื่อสุขภาพที่เหมาะสมสำหรับทุก เพศทุกวัย

แหล่งที่มา: <https://www.hsri.or.th/people/media/food/detail/5601>

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

1. จากบทความ ผู้เขียนมี ความรู้สึกอย่างไร
 - ก. เห็นใจ
 - ข. กังวล
 - ค. ห่วงใย
 - ง. ยินดี

2. ทำไมผู้เขียนจึงใช้ข้อความที่ว่า “การไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ” (การวิเคราะห์)
 - ก. การไม่มีโรคร้ายไข้เจ็บเป็นสิ่งที่ดีที่สุด
 - ข. การมีโรคเป็นสิ่งที่ไม่ดี อาจทำให้เสียชีวิตได้ทุกเวลา
 - ค. การเชื่อเรื่องโชคลางว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ
 - ง. การมีโรคร้ายมาเบียดเบียนทำให้ชีวิตไม่มีความสุข

3. ข้อใดคือสารที่สามารถช่วยลดสาเหตุสำคัญของการเกิด โรคอัลไซเมอร์ได้ (ความรู้ความจำ)
 - ก. สาร โคลีน
 - ข. วิตามินบี
 - ค. คอเลสเตอรอล
 - ง. ไขมันดี

4. ทำไมผู้เขียนจึงมั่นใจว่า หากรับประทานไข่วันละใบสามารถทำให้ห่างไกลโรคร้ายได้ (ความเข้าใจ)
 - ก. เพราะผู้เขียนเป็นผู้ทดลองร่วมกับกลุ่มตัวอย่าง 100,000 คน
 - ข. เพราะมีงานวิจัยและผลตรงกับสมาคมโรคหัวใจของสหรัฐอเมริกาว่า การรับประทานไข่ไม่ส่งผลเสียต่อร่างกาย
 - ค. เพราะตรงกับคำขวัญของหลวงสุวรรณ วาจกสถิติ อุดมธรรมาภิบาล และกรมประมง
 - ง. เพราะผู้เขียนเชื่อว่าไข่ไก่สามารถซื้อได้ง่าย ทำให้ทุกคนสามารถซื้อมารับประทานได้

5. ข้อใดกล่าวถึงคำขวัญของหลวงสุวรรณวาจกกสิกิจได้ถูกต้อง (ความรู้ความจำ)
- ก. "กินไข่วันละฟอง ไม่ต้องไปหาหมอ"
 - ข. "กินไข่วันละฟอง ห่างไกลหมอ"
 - ค. "กินไข่ทุกวัน ไม่ต้องไปหาหมอ"
 - ง. "กินไข่ทุกวัน ห่างไกลหมอ"
6. ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับงานวิจัยชิ้นของมหาวิทยาลัย Harvard ที่วิจัยเกี่ยวกับคุณประโยชน์จากไข่ ได้ถูกต้องที่สุด (ความรู้ความจำ)
- ก. กลุ่มตัวอย่าง 100,000 คน กินไข่ไก่วันละ 2 ฟอง มีผลดีต่อสุขภาพ
 - ข. การกินไข่ไก่ ไม่สามารถช่วยป้องกันการเกิดโรคต่างๆได้
 - ค. ไข่ไก่อุดมไปด้วยสารอาหารที่เป็นประโยชน์มากมาย
 - ง. กินไข่ไก่วันละหลายฟองช่วยป้องกันการเกิดโรคหัวใจ หรือโรคสมองเสื่อมได้
7. ข้อใดสรุปความได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)
- ก. เราสามารถกินไข่ได้ เพราะไม่ส่งผลเสียต่อร่างกาย สามารถทานได้วันละหลายฟองตามต้องการ เพราะไข่มีสารอาหารที่จะช่วยบำรุงร่างกาย
 - ข. การกินไข่ไก่ส่งผลเสียต่อร่างกาย จึงควรกินได้วันละไม่เกิน 3 ฟอง จะทำให้ร่างกายได้รับคุณประโยชน์มากที่สุด
 - ค. การกินไข่ไม่ส่งผลเสียต่อร่างกาย และสามารถกินได้ไม่เกินอาทิตย์ละ 8 ฟอง ที่มีผลการยืนยันจากการวิจัย
 - ง. การกินไข่วันละ 1 ฟองไม่ส่งผลเสียต่อร่างกาย นอกจากนี้ยังมีสารอาหารหลายอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายอีกด้วย
8. จากข้อความย่อหน้าที่ 2 ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับการบริโภคไข่ ได้ถูกต้องที่สุด (การวิเคราะห์)
- ก. ผู้บริโภคไม่ควรกินไข่ เพราะไข่มีราคาสูง จึงหันไปบริโภคอย่างอื่นแทน
 - ข. ผู้บริโภคควรกินไข่ เนื่องจากกังวลว่าอาจทำให้เกิดผลเสียต่อร่างกาย

- ค. ผู้บริโภคมีความรู้เรื่องไข่ในเชิงลึก จึงบริโภคไข่ไก่ทุกอาทิตย์
- ง. ผู้บริโภคไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องไข่เท่าที่ควร จึงไม่แน่ใจที่จะบริโภคไข่ทุกวัน

9. จากบทความดังกล่าว ใครสามารถปฏิบัติตามข้อมูลในบทความได้ดีที่สุด (การประยุกต์)

- ก. พิมกินไข่อาทิตย์ละ 2 ฟอง เพราะกลัวระดับคอเลสเตอรอลจะสูง
- ข. พลอยกินไข่วันละ 3 ฟอง เพราะอยากให้ร่างกายได้รับสารโคลีนมากๆ
- ค. พิศกินไข่วันละ 1 ฟอง
- ง. พัดกินไข่อาทิตย์ละ 5 ฟอง และพักผ่อนให้เพียงพอ

10. ข้อใดแต่งคำขวัญได้ตรงกับบทความนี้ที่สุด (การประยุกต์)

- ก. นิดแต่งคำขวัญว่า “ไข่ไก่ ไม่ได้ร้ายอย่างที่เราคิด”
- ข. หน้อยแต่งคำขวัญว่า “ไข่ไก่ไทย ไม่แพ้ชาติใดในโลก”
- ค. น้ำแต่งคำขวัญว่า “กินไข่ไก่หนึ่งวันหนึ่งฟอง ผองเราน้องพี่สุขภาพแข็งแรง”
- ง. นุ่นแต่งคำขวัญว่า “ไข่ไก่ไทย อร่อยถูกใจ ให้คุณประโยชน์ ไม่มีโทษใดๆ ”

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบบรบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
ก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ก่อนเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ โดยใช้เวลา 40 นาที

1. ข้าวทั่วไป แบ่งออกได้เป็นกี่ประเภท อะไรบ้าง
 - ก. 2 ประเภท คือ ข้าวสั้นและข้าวยาว
 - ข. 2 ประเภท คือ ข้าวหนักและข้าวเบา
 - ค. 3 ประเภท คือ ข้าวหนัก ข้าวเบา และข้าวรอง
 - ง. 3 ประเภท คือ ข้าวหนัก ข้าวเบา และข้าวชี้เฉพาะ

2. โครงสร้างของข้าว โดยทั่วไป ประกอบด้วย อะไรบ้าง (ความรู้ความจำ)
 - ก. พาดหัวข้าว ความนำ และสรุป
 - ข. พาดหัวข้าว และเนื้อข้าว
 - ค. พาดหัวข้าว ความนำ และเนื้อข้าว
 - ง. พาดหัวข้าว และสรุป

ให้นักเรียนอ่านข่าวต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 3-5

คนไทยจากบ่อนพม่า ที่ถูกนำกลับเข้าประเทศด้าน อ.แม่สอด ลอดที่ 2 จำนวน 14 คน ตรวจแล้วติดเชื้อโควิดทั้งหมด ส่วนลอดแรก ติด 17 คน ขณะที่ลอดที่ 3 กำลังตามมา ชาวบ้านไม่เอาแล้วเตรียมประท้วงให้ย้ายที่กักตัวไปที่อื่น

เมื่อวันที่ 10 มกราคม หลังจากที่ยานนี้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและฝ่ายความมั่นคงอำเภอแม่สอด รับตัวชาวไทยจากบ่อนกาสิโนสกายคอมเพล็กซ์ จังหวัดเมียวดี ประเทศพม่า ตรงข้ามบ้านท่าอาจ ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เป็นลอดที่ 2 จำนวน 14 คน มีไข้สูง วันนี้ ผลตรวจออกมาแล้ว ติดเชื้อโควิด 19 ทั้ง 14 คน ส่งตัวรักษาในโรงพยาบาลแม่สอด ส่วนลอดแรกเข้ามาจำนวน 40 คน ติดเชื้อโควิด-19 มากถึง 17 คน

3. ข้อใดสรุปใจความสำคัญของข่าวนี้นี้ได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)
- ชาวบ้านในอำเภอแม่สอด ประท้วงไม่ให้กักตัวผู้ติดเชื้อไว้ที่หมู่บ้าน
 - ผู้ติดเชื้อโควิด 19 เป็นคนไทยที่มาจากบ่อนในประเทศพม่า
 - เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและฝ่ายความมั่นคงแจ้งว่ามีผู้ติดเชื้อโควิดเพิ่ม
 - บ่อนกาสิโนสกายคอมเพล็กซ์ เป็นแหล่งเพิ่มเชื้อโควิด 19 มากที่สุด
4. หากนักเรียนทราบว่ามีคนไทยที่มาจากบ่อนพม่าอยู่ในหมู่บ้าน นักเรียนจะอย่างไร (การประยุกต์)
- โทรแจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขให้มาตรวจและดำเนินการตามมาตรการรัฐ
 - เข้าไปช่วยเหลือในทันที โดยพาไปตรวจเชื้อที่โรงพยาบาล
 - หลีกเลี่ยงการใช้ชีวิตอยู่ในบริเวณหมู่บ้าน โดยการไปพักอาศัยที่อื่นแทน
 - โพสต์ลงสื่อออนไลน์เพื่อให้มีการเผยแพร่ข่าวให้ผู้อื่นๆ ทราบข้อมูล
5. ข้อใดเป็นเจตนาที่ผู้เสนอข่าวนี้นี้ต้องการมากที่สุด (การวิเคราะห์)
- ต้องการให้ชาวบ้านต่อต้าน
 - ต้องการเสนอข้อเท็จจริง
 - ต้องการส่งเสริมมาตรการของรัฐ
 - ต้องการให้ผู้เกี่ยวข้องรีบดำเนินการแก้ไข
6. ข้อใดคือความหมายของสารคดี (ความรู้ความจำ)
- งานเขียนที่เสนอความรู้และข้อเท็จจริงให้แก่ผู้อ่าน
 - งานเขียนที่เสนอข้อเท็จจริงและความคิดเห็นให้แก่ผู้อ่าน
 - งานเขียนที่เสนอความสนุกสนาน เพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่าน
 - งานเขียนที่เสนอความรู้และความเพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่าน
7. ข้อใดไม่ใช่ประเภทของสารคดี (ความรู้ความจำ)
- ท่องเที่ยว
 - ชีวประวัติ
 - รายงานพิเศษ

ง. กวีนิพนธ์

ให้นักเรียนอ่านสารคดีต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 8 - 10

กิ่งก่าตัวเขียว

(1) กรีนอีกัวน่าเป็นกิ่งก่าที่ได้รับความนิยมมากในสมัยหนึ่ง แต่มาสมัยนี้กรีนอีกัวน่าก็ได้รับความสนใจลดลงจนน่าเสียดาย อาจจะเป็นที่อีกัวน่ามีขนาดตัวที่ใหญ่ได้อย่างรวดเร็ว สำหรับบางคนที่ไม่พร้อมอีกัวน่าอาจเป็นภาระที่หนักสำหรับผู้เลี้ยงมือใหม่ อีกัวน่าเป็นสัตว์เลี้ยงที่มีขนาดใหญ่ได้ถึง 180 ซม. (ขนาดรวมหาง) ฉะนั้นพื้นที่สำหรับเลี้ยงเป็นสิ่งที่สำคัญ

(2) ลักษณะทั่วไป เป็นกิ่งก่าขนาดใหญ่ สีเขียว หัวโตมีหนามแหลมคล้ายหวีอยู่แนวกลางของลำตัว ซึ่งหนามนี้จะเห็นได้ชัดที่สุด ตั้งแต่ตรงคอไปถึงหาง บริเวณลำคอมีปุ่มกลมขนาดใหญ่ ได้ค่อมเหนียงขรุขระขนาดใหญ่ ตัวผู้ตัวโต มีหัวโตและมีแผงหนามชัดเจนกว่าตัวเมีย

แหล่งที่มา : <https://psalse.org/>

8. ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับย่อหน้าที่ (1) ได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)
- อีกัวน่ากรีนมีขนาดใหญ่ ต้องใช้พื้นที่สำหรับการเลี้ยง
 - อีกัวน่ากรีนเป็นสัตว์ที่มีการขยายขนาดได้อย่างรวดเร็วมาก
 - อีกัวน่ากรีนเป็นสัตว์ที่มีลักษณะคล้ายกิ่งก่า ที่สมัยหนึ่งมีคนนิยมเลี้ยง
 - อีกัวน่ากรีน เป็นสัตว์เลี้ยงที่มีขนาดใหญ่ อาจเป็นภาระของผู้เลี้ยง
9. จากสารคดีข้างต้นเรื่อง “กิ่งก่าตัวเขียว” มีลักษณะคล้ายกับอะไรมากที่สุด (การวิเคราะห์)
- หมี
 - ลูกจระเข้
 - ตะกวด
 - ลูกไดโนเสาร์

10. หากนักเรียนต้องเลี้ยงอีก้าน่ากรีน พื้นที่เลี้ยงควรจะเป็นอย่างไร (การประยุกต์)
- เลี้ยงในพื้นที่ที่มีขนาดมากกว่า 2 เมตร
 - เลี้ยงในพื้นที่หรือสถานที่ที่สงบร่มรื่น
 - เลี้ยงในพื้นที่ที่ห่างไกลผู้คน
 - เลี้ยงในพื้นที่ที่ไม่มีสัตว์อื่นอยู่ด้วย
11. ข้อใดคือความหมายของบทความ (ความรู้ความจำ)
- งานเขียนที่มุ่งเสนอความคิดเห็นของผู้เขียนเท่านั้น
 - งานเขียนที่มุ่งเสนอความคิดที่มีรูปแบบการเขียนที่ซับซ้อนเท่านั้น
 - งานเขียนที่มุ่งเสนอความรู้ในเรื่องที่ผู้คนกำลังสนใจ
 - งานเขียนที่มุ่งเสนอข้อมูลที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมไทยเท่านั้น
12. ข้อใดไม่ใช่ประเภทของบทความ (ความรู้ความจำ)
- บทความวิเคราะห์
 - บทความบรรยาย
 - บทความสร้างสรรค์
 - บทความวิจารณ์

ให้นักเรียนอ่านบทความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 13-15

ถั่วงอก

ถั่วงอก ผักแบบกินดั่งอ่อนที่มีประโยชน์ และมีคุณค่าสารอาหารสูง ปลูกง่าย ได้กินไฉเพียง 4-5 วันก็สามารถเก็บนำมาทำอาหารได้ แถมหมดห่วงเรื่องสารเคมีปนเปื้อนอีกด้วย

“ถั่วงอก” ถือว่าเป็นผักในกลุ่มดั่งอ่อนที่มีประโยชน์มากมาย สามารถปลูกได้จากถั่วแทบทุกชนิด แต่ที่เราคุ้นเคย และกินกันบ่อยๆ เห็นในชามก๋วยเตี๋ยว ขนมหุ้น ในผัดไทย หรือนำมาผัดกับเต้าหู้ดั้น ก็จะเป็นถั่วงอกที่เพาะจากถั่วเขียวนี้แหละ

ประโยชน์ดี ๆ ของถั่วงอก ถั่วงอก เป็นดั่งอ่อนที่มีคุณค่าทางอาหารสูง น้ำตาลน้อย ไขมันต่ำ มีสารอนุมูลอิสระสูง มีวิตามิน และเกลือแร่ที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย แล้วยังย่อยง่าย ช่วยให้การขับถ่ายดีขึ้น

ถั่วอก กินดิบเสี่ยงปนเปื้อน ถึงถั่วอกจะเป็นผักที่มีประโยชน์เยอะ แต่ช่วงหลังๆ มานี้ ถั่วอกกลายเป็นผักต้องระวัง ถ้าหากจะกินแบบดิบๆ เพราะอาจเจอการปนเปื้อนสารฟอกขาวหรือ โซเดียมไฮโดรซัลไฟต์ ได้

แหล่งที่มา: <https://lvfft.co/31Aq1g8>

13. จากบทความข้างต้น ผู้เขียนมี ความรู้สึกอย่างไร (การวิเคราะห์)
- เห็นใจ
 - กังวล
 - ห่วงใย
 - ยินดี
14. จากบทความข้างต้น เราสามารถนำข้อมูลใดมาปรับใช้ได้ดีที่สุด (การประยุกต์)
- ควรปลูกถั่วอกขายเพื่อเพิ่มรายได้ เพราะได้รับความนิยมในการบริโภคสูง
 - ควรงดบริโภคถั่วอกเพราะอาจมีสารปนเปื้อนทำให้ส่งผลเสียต่อสุขภาพ
 - ควรบริโภคถั่วอกเป็นประจำ เพราะปลอดภัยและมีคุณค่าทางอาหารสูง
 - ควรบริโภคถั่วอกดิบทุกวัน จะเพิ่มสารอาหารให้แก่ร่างกาย
15. ข้อสรุปความ ได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)
- “ถั่วอก” ทุกชนิด ปลอดภัย
 - “ถั่วอก” มีพิษ กินต้องระวัง
 - “ถั่วอก” มีทั้งสารอาหารที่ดีและไม่ดี
 - “ถั่วอก” มีประโยชน์มาก
16. ข้อใดคือความหมายของบทร้อยกรอง (ความรู้ความจำ)
- งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้นเป็นเรื่อง มุ่งเน้นความเพลิดเพลิน
 - งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้นโดยไม่ต้องมีฉันทลักษณ์
 - งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้น โดยมีกฎ ข้อบังคับและต้องแต่งตามฉันทลักษณ์
 - งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้น โดยมีลักษณะบังคับ ตามกฎเกณฑ์ที่วางกำหนดไว้ในฉันทลักษณ์

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย
เมื่อเติบโตใหญ่เราจะได้มีวิชา
ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียนรู้
ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา
เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน
จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล
เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอย

17. บทประพันธ์ที่ยกมานี้เป็นร้อยกรองประเภทใด (การวิเคราะห์)

- ก. กลอนสุภาพ
- ข. กลอนดอกสร้อย
- ค. กลอนเสภา
- ง. กลอนนิราศ

ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 18-20

เป็นคนไทยต้องรักภาษาไทย
ที่แม่พ่ออนุรักษ์ตระหนักคุณ
ภาษาไทยนั้นเป็นภาษาชาติ
ความวิาวุ่นแห่งภาษาจะมากมี
คงอดสูอาเขาไปทุกที

อย่าทำร้ายลายลักษณ์ที่ถักทอ
อย่าประมาทใช้ผิดให้เคืองชุน
ครูท่านสอนสั่งไว้โดยนะคุณ
ถ้าเมื่อใดไร้ภาษาที่มีอยู่
และอาจสิ้นชาติไทยไปด้วยซี

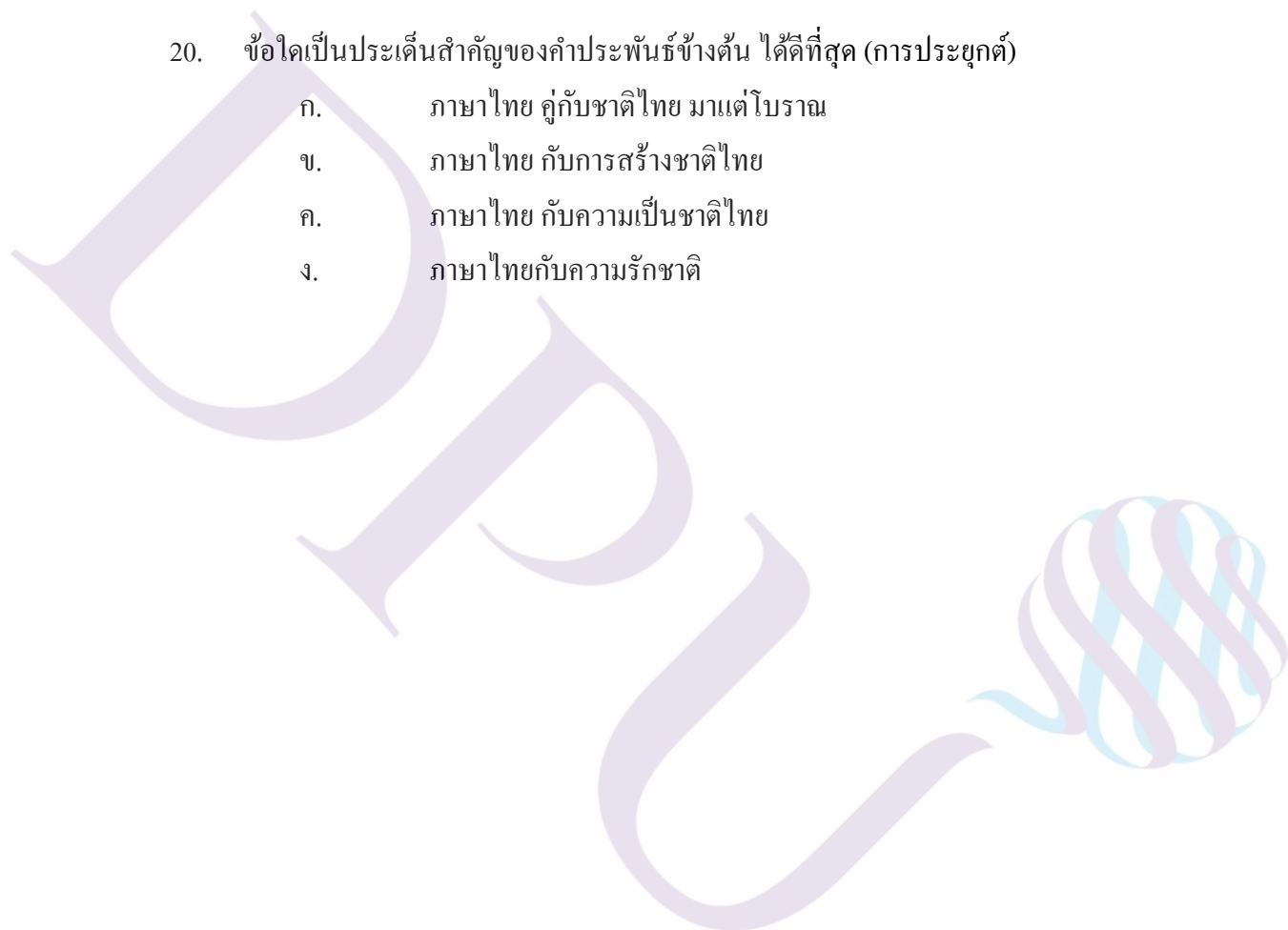
แหล่งที่มา: <https://kroobannok.com/blog/16167>

18. “อย่าทำร้ายลายลักษณ์ที่ถักทอ”

ข้อความที่ยกมา ตรงกับข้อใด (ความเข้าใจ)

- ก. อย่าทำร้ายบรรพบุรุษไทย
- ข. อย่าทำร้ายความเป็นไทย
- ค. อย่าทำลายภาษาไทย
- ง. อย่าทำร้ายลายผ้าที่ทอมา

19. ข้อใดเป็นเจตนาของผู้เขียน (การวิเคราะห์)
- ก. สั่งสอน
 - ข. ตักเตือน
 - ค. ชื่นชม
 - ง. แนะนำ
20. ข้อใดเป็นประเด็นสำคัญของคำประพันธ์ข้างต้น ได้ดีที่สุด (การประยุกต์)
- ก. ภาษาไทย คู่กับชาติไทย มาแต่โบราณ
 - ข. ภาษาไทย กับการสร้างชาติไทย
 - ค. ภาษาไทย กับความเป็นชาติไทย
 - ง. ภาษาไทยกับความรักชาติ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (หลังเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกาเครื่องหมาย X ลงใน
 กระดาษคำตอบ โดยใช้เวลา 40 นาที

1. ข้าวทั่วไป แบ่งออกได้เป็นกี่ประเภท อะไรบ้าง
 - ก. 2 ประเภท คือ ข้าวสั้นและข้าวยาว
 - ข. 2 ประเภท คือ ข้าวหนักและข้าวเบา
 - ค. 3 ประเภท คือ ข้าวหนัก ข้าวเบา และข้าวรอง
 - ง. 3 ประเภท คือ ข้าวหนัก ข้าวเบา และข้าวชี้เฉพาะ

2. โครงสร้างของข้าวโดยทั่วไป ประกอบด้วยอะไรบ้าง (ความรู้ความจำ)
 - ก. พาดหัวข้าว ความนำ และสรุป
 - ข. พาดหัวข้าว และเนื้อข้าว
 - ค. พาดหัวข้าว ความนำ และเนื้อข้าว
 - ง. พาดหัวข้าว และสรุป

ให้นักเรียนอ่านข่าวต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 3-5

“ผบ.ฉก.ปัตตานี” ลงพื้นที่ช่วยเหลือประชาชนที่ประสบอุทกภัยใน อ.ยะรัง พร้อมเร่งมอบ
 ถุงยังชีพ ขณะที่ “ผู้การภูมิ” นำนักรบสีน้ำเงินจาก 'นพค.41' ลงพื้นที่ช่วยชาวนราธิวาส แจกจ่าย
 น้ำประปา 3,000 ลิตร น้ำดื่ม 700 ขวด จำนวน 340 ครัวเรือน และคาดว่าสถานการณ์จะคลี่คลายไม่
 ช้านี้

เมื่อ 10 ม.ค. 64 ที่ จ.ปัตตานี พล.ต.คมกฤช รัตนฉายา ผบ.ฉก.ปัตตานี ร่วมติดตาม
 สถานการณ์น้ำในพื้นที่ จ.ปัตตานี พร้อมทั้งลงพื้นที่ประสบอุทกภัยร่วมกับ ผบ.ฉก.ทพ.20 นาย
 อำเภอยะรัง บัณฑิตจิตอาสาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เร่งให้การช่วยเหลือมอบถุงยังชีพ น้ำดื่ม ยา
 รักษาโรค แก่พี่น้องประชาชนและผู้ป่วยติดเตียงที่ได้รับผลกระทบ ในพื้นที่ บ. โลกหญ้าคา ม.6 ต.
 คลองใหม่ อ. ยะรัง จ.ปัตตานี เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนในเบื้องต้น

แหล่งที่มา: <https://www.thairath.co.th/news/local/south/2009853>

3. ข้อใดสรุปใจความสำคัญของข่าวนี้ได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)
- การช่วยเหลือประชาชน จ. ปัตตานี ได้ผลกระทบจากน้ำท่วม
 - การร่วมติดตามสถานการณ์น้ำท่วมในพื้นที่ จ.ปัตตานี ของหน่วยราชการ
 - ชาวบ้านจังหวัดปัตตานี ต้องการความช่วยเหลือเพราะไม่สามารถหาเลี้ยงชีพได้
 - ชาวบ้านจังหวัดปัตตานี ได้รับผลกระทบจากภัยน้ำท่วมแต่ยังมีกำลังใจต่อสู้ภัยธรรมชาติ
4. ถ้าที่บ้านท่านน้ำท่วม เหมือนกับที่จังหวัดปัตตานี นักเรียนจะต้องปฏิบัติตนอย่างไร (การประยุกต์)
- คอยความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐบาล
 - พยายามดูแลตนเองให้ดีที่สุดเมื่อประสบกับอุทกภัย
 - ส่งข่าวเรื่องน้ำท่วมทางออนไลน์ เพื่อขอความช่วยเหลือ
 - ขอรับบริจาคข้าวสารและสิ่งของจากหน่วยงานเอกชน
5. “ผู้การภูมิ” นำนักรบสีน้ำเงินจาก หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ลงพื้นที่ช่วยชาวนราธิวาส
- “นักรบสีน้ำเงิน” ตรงกับข้อใด (ความเข้าใจ)
- ข้าราชการพลเรือน
 - ทหาร
 - ตำรวจ
 - ผู้เชี่ยวชาญในการต่อสู้
6. ข้อใดคือความหมายของสารคดี (ความรู้ความจำ)
- งานเขียนที่เสนอความรู้และข้อเท็จจริงให้แก่ผู้อ่าน
 - งานเขียนที่เสนอข้อเท็จจริงและความคิดเห็นให้แก่ผู้อ่าน
 - งานเขียนที่เสนอความสนุกสนาน เพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่าน
 - งานเขียนที่เสนอความรู้และความเพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่าน

7. ข้อใดไม่ใช่ประเภทของสารคดี (ความรู้ความจำ)
- ท่องเที่ยว
 - ชีวประวัติ
 - รายงานพิเศษ
 - ร้อยกรอง

ให้นักเรียนอ่านสารคดีต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 8-10

เต่าบก

(1) เต่าบก คือ เต่าที่อยู่ในวงศ์ Testudinidae ซึ่งเป็นวงศ์ใหญ่ มีสกุลต่าง ๆ จำนวนมากที่อยู่ในวงศ์นี้ เต่าบก คือ เต่ากลุ่มที่ไม่สามารถที่จะว่ายน้ำหรือใช้ชีวิตอยู่ในน้ำได้ เนื่องจากจะจมน้ำตายได้ เนื่องจากโดยมากแล้วจะมีกระดูกขนาดใหญ่ โคน และมีน้ำหนักมาก รวมทั้งเท้าที่ไม่มีพังสีระหว่างนิ้ว จึงไม่สามารถว่ายน้ำ

(2) ลักษณะ เต่าบกเป็นสัตว์ที่มีความแตกต่างระหว่างเพศชัดเจน โดยตัวผู้มักจะมีกระดูกส่วนหางที่เว้าลึกกว่าตัวเมีย เนื่องจากจะต้องสอดใส่อวัยวะเพศเข้าไปในอวัยวะสืบพันธุ์ของตัวเมียในเวลาผสมพันธุ์ถึงแม้จะมีชีวิตอยู่บนบกและอาศัยในที่ ๆ สภาพอากาศแห้งแล้ง แต่เต่าบกก็ยังต้องการน้ำ ซึ่งวิธีที่จะทำให้ได้รับน้ำ ก็คือ การที่กินเข้าไปทั้งโดยตรง และผ่านจากอาหารที่กินเข้าไป และการที่ลงไปแช่ในน้ำ

แหล่งที่มา: <https://psalse.org/>

8. ข้อใดสรุปความเกี่ยวกับย่อหน้าที่ (1) ได้ถูกต้องที่สุด (ความรู้ความจำ)
- เต่าบกไม่สามารถว่ายน้ำได้
 - เต่าบกมีน้ำหนักตัวมาก
 - เต่าบกมีขนาดกระดูกที่ใหญ่ โคน
 - เต่าบกไม่มีพังสีระหว่างนิ้ว
9. ข้อใดเป็นลักษณะเด่นที่สุด ของ “เต่าบก” (ความเข้าใจ)
- สามารถอยู่บนบกและในป่าได้นานๆ
 - มีชีวิตอยู่บนบกและอาศัยในที่ ๆ สภาพอากาศแห้งแล้ง

- ค. กินน้ำเข้าไปโดยตรง เพื่อปรับสภาพให้อยู่บนบกได้
- ง. มีความแตกต่างระหว่างเพศชัดเจน
10. หากนักเรียนต้องเลี้ยงเต่าบก การเลี้ยงข้อใดเหมาะสมที่สุด (การประยุกต์)
- ก. เลี้ยงในบ่อน้ำที่มีขนาดลึกเพื่อให้เต่าบกได้ว่ายน้ำ
- ข. เลี้ยงในสถานที่ที่แห้ง เนื่องจากเต่าบกไม่ชอบน้ำ
- ค. เลี้ยงไว้บนบกและควรมีแหล่งน้ำไว้ให้เต่าบกได้กิน
- ง. เลี้ยงในสถานที่ใดมีอากาศชื้นอยู่เสมอ
11. ข้อใดไม่ใช่ความหมายของบทความ (ความรู้ความจำ)
- ก. งานเขียนที่มุ่งเสนอความคิดเห็นของผู้เขียนเท่านั้น
- ข. งานเขียนที่มุ่งเสนอความคิดที่มีรูปแบบการเขียนที่ซับซ้อน
- ค. งานเขียนที่มุ่งเสนอความรู้ในเรื่องที่ผู้คนกำลังสนใจ
- ง. งานเขียนที่มุ่งเสนอเหตุการณ์ที่น่าสะเพ็งกลัวที่เกิดขึ้นในอดีต
12. ข้อใดไม่ใช่ประเภทของบทความ (ความรู้ความจำ)
- ก. บทความวิเคราะห์
- ข. บทความบรรยาย
- ค. บทความสร้างสรรค์
- ง. บทความวิจารณ์

ให้นักเรียนอ่านบทความต่อไป แล้วตอบคำถามข้อที่ 13-15

กินเท่าไรถึงพอดี

(1) เรื่องปากท้องเป็นเรื่องสำคัญ และเพราะเรื่องปากท้องทำให้คนที่กำลังลดน้ำหนักท้อใจล้มเลิกไปก็มาก หลายคนยังใช้วิธีผิดๆ และความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง อด หรือลดอาหารมาก

จนเกินไป ซึ่งความจริงแล้วเป็นปริมาณอาหารที่เราทานได้ และนี่คือกฎเกณฑ์สำคัญที่ทำให้เราเลือกที่จะกินมากกว่าการอดหรือ งดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไป

(2) การปรับนิสัยการกินของตนเอง ไม่กินของหวานจัด มันจัด เค็มจัด เพิ่มการกินผักและผลไม้ให้มากขึ้นเป็นการเริ่มต้นที่ดี สำหรับการกินอะไร ได้มากน้อยแค่ไหน ยังเป็นคำถามที่ต้องหาคำตอบ คำว่า “พอดี” ของ แต่ละคนไม่เท่ากัน

(3) จะทราบได้อย่างไรว่าควรกินข้าว ผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์ นม ได้แค่ไหนจึงถูกหลักโภชนาการ ทุกวันนี้อาศัยความชอบ ความต้องการของตนเองเป็นหลัก หากบังเอิญกินได้ถูกต้องก็ถือว่าโชคดีไป แต่ขณะนี้ ไม่ต้องรอเสี่ยงโชคอีกแล้ว เพราะมีงานวิจัยที่สามารถกำหนดปริมาณอาหารที่เหมาะสมครอบคลุมกลุ่มคนไทยอายุ ตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปจนถึงผู้สูงอายุ

แหล่งที่มา: <http://lvfft.co/1HdLrxM>

13. จากบทความ ผู้เขียนมี ความรู้สึกอย่างไร (การวิเคราะห์)
- เห็นใจ
 - กังวล
 - ห่วงใย
 - สงสาร
14. จากบทความข้างต้น ใครสามารถนำข้อมูลมาปรับใช้ได้เหมาะสมที่สุด (การประยุกต์)
- ชมพู่ปรับการกินอาหาร โดยงดกินอาหารมื่อเย็นทุกวัน
 - อัมปรับนิสัยการกินให้พอดี
 - เวียร์ปรับการกิน โดยกินตามที่ตนเองชอบ
 - โอมปรับนิสัยการกินอาหารที่มีรสจัดทุกชนิด
15. ข้อใดสรุปความ ได้ถูกต้องที่สุด (ความเข้าใจ)
- การกินอาหารที่ถูกหลักโภชนาการ ควรกินตามปากท้อง
 - ควรกินอยู่ในระดับที่พอดี ตามความเหมาะสมกับอายุของตน
 - การกินอาหารที่เหมาะสม ต้องกิน โดยการอาศัยความชอบ
 - การกินอาหารที่เหมาะสม มีกฎเกณฑ์สำคัญคือรสชาติ

16. ข้อใดคือความหมายของบทร้อยกรอง (ความรู้ความจำ)
- งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้น โดยเป็นเรื่องมุ่งเน้นความเพลิดเพลิน
 - งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้น โดยไม่ต้องมีฉันทลักษณ์
 - งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้น โดยมีลักษณะบังคับและตามฉันทลักษณ์
 - งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้น โดยมีลักษณะบังคับ วรรคตอน สัมผัสกัน ตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ในฉันทลักษณ์

เด็กเอ๋ยเด็กน้อย	ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา
เมื่อเติบโตใหญ่เราจะ得有วิชา	เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน
ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน	จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล
ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน	เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอ๋ย

- 17 บทประพันธ์ที่ยกมานี้เป็นร้อยกรองประเภทใด (ความรู้ความจำ)

- กลอนสุภาพ
- กลอนดอกสร้อย
- กลอนเสภา
- กลอนนิราศ

ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อที่ 18-20

ภาษาไทยไพเราะเสนาะล้ำ	ทุกถ้อยคำแฝงฝากความหลากหลาย
ทั้งกายก้กลอน โคลงฉันท์พรรณราย	สื่อความหมายชี้ชัดวัฒนธรรม
ควรพวกเราชาวไทยใฝ่รักษา	รู้คุณค่าอ่านเขียนเร่งเรียนร่ำ
สุภาษิตสำนวนไทย สนใจจำ	อักขระควบบกล้ำสิ่งสำคัญ
ภาษาไทยไพเราะเสนาะนัก	เอกลักษณ์ชาติไทยได้สร้างสรรค์
ภาษาแม่สืบมาแต่คราบรพ	ควรช่วยกันรักษา...อย่าทำลาย”

18. ภาษาแม่สืบมาแต่คราบรพณ์ ตรงกับข้อใด (ความเข้าใจ)
- ก. ภาษาไทยเป็นภาษาสร้างสรรค์
 - ข. ภาษาไทยสืบทอดกันมาตั้งแต่อดีต
 - ค. ภาษาไทยเป็นภาษาเก่าแก่ที่สุด
 - ง. ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีคุณค่า
19. ข้อใดเป็นเจตนาของผู้เขียน (การวิเคราะห์)
- ก. บอกกล่าว
 - ข. ชื่นชม
 - ค. เชิญชวน
 - ง. สรรเสริญ
20. ข้อใดเป็นประเด็นสำคัญของคำประพันธ์ข้างต้น (การประยุกต์)
- ก. ภาษาไทย ทรงคุณค่า ควรอนุรักษ์
 - ข. ภาษาไทยไทย เก่าแก่ ควรคู่กับคนไทย
 - ค. ภาษาไทย สำคัญกว่าภาษาอื่นในโลก
 - ง. ภาษาไทย เป็นเอกลักษณ์ของชาติ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล

ประวัติการศึกษา

สถานที่ทำงานและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

นายธนาริพ เสือขำ

ปี พ.ศ. 2560

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

โรงเรียนนานาชาติแอสคอต

ครูสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

(ระดับชั้นมัธยมศึกษา)

